

[திரு. மா. முத்துசாமி]

[1969 மார்ச் 8]

கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தில் சீர்கேடான பருவ நிலைகளினால் பாதிக்கப்பட்ட கிணறுகளை ஆழப்படுத்தும் பணியை மேற்கொள்வதற்காக மேலும் ரூ. 6 லட்சம் அனுமதிக்கப்பட்டது.

பெரும்பாலான குடிநீர்க் கிணறுகள் வற்றிவிட்ட காரணத்தால் குடிநீர் வசதி அளிக்கும் அவசரத் தேவையை வலியுறுத்தி 1969, பிப்ரவரியில் பொது மக்களிடம் இருந்து முறையீடுகள் வந்துள்ளதாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அரசிற்குத் தெரிவித்தார். ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள் குடிநீர்க் கிணறுகளை ஆழப்படுத்தும் பணியைப் பெருமளவில் மேற்கொண்டுள்ளன என்றும் 31-12-1968 வரையில் அவை ரூ. 21,23,208-ஐ செலவிட்டன என்றும் அவர் தெரிவித்துள்ளார். சீர்கேடான பருவ நிலையினால், பல்லடம், சூலூர் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அடங்கிய பல்லடம் சட்ட மன்றப் பேரவைத் தொகுதியில் குடிநீர்க் கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்காக ரூ. 1,57,688 செலவிடப்பட்டுள்ளது. இந்த நெருக்கடி நிலையைத் தீர்க்க மேலும் ரூ. 8,00,000 ஒதுக்கும்படி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரும், நில வருவாய்த் துறை ஆணையாளரும் பரிந்துரைத்துள்ளமையால், குடிநீர்க் கிணறுகளை ஆழப்படுத்துவதற்காக, கோவை மாவட்டத்திற்கு ரூ. 8,00,000 மானியம் வழங்க அரசு ஒப்பளிப்பு வழங்கியுள்ளது. இதை கொடுத்தாலே அப்பகுதிக்கு நிதியும் கிடைக்கும், நிலைமையும் விரைவில் சீரடையும்.

திரு கே. என். குமாரசாமி : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அந்தப் பகுதியில் கிணறுகள் வெட்டியும் தண்ணீர் கிடைக்கவில்லை. போர்வெல் வைத்து 200 அடி, 250 அடி ஆழம் எடுத்தால்தான் தண்ணீர் கிடைக்கும். இதனால் பஞ்சாயத்து யூனியனிலிருந்து ஒவ்வொரு கிராமத்திற்கும் போர்வெல் போட அதிக நிதி பொறுப்பாகிறது. ஆகவே, பஞ்சாயத்து யூனியன்களின் நிதிப் பொறுப்பைச் சரிக்கட்ட, அரசாங்கம் அதிகமான அளவில் பணம் ஒதுக்கித் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு மா. முத்துசாமி : மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் பரிந்துரையின் மேல்தான் இது செய்யப்படுகிறது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வார். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமிருந்து தக்க விவரம் அரசாங்கத்திற்குக் கிடைத்தால், உடனடியாக அரசாங்கம் ஆவன செய்யும்.

6. 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து, 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது பொது விவாதம் (கடைசி நாள்) நடைபெறும். முதலில் திரு ம. பொ. சிவஞானம் அவர்கள் பேசுவார்கள்.

***திரு ம. பொ. சிவஞானம் :** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த அவையின் முன்பு நிதியமைச்சர் அவர்கள் வைத்துள்ள 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் மீது இரண்டொரு கருத்துக்களைத் தமிழரசுக் கழகத்தின் சார்பில் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த மன்றத்தின் முன்பு வைத்துள்ள வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் புதிய வரி இல்லையென்பது நாடு முழுவதும் மகிழ்ச்சியடையக் கூடிய ஒரு முக்கியமான அம்சமாகும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்ற பிறகு மூன்றாவது பட்ஜெட்டை சமர்ப்பித்திருக்கிறது. இந்த மூன்றாவது வரவு-செலவுத் திட்டத்திலும் மூன்று ஆண்டுகளாகத் தொடர்ந்து புதிய வரிகள் எதுவும் இல்லாமலேயே நிதி நிலை அறிக்கையை சமர்ப்பித்திருப்பது சென்னை ராஜ்ய அரசின் வரலாற்றிலேயே ஒரு புதிய சகாப்தத்தைத் துவக்கி வைத்திருக்கிறது. புதிய வரிகள் இல்லாத நிலைமையிலும், சமுதாயத்தின் அடித்தளத்திலே உழவுகின்ற சாமானிய, தாழ்த்தப்பட்ட, அழுத்தப்பட்ட பிற்பட்ட மக்கள் நலன் அடையக்

1969 மார்ச் 8]

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

கூடிய சலுகைகளை, வசதிகளை அடையக்கூடிய நிலைமையிலும் இந்த பட்ஜெட்டை வழங்கியிருப்பதைப் பார்க்கிறேன். இந்தச் சிறந்த அம்சங்களுக்காக இந்த அமைச்சரவையைப் பாராட்டுகிறேன்.

மேலே செல்லுவதற்கு முன்னால், புதிய அமைச்சரவைக்கு என்னுடைய நல்லெண்ணத்தை வெளிப்படுத்தி, என்னுடைய வாழ்த்துதல்களைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். புதிய அமைச்சரவையின் தலைமைப் பொறுப்பை கலைஞர் மு. கருணாநிதி அவர்கள்—ஒரு பெரிய சோதனை மிக்க நேரத்திலே தேசம் எங்கும் ஒரு வினாக்குறியை எழுப்பிய நேரத்திலே ஏற்றிருக்கிறார்கள். அவருடைய தலைமை வெற்றி பெற வேண்டும்—அவருடைய தலைமை நாட்டை முன்னேற்றத்திற்குக் கொண்டு செல்வதாக அமைய வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்துக்கொள்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆளுநர் அவர்களின் உரைக்கு நன்றி தெரிவித்துப் பேசுகையில், “நான் பிற்பட்ட வகுப்பைச் சேர்ந்தவன்; பிற்பட்ட வகுப்பினர் நன்மைகள் அடையச் செய்வேன்” என்று குறிப்பிட்டுப் பேசினார். நான் இன்னும் கொஞ்சம் மேலே சென்று, “பிற்பட்ட வகுப்பு என்பதை பிறப்பையொட்டி எடுத்துக்கொள்ளாமல், வாழ்க்கை நிலையையொட்டி எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்” என்று கூற விரும்புகிறேன். தமிழ் மொழியிலே புலமை பெற்றவர்கள் மிக மிகப் பிற்பட்டவர்களாவர். பல்லைக் கழகத்திலே படித்துப் பட்டம் பெறாத நிலையில் கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் இன்றைய தினம் தலைமைப் பொறுப்பை ஏற்றிருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்களுடைய வெற்றி தமிழுக்குக் கிடைத்த வெற்றி, பல்லைக் கழகம் பட்டம் இல்லாமலே, தமிழ் மொழியை மட்டுமே அறிந்தவருக்குக் கிடைத்த வெற்றி என்று கருதுகிறேன். பிற மொழி அறியாமல் தமிழ் மொழி மட்டுமே அறிந்த “மிக மிகப் பிற்பட்டவர்களில்” நானும் ஒருவன். ஆகவே, என் ‘சாதியின்’ ராண கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் வெற்றி அடைய வேண்டும் என்று வாழ்த்துகிறேன். புலவர் பீர் முஹம்மது அவர்கள் தன்னையும் சேர்த்துகொள்ளும்படிச் கூறுகிறார். அவருக்கும் சொல்லிக்கொள்ளுகிறேன், “நம்மைப் போன்றவர்கள் நிறைய இருக்கிறார்கள்” என்று.

மற்றொன்று. வரவு-செலவுத் திட்டத்தில் புதிய வரி இல்லையென்பது மகிழ்ச்சிக்கிரியது அன்று. வருவாயைப் பெருக்குவதற்கு வழியில்லை என்றால், மேலும் பல வசதிகளை மக்களுக்குச் கொடுப்பதற்கும் வழிவகை இல்லாத போகிறது. “மக்களுக்கு வசதி ஒன்றும் மேலும் தேவையில்லை; அதனால்தான் வரி போடவில்லை” என்று சொல்லக்கூடிய தன்மையில் இந்த நிதி நிலை அறிக்கை அமையவில்லை. என்னென்ன அம்சங்களுக்கு, என்னென்ன இனங்களுக்கு எவ்வளவு அதிகமாக வரி போட வேண்டுமோ, அவ்வளவும் போட்டு முடித்துவிட்டார்கள். 20 ஆண்டு காலம் இந்த மாநிலத்தை ஆண்டு வந்தவர்கள். ராஜ்ய அதிகாரத்தின் எல்லைக் குள் போடவேண்டிய அளவுக்கு எல்லா வரிகளையும் போட்டுவிட்டார்கள். புதியதாகப் போடக்கூடிய அம்சம் ஒன்றும் இல்லை. இருக்கிற வரிகளை உயர்த்தினாலும் மக்கள் அதைத் தாங்க முடியாது. ராஜ்ய அரசு வரி போடாததால், இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள மக்கள் வரிக் கஷ்டத்திலிருந்து தப்பிவிடவில்லை. மத்திய அரசு புதிய வரிகள் போட்டிருப்பதால், மக்கள் வரிப் பளுவிலிருந்து ஒன்றும் தப்பிவிட முடியவில்லை. மொத்தத்தில் நோக்குகிறபோது, தன்னுடைய நிதி நிலைக்கு, தமிழக அரசு, மத்திய அரசையே நம்பியிருக்கிறது என்றுதான் பொருள் ஏற்படுகிறது.

இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட நிதி நிலை அறிக்கையின் 42 பக்கங்களையும் பார்த்தேன். பக்கத்திற்குப் பக்கம், பாராவிருக்கும் பாரா, வரிக்கு வரி, வார்த்தைக்கு வார்த்தை—பார்த்தேன். அப்படிப் பார்க்கிறபோது, இந்த மன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது ஒரு அசல் பட்ஜெட் அல்ல, டெல்லி யில் சமர்ப்பித்த அசல் பட்ஜெட்டுக்கு இது ஒரு “உப பட்ஜெட்” போலத் தான் அமைந்திருக்கிறது என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. எல்லா மாநிலங்களும் அப்படித்தான் அமைந்திருக்கின்றன.

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

[1969 மார்ச் 8]

திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியில் மட்டுமல்ல; காங்கிரஸ் கட்சி ஆட்சி செய்யும் மாநிலங்களிலும் இந்த நிலைதான். முன்பு இந்த மாநிலத்தின் ஆட்சியில் இருந்தவர்களுக்கும் இதே நிலைதான். அவர்கள் ஏதோ சகித்துக்கொண்டார்கள்—பொறுத்துக்கொண்டார்கள், கட்சிக் கட்டுப் பாடு காரணமாக! மத்திய சர்க்காருடைய செயல்களை எல்லாம் நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை, பொறுத்துக்கொள்ளவும் முடியவில்லை; எதிர்த்துப் புரட்சி செய்யும் கட்டத்தில் நாம் இருக்கிறோம்.

இந்தப் பட்ஜெட்டிலுள்ள குறைபாடுகளையும் எடுத்துக்காட்டுகின்ற தன்மையில் ஒன்றை மட்டும் அமைச்சரவைக்கு எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். மூன்று ஆண்டுகளாக நாம் என்ன செய்து வருகிறோம்? இங்கொரு வசதி, அங்கொரு வசதி; இங்கொரு சலுகை, அங்கொரு சலுகை என்ற அளவில்தான் மக்களுக்கு நன்மை செய்துவருகிறோம். இதற்கு மேல் காங்கிரஸ் ஆட்சியைவிட திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி என்ன செய்து விட்டது. சாமானிய மக்களின்—சமுதாய அடித்தளத்து மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தை மாற்றிவிடக்கூடிய புரட்சி வேகத்தில் நாம் என்ன செய்திருக்கிறோம்? முன்பு ஆட்சி செய்தவர்கள் அரைக்கால்வாசி கொடுத்தார்கள் என்றால், நாம் அந்த இடத்தில் கால்வாசி கொடுத்திருக்கிறோம். நாம் இன்னமும் முழுவாசி கொடுக்கவில்லை. நம்மிடம் மக்களுக்கு நல்லன செய்ய வேண்டுமென்ற மனம் இருக்கிறது—திட்டம் இருக்கிறது—தேர்தல் பிரகடனம் இருக்கிறது. ஆனால், கையிலேதான் காச இல்லை. இந்த நிலைமையே இன்னும் இரண்டு பட்ஜெட்டுகளில் நீடிக்குமானால், அடுத்து வரும் 1972-லே நாம் மக்கள் முன்பு தலைநிமிர்ந்து நிற்க முடியாது என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதை ஆளும் கட்சியிலுள்ளவர்களும் உணருகிறார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் மத்திய அரசிடமிருந்து எப்படி நிதி உதவிகளைப் பெற வேண்டும் என்பதைப் பற்றி நிதியமைச்சர் அவர்கள் ஏதாவது வழிவகை எடுத்துக் காட்டினார்களா—என்று பார்த்தால், ஒன்றும் இல்லையென்றே தோன்றுகிறது. கொடுத்திருக்கிற 42 பக்கங்களுடைய நிதி நிலை அறிக்கையில், 21 பக்கங்களில் மத்திய அரசுக்கும், மாநில அரசுக்கும் நிதி நிலை உறவிலுள்ள சிக்கல்களை, சீர்கேடுகளை நிதியமைச்சர் தெளிவாக எடுத்துக் கூறிയിருக்கிறார்கள். ஆனால், அவற்றை நீக்க லட்சிய ரீதியில் எதுவும் அவரிடம் இல்லையோல் தோற்றமளிக்கிறது. அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் சமர்ப்பித்த பட்ஜெட்டிலாவது “மாநிலம் சுயாட்சி அடைய வேண்டும்” என்ற தத்துவத்தையாவது எடுத்துச் சொன்னார்கள். தி.மு.க. தேர்தல் பிரகடனத்திலும் அதைத் தெளிவுபடுத்தியிருந்தார்கள். என்னுடைய வருத்தமெல்லாம் இந்த நிதி நிலை அறிக்கையில் அத்தகைய வாசகம் எதுவுமே இடம் பெறாமல் இருக்கிறதே என்பதுதான். முதல் பட்ஜெட்டில் அண்ணா குறிப்பிட்டதும் மன்ற உறுப்பினர்களின் நினைவிலிருக்கும். ஆகவே, மீண்டும் அப்படிப்பட்ட ஒரு வாசகத்தைப் போட்டு இடத்தை வீணாக வேண்டாமென்று நினைத்துவிட்டார்களோ என்னவோ! அதற்கு நிதியமைச்சர் அவர்களிடமிருந்து விளக்கம் கிடைக்குமென்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

எழைகளின் தேவைகளை நினைக்கிறபோது — அவர்களுக்கு முதல் தரமான மருத்துவ வசதி கிடையாது; குடியிருப்பு வசதி கிடையாது; சென்னை நகரை எடுத்துக் கொண்டால், 25 ஆயிரம் குடும்பங்கள் சென்னை நகர பள்ளாப்பாரத்திலேயே வாழ்க்கை நடத்துகின்றன. நகரைச் சுற்றிப் பார்த்தால் தெரியும்—அவர்கள் குடியிருக்க லீட்டு வசதி செய்து கொடுத்திருக்கிறோமா? அவர்கள், மறைந்து வாழ என்னைக்கு குடிசையேதும் கொடுக்கிறோமோ, அன்றைக்குத் தான் சமுதாய வாழ்வில் நாம் ஒரு புரட்சிகரமான மாற்றத்தைச் செய்தவர்களாக ஆவோம். வீதிச் சுவர்களிலே சினிமா போஸ்டர்களை ஒன்றின் மேலே ஒன்றாக ஒட்டி—அதைப் போட்டு போட்டு நறுக்கி எடுத்து, அதனைக் கூரையாகக் கொண்டு, குடும்பம் நடத்துகிற அவல நிலையைத் தான் நாம் பார்க்கிறோம். அவர்களது

1969 மார்ச் 8]

[திரு. ம. பொ.சிவஞானம்]

வாழ்க்கையில் புரட்சிகரமான மாறுதலைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் கோடிக் கணக்கான ரூபாய்கள் குவிய வேண்டும். பண வசதி கிடைத்தாலொழிய ஒன்றும் செய்ய முடியாது.

நாம் புது வரி எதுவும் போடவில்லை. ஆயினும், பரிசுச் சீட்டு ஒரு மறைமுகமான வரி என்ற கருத்து நாட்டில் இருக்கத்தான் செய்கிறது. சில கோடி ரூபாய் அதன் மூலம் கிடைத்திருக்கிறது. சில கோடி அதன் மூலம் கிடைத்ததால்தான் மக்களுக்கு வரி போடவில்லை. நம்முடைய பற்றாக்குறையை சரிக்கட்ட நாம் மத்திய அரசிடம் இருந்து நிதி உதவி பெறவேண்டும். அப்படிப் பெறவில்லை. பரிசுச் சீட்டு மூலம் நம் மாநில மக்களிடம் இருந்தே சில கோடி பெறுகிறோம். வெல்லப் பின்னையாரின் பின்பக்கம் பிட்டு முன்பக்கம் வைத்து நிவேதனம் செய்வதைப் போலத் தான் இது இருக்கிறது. இதைத் தெளிவாக எடுத்து மத்திய அமைச்சரவைக்குச் சொல்ல வேண்டும். பிரதமர் இங்கே வந்தபோது, சொன்னார், “மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும் நல்ல உறவு இருக்கிறது” என்று. இதையே பாராளுமன்றத்திலும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஒரு வேளை அவர் நம்மைக் கேலி செய்கிறாரோ என்கிற ஐயம் எனக்கு இருக்கிறது. அவர்கள் சொல்வதற்கு எல்லாம் ஒத்துக்கொண்டு போகிறோம்; அதனால் தமிழ்நாட்டுக்கும் மத்திய அரசுக்கும் நல்ல உறவு இருக்கிறது என்கிறார்களா? அல்லது நம் தேவை எல்லாவற்றையும் மத்திய அரசினர் பூர்த்தி செய்து வருகிறார்கள், அதனால் உறவு நன்றாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்களா?—என்பது புரியவில்லை. நம்முடைய தேவைகளை மத்திய அரசு பூர்த்தி செய்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆகவே, இந்த நிலையில் நல்லுறவு இருப்பதாகச் சொல்ல முடியாது. “அடித் தாலும் பிடித்தாலும் நீ தான்” என்கிற நிலையில் தமிழக அரசு காலந் தள்ளிக்கொண்டு போகிறது, அதனால் உறவு நன்றாக இருக்கிறது என்று நினைக்கிறார்களோ என்று நினைக்கிறேன்.

நமது முதல் அமைச்சர் அவர்கள், தமக்கே உள்ள புலமையினால், “உறவுக்குக் கை கொடுப்போம், உரிமைக்குக் குரல் கொடுப்போம்” என்று சொன்னார்கள். உறவுக்குக் கை கொடுக்க பிரதமர் அவர்களும் காத்து இருக்கிறார்கள். ஆனால், உரிமைக் குரலுக்குக் காது கொடுக்கத் தயாராய் இல்லை என்று பிரதமரே பாராளுமன்றத்தில் சொல்லி விட்டார்கள். அரசியல் சட்டம் 263-வது விதி இருக்கிறதே, அதன்கீழ் மாநில அரசுகளின் நிதி வசதி பெருக வழிவகை காண ஒரு கமிட்டி அமைக்க வேண்டுமென்று நாடாளுமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் கேட்டார்கள். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் கேட்டார்கள். அந்த 263-வது விதியைப் பயன்படுத்தி கமிட்டி அமைக்கத் தயாராய் இல்லை என்று பிரதமர் கூறிவிட்டார்கள். முதலமைச்சராக இருந்த நமது அண்ணை அவர்களும் தமது முதல் பட்ஜெட்டில், 2-வது பட்ஜெட்டில், அரசமைப்பு 263 விதிப்படி கமிட்டி அமைக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்கு பதில் அளிப்பது போல, கமிட்டி அமைக்கத் தேவையில்லை யென்று பிரதமர் சொல்லிவிட்டார்கள் என்றால், உரிமைக்குக் காது கொடுக்கத் தயாராக இல்லை என்று சொல்லியாகிவிட்டது என்று தான் பொருள்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்து தமிழக அரசின் நிலைமை என்ன என்பதைத் திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆலோசிக்க வேண்டும். இனி, 263-வது விதியைத் திருத்துவது போதாது; சில சலுகைகளை — சில வசதிகளைக் கொடுப்பதாக இருந்தாலும் போதாது. மாநில சுயாட்சியை கொடுத்துத் தீர வேண்டுமென்ற ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்தாக வேண்டும். பாதுகாப்பு, போக்குவரத்து, அயல்நாட்டு உறவு ஆகிய மூன்று துறை நீங்கலாக எஞ்சியுள்ள எல்லாத் துறைகளும் மாநிலங்களின் முழு உரிமையாக்கப்படவேண்டும்—என்கிற அளவில் அரசியல் சட்டத்திற்கு திருத்தம் காண மத்திய அரசுக்கு ஒரு நிர்ப்பந்தம் ஏற்படுத்துகிற முறையில் நாம் செயல்பட்டாகவேண்டும். அல்லாத நிலையில் மத்திய ஆட்சியை அசைக்க முடியாது. வெள்ளையர் சாம்ராஜ்யம் இருந்த இடத்தில்

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

[1969 மார்ச் 8]

நம்மவர் சாம்ராஜ்யம் இருக்கிறது. சுயாட்சி கோரும் ஒரு உத்தியோகப் பற்றற்ற தீர்மானத்தை நானே கொடுக்க முடியும். வேறு தோழமைக் கட்சியும் கொடுக்கலாம். நல்லவர்களாக இருந்தால், எதிர்க்கட்சியான காங்கிரஸில் இருந்தே கொண்டுவரலாம். ஆயினும், அதிகாரபூர்வமாக முதல் அமைச்சரே பிரேரேரித்தால்தான் மத்திய அரசின் கவனத்தைக்கவரும். மிக விரைவில் அப்படியொரு தீர்மானம் கொண்டுவர முதல்வர் முயல்வேண்டும்.

மத்திய அரசு தானாகவே 263-வது விதிப்படி ஒரு கமிட்டியை அமைத்து மாநில அரசுகளுக்குப் போதுமான நிதிவசதியைச் செய்து கொடுக்கும் என்கிற நம்பிக்கை இல்லை. அதிக நிதி வேண்டும் என்று நாம் கேட்கிறபோது, “நாங்கள் கொடுக்கத் தான் நினைக்கிறோம், ஆனால் எங்களிடமும் நிதி வசதி இல்லை” என்கிறார்கள். ஏன் அவர்களிடத்தில் நிதி வசதி இல்லாமல் போய் விட்டது? இங்கு ஒரு கல்வி இலாக்கா, அங்கு ஒரு கல்வி இலாக்கா; இங்கு ஒரு மராமத்து இலாக்கா, அங்கு ஒரு மராமத்து இலாக்கா” இங்கு ஒரு சுகாதார இலாக்கா, அங்கு ஒரு சுகாதார இலாக்கா—இப்படி, ஒரு இரட்டை ஆட்சி முறை எதற்காக? வேலையைப் பகிர்ந்துகொள்கிறார்கள் என்றால், சரி; கடமையில் பங்கு கொள்கிறார்கள் என்றால் சரி; செலவில் பங்கு கொள்கிறார்கள் என்றால், சரி; ஆனால், எழுமானத்துவத்தைக் காட்டிக்கொள்வதற்காக, இங்கிருந்து அனுப்பப் படும பைல்களில் அங்கீகார முத்திரை போட்டு அனுப்ப இத்தகைய இலாக்காக்கள் டில்லியிலும் தேவையா? இதற்காக, 1,500 மைல்கள் பைல்கள் போய்வரவேண்டியிருக்கிறது. இதன் விளைவு என்ன? இங்கே ரெட்டேபிஸம் என்ற முறையில் காலதாமதமாகிறது. உடனடியாகச் செய்யப் படவேண்டிய காரியங்களை அப்படிச் செய்ய முடிவதில்லை. உடனடியாக விரைவில் செய்கிற காரியங்களில் செலவு குறையும் என்றால், அந்த வசதியும் அடிபடுகிறது. இங்கிருந்து பைல்கள் டில்லிக்குப் போய்வருவதில் என்ன பலனைக் கண்டுவிட்டோம்? அரசியல் சட்டத்தை உடனடியாகத் திருத்தக்கூட வேண்டாம்—‘ஜெண்டில்மென்ஸ் அக்ரிமெண்டு’ என்கிற முறையில் கூட்டுப் பட்டியலிலுள்ள அதிகாரங்களுக்கான பைல்களை அங்கீகாரத்திற்காக டில்லிக்கு அனுப்பவேண்டாம் என்கிற உடன்பாட்டிற்காவது அவர்கள் வந்தால், நமக்குச் செலவு குறையும். நேரம் மிச்சமாகும். நான் அரசியல் நிபுணர்களைக் கலந்துகொண்டு தான் இதனைச் சொல்கிறேன். அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தாமலே கூட இந்த உடன்பாட்டுக்காவது வந்தாக வேண்டும் என்று மத்திய அரசை நமது முதல்வர் வற்புறுத்தியாகவேண்டும்.

ஜனநாயகத்திற்கே கூட இது நல்லது. இதில் கட்சிச் சண்டை இல்லை. இது, கட்சிப் பிரச்சினையும் அல்ல. மத்திய அரசிடம் அதிகாரங்கள் குவிந்து கிடக்கின்றன என்றால், காங்கிரஸ் கட்சியிடம் அதிகாரங்கள் குவிந்து கிடக்கின்றன. காரணம், மத்திய ஆட்சியைப் பிடித்துக் கொண்டிருப்பது காங்கிரஸ் கட்சி தானே! மாநிலத்தில் காங்கிரஸ் அல்லாத கட்சி ஆட்சிக்கு வருகிறபோது, அதற்குக் கோடிக்கணக்கில் பணத்தைக் கொடுத்து அந்த அரசு நல்ல பெயர் வாங்கிக்கொண்டுபோக, மத்திய காங்கிரஸினர் விரும்ப மாட்டார்கள். அவர்கள் ஏமாந்தவர்கள் அல்ல.

இன்றைக்கு என்ன நிலை? பீகாரில், பஞ்சாபில், உத்தரப்பிரதேசத்தில் காங்கிரசுக்குத் தோல்வி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால், உடனே காங்கிரஸ் காரியக் கமிட்டி கூடி கவலைப்பட்டால் பொருள் உண்டு. அதனைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். ஆனால், மத்திய அமைச்சரவை கூடி கவலைப்பட்டார்கள் என்று செய்தி வருகிறது. எந்தக் கட்சி மாநிலங்களில் அதிகாரத்தில் இருந்தால் என்ன? மத்திய அமைச்சரவைக்கு அது பற்றி என்ன கவலை? இவர்கள், காங்கிரஸ் அல்லாத கட்சி மாநிலத்தில் ஏற்படுகிறபோது, எல்லாவகையிலும் உதவி செய்து அவர்கள் நல்ல பெயர் எடுக்க உதவியாக இருப்பார்கள் என்று எண்ண வேண்டாம். இன்னொன்றும் இருக்கிறது. இன்றைக்கு மத்திய ஆட்சி

1969 மார்ச் 8] [திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

காங்கிரஸ் கட்சி கையில் இருக்கிறது. நாளைக்கு சுதந்திராக கட்சி கையில் மாறினாலும் இதே நிலைதான். மத்தியில் ஒரு கட்சியின் ஆட்சி, மாநிலங்களில் வேறு கட்சி ஆட்சி—என்கிறபோது, மத்தியில் அதிகாரங்கள் குவிந்து கிடப்பதால், பலன் விளையாது. இன்றைக்கு காங்கிரஸ் செய்கிற காரியத்தைத்தான் நாளைக்கு வேறு ஒரு கட்சியும் செய்யக்கூடும். திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் அகில இந்தியக் கட்சி அல்ல. ஆகவே, அகில இந்தியக் கட்சிகளுக்கு இடையில் எப்படியும் சிக்குண்டே தான் தீரும். ஆகவே, திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி சுயாட்சிக்காக இன்றைக்கே ஒரு தெளிவான கொள்கையை வகுத்தாக வேண்டும். சேலம் இரும்பாலைக் காக, தூத்துக்குடி திட்டத்திற்காக எழுச்சி நாள் கொண்டாடியதைப் போல, மாநில சுயாட்சி பெறவும் ஒரு எழுச்சி நாளைக் கொண்டாட வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை விடுக்கிறேன். (ஒரிரு உறுப்பினர் களின் பாராட்டொலி.)

நான் சொல்வதனாலே இந்த நிலை போலும்! நான் என்ன இருந்தாலும் அந்நியன் தானே. அதிகக் கைதட்டு விழாதிருக்க நியாயம் இருக்கிறது. என் கட்சிக்கு நான் ஒருவகை இங்கு இருந்தாலும், 3½ கோடி தமிழ் மக்களின் பிரச்சினையைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். ஒவ்வொரு மாநில அரசும் இன்றைக்கு அனுபவிக்கிற நிலையைச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். வங்காளத்தில் என்ன நடக்கிறது? கேரளாவில் நாளை என்ன நடக்கப்போகிறது?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தான் அந்நியன் என்று குறிப்பிட்டுக்கொண்டார்கள். திருத்திக்கொள்ளவேண்டும். அவர் எங்களுக்கு அந்நியோன்யர்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : அதை அவரே சொல்லட்டும் என்று விட்டுவிட்டேன். இது பதிவாகும் என்று நினைக்கிறேன்.

இந்த நிலையில் ஓர் உண்மையை நாம் பார்க்கவேண்டும். மத்திய ஆட்சியில் குவிந்துள்ள அதிகாரங்கள் மாநிலங்களுக்கு மாற்றப்பட வேண்டும் என்று திரு. இராமச்சந்திரன் பேசினார்கள். திரு. ஹாண்டே அவர்களும் பேசியதாக பத்திரிகையில் பார்த்தேன். கூடுமான வரையில் மாநிலங்களுக்கு அதிகாரம் பரவலாக்கப்படவேண்டும். இது விஷயத்தில் நமது முதல்வர் அவர்கள் கொஞ்சம் தீவிர வாதி. ஆனால் அவர் தம்மைவிட அண்ணாவே தீவிரவாதி என்று சொல்வார்கள். அண்ணாவைவிட இவர் அதி தீவிரவாதியாக விளங்குவதில் தவறு இல்லை.

“தம்மின்தம் மக்கள் அறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லாம் இனிது”

என்பதைப் போல, முன்னவரைவிடப் பின்னவர் கொஞ்சம் தீவிரமாக இருப்பதிலே தவறென்றும்இல்லை. அதைப்பற்றிக் கூட மகிழ்ச்சியடைவார்கள். அவர்களுடைய ஆவியும்கூட அதை வாழ்த்தும். எனவே, முதலமைச்சர் அவர்கள் இதில் கொஞ்சம் தீவிரமாக இருக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இரட்டை ஆட்சி முறையைப் போக்குவதிலே நாம் இப்பொழுதே கவனம் செலுத்தவேண்டும். அதற்காக நாம் எடுத்துக்கொள்ளுகின்ற நடவடிக்கைகளைத் தோழமைக் கட்சிகள் வரவேற்கும். அதிலே அவர்களுக்குக் கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. காங்கிரஸ் கட்சியின், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மிகவும் நல்லவர்கள். அவர்களும் இதிலே கை கொடுப்பார்கள் என்பதிலே எனக்குச் சந்தேகம் இல்லை.....

திரு. பி. டி. கருத்திருமன் : தயவுசெய்து ஐஸ் வைக்கவேண்டாமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[1969 மார்ச் 8]

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : உஷ்ணமாக இருக்கிறது என்று நினைக்கிறாரோ என்னவோ, எனக்குத் தெரியாது. இந்த ஐஸை என்னுடைய தலையிலே வைத்தவர்களே அவர்கள் தான்.....

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஆனால், இப்பொழுது அது வேறு வழியாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : பல வருடங்களுக்கு முன்பு ராம்கார், பிரோஸ்பூர், ஹரியானா, திரிபுரா காங்கிரஸ் மகாசபைகளில் போட்ட தீர்மானங்களை எடுத்துப்பார்க்கவேண்டும். அயல்நாட்டுறவு, பாதுகாப்பு, போக்குவரத்து இவை மூன்றையும்தான் மத்தியில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1935-ம் ஆண்டு சமஷ்டி அரசியல் சட்டத்தை காங்கிரஸ் நிராகரித்ததற்குக் காரணம் அதிலே அதிகாரங்கள் மத்தியில் குவிக்கப்பட்டதுதான். அப்பொழுது, “அஸ்ஸாம் ஃபார் அஸ்ஸாமீஸ்” என்று அஸ்ஸாமியர் குரல் கொடுத்தார்கள். அப்பொழுது, காந்தியடிகள் அதை ஒப்புக்கொண்டார்கள். ஆனால், இந்திய யூனியனுடன் சேர்ந்து இருக்கவேண்டுமென்ற நிபந்தனையுடன் அதை ஒப்புக்கொண்டார்கள். இந்தியாவுக்கு எவ்வளவு சுதந்திரம் இருக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறோமோ, அவ்வளவு சுதந்திரம் அஸ்ஸாமியலையும் இருக்கவேண்டுமென்ற கருத்தை அப்பொழுது காந்தியடிகள் தெரிவித்தார்கள். இப்படி நீண்ட நெடுங்காலமாகச் சொல்லி வந்த திட்டத்தை, காங்கிரஸிலிருந்து நான் வந்துவிட்டாலுங்கூட, அல்லது துரத்தப்பட்டாலுங்கூட, மறக்க முடியாது. திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தினரும் அதே கொள்கையைத்தான் சொல்லி வருகின்றார்கள். காங்கிரஸ் கட்சி அதற்குக் கைகொடுப்பதற்கு மாறாக, அதைப் பெறுவதற்கு ஒத்துழைப்பதற்கு மாறாக, எதிர்த்து சண்டைக்கு வரக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது.

இந்த நேரத்திலே மதுரைச் சம்பவத்தைப்பற்றி நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதுவரையில் எத்தனையோ போராட்டங்களை திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நடத்தியிருக்கிறது. கம்யூனிஸ்டு கட்சி நடத்தியிருக்கிறது. தமிழரசுக் கழகம் நடத்தியிருக்கிறது, சோஷலிஸ்டு பிரஜா சோஷலிஸ்டு கட்சிகள் நடத்தியிருக்கின்றன. ஆனால், நீதி மன்றத்தை அவமதிக்கின்ற குற்றத்தை நாங்கள் செய்ததில்லை. நீதிமன்றத்தை அவமதித்தது இல்லை. காங்கிரசார் நீதிமன்ற உத்தரவுகளை மதிக்காமல், அதை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்துவிட்டோம் என்று மேடையிலே ஆண்மையோடு சொல்லுகிறார்கள். 10 ஆயிரம் பேர்கள் நீதிமன்றத்திற்குப் போவோம் என்று அவர்கள் பேசிய பேச்சுக்களையெல்லாம் முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே அன்று படித்துக் காட்டினார்கள். எந்தக் கட்சியும் செய்யாத ஒன்றை அகில இந்தியக் கட்சியாக இருந்துகொண்டிருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சி செய்திருக்கிறது. அதை அந்தக் கட்சியிலிருக்கிற பெருந்தலைவர்கள் பொறுத்துக்கொண்டு, கண்டித்துச் சொல்லாமல் இருக்கிறார்கள். அப்படி இருப்பதைப் பார்க்கும்பொழுது நான் மெத்தவும் வருத்தப்படுகிறேன். இப்படிப்பட்ட போராட்டம் இப்படிப்பட்ட பிரச்சினைகள் இங்கே இருந்து வருவதால்தான், பெரிய பிரச்சினைகளை நாம் ஒன்று சேர்த்து தீர்க்க முடியவில்லை. நமக்குள்ளே இருக்கிற இப்படிப்பட்ட சின்னஞ்சிறிய பிரச்சினைகள் நாம் ஒன்றுபடுவதைத் தடுக்கின்றன, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இன்னும் கொஞ்சம் நம்முடன் நெருங்கி வரவேண்டும். எனவே சயாட்சி கொள்கையை தமிழகத் அரசு தீவிரமாக மேற்கொண்டால், எல்லாக் கட்சிகளுக்கும் இடையே நல்ல உடன்பாடு இருக்கிறது. இந்த ஆட்சிக்கு ஒரு சங்கடமான நிலையை ஏற்படுத்திவிடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் கடந்த இரண்டு வருடங்களாகப் போராட்டத்தை நிறுத்தி வைத்திருக்கிறேன். மத்திய ஆட்சியை எதிர்த்துப் போராட்டம் நடத்தினால், எங்களைப் பிடிக்கவேண்டியது, சிறையில் அடைக்கவேண்டியது, தண்டிக்க வேண்டியது எல்லாம் இந்த அரசாங்கம் தான். மத்திய ஆட்சிக்கு அந்தப் பொறுப்பு இருக்குமானால், நான்

1969 மார்ச் 8]

[திரு. ம. பொ. சிவஞானம்]

காலையே நான் போராட்டம் செய்ய முற்பட்டுவிடுவேன். நமக்குள்ளே கொள்கையில் நல்ல உடன்பாடு இருந்தாலும்கூட, மத்திய ஆட்சியை நாங்கள் எதிர்க்கும்போது நீங்கள் அடக்குமுறையில் இறங்கித் தீர வேண்டிய நிலைமையிலே இருப்பதால், நாடு உங்களைப் பற்றி என்ன நினைக்கும்? நீங்கள் கொள்கை மாறிவிட்டார்களோ என்ற அளவிலே உங்களைச் சந்தேகிக்கின்ற நிலைமை ஏற்படுவிரும்பும். இன்றைக்கு கான்ஸ்டிடியூஷனிலே உள்ளபடி மத்திய ஆட்சியிலே இருக்கிற அதி காரங்களை நாம் பெற வேண்டும். கலைஞர் அவர்கள் சொன்னார்கள், “அண்ணா அவர்கள் வில் எழுதி வைக்கவில்லை” என்று. அது வேறு விஷயத்திற்காக என்றாலும்கூட, அண்ணா வில் போல் தன்னுடைய பத்திரிகையான ஹோம் ரூலில் எழுதியிருக்கிறார்கள். “மாநில சயாட்சியைப் பற்றிப் பிரசாரம் செய்யவேண்டியது இனி நம்முடைய வேலை தம்பி” — என்று அதிலே சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்த வில்லை நாம் மனதில் கொண்டு இனியும் நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருக்கக் கூடாது, உடனடியாகச் செயல்பட இறங்கவேண்டும். முதலமைச்சர் அவர்கள் என்னைவிடவும் இளைஞர்; அது அவருக்குள்ள அதிர்ஷ்டம். அதிகாரத்திலே முதலிடத்திலே குந்தியிருக்கிறார்கள்; அதுவும் அவருக்குள்ள அதிர்ஷ்டம். ஆனால், அதிகாரங்கள் எல்லாம் மத்திய ஆட்சியில் குவிந்திருப்பது தான் அவருக்குள்ள துரதிருஷ்டமான நிலை. அதை மாற்றுவதற்கு நாங்கள் பக்கத் துணையாக அவர்களுக்கு இருப்போம். இதிலே நமக்கு ஒரு தெளிவு இருக்கவேண்டும்.

1967-லே அடைந்த வெற்றியை நாம் 1972-லே தோல்வியாக மாற்றிக் கொள்ளக் கூடாது. பி.யு.சி.-யிலே இலவசக் கல்வி தந்தது, புஞ்சை நிலத்திற்கு வரியை ரத்துச் செய்தது, நீர்ப்பாசன வசதிகளைச் செய்தது, கிணறுகள் 6,000 காங்கிரஸ்காரர்கள் தோண்டினார்கள், நாம் 8,000 கிணறுகள் தோண்டியிருக்கிறோம், பள்ளிக்கூடங்கள் அவர்கள் எத்தனை கட்டினார்களோ, அதைவிட அதிகமாக நாம் கட்டியிருக்கிறோம் என்று சொன்னால், மக்களிடையே நமக்குச் சாதகமாக நிலைமையை ஏற்படுத்தாது. அவர்களுக்கு இவான் எழுந்திருந்து உண்பான் என்றுதான் ஆகும். நாம் திறமையுடன் எடுத்துச் சொல்வோம். ஆனால், பலந் தரதுது. அதிகாரம் நம் கையில் இல்லை. இதை 1969-லேயே நாம் சொல்லியாக வேண்டும். 1969-லேயிருந்து 1972 வரை சொல்லிக் கொண்டிருக்க வேண்டும். 1937-ஆம் ஆண்டிலே, மாகாண சயாட்சி கோரி இதே மன்றத்திலே காங்கிரஸ் மந்திரிகள் வந்த பொழுது, “ராஜி னுமாக்களைச் சட்டைப் பையில் வைத்துக் கொண்டு தான் உள்ளே வந் திருக்கிறோம்” என்று பேசினார்கள். மத்திய ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து ராஜினாமா செய்யத் தயாராக இருந்தார்கள். நுழைந்தது சட்டத்தைத் தயார் செய்ய அல்ல; சட்டத்தை உடைப்பதற்காக — என்றும் சொன் னார்கள். உடைப்பது என்று சொன்னால், அதை அழிக்க வேண்டும் என்று நான் சொல்லவில்லை. ஏனென்றால், நான் விசுவாசப் பிரமாணம் எடுத்துக் கொண்டேன்—ஆண்டவன் மீது விசுவாசப் பிரமாணம் எடுத்துக் கொண்டு உள்ளவன். சட்டத்திற்கு உட்பட்டவன் என்ற முறையிலேயே நான் இதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன். அதிகாரக் குவியல் பற்றிய விதிகளை உடைக்கத்தான் நான் வந்தேன். உடைக்கிறவர்களுடன் ஒத் துழைக்க வேண்டுமென்ற நம்பிக்கையிலேதான் நான் உள்ளே வந்தேன். விதிகளைத் திருத்த விரும்பும் சக்திகளிலே நானும் ஒருவன். நம்முடைய சயாட்சிப் போராட்டம் 1947-ஆம் வருடம் ஆகஸ்டு 15-ஆம் தேதியோடு முடிந்துவிடவில்லை. அந்த சுதந்திரப் போர் இன்னும் முடியவில்லை. ஆகஸ்டு 15-ஆம் தேதியிலிருந்து போர் முனை மாறி, யிருக்கிறது, போர் முறை மாறியிருக்கிறது, ஆனால், போர் தொடர்கிறது இதுதான் என் னுடைய பிரகடனம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கான்ஸ்டிடியூஷன் மேல் பிரமாணம் எடுத்துக் கொண்டதாகச் சொன்னார்கள், ஆண்டவன் மேல் பிரமாணம் எடுத்துக் கொண்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள். •இப்படிப் பேசுவதுதான் அவர்கள் பிரமாணம் எடுத்துக் கொண்டதா?

[1969 மார்ச் 8]

திரு. ம. பொ. சிவஞானம்: தலைவராகிய தாங்களே அதற்குப் பதில் சொல்லிவிடலாம். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்னேவிடத் திறமைசாலி. அவர் இப்படிச் சொல்வார் என்றுதான் நான் முன்னமேயே விளக்கமாகச் சொன்னேன். காண்ஸ்டிடியூஷன் 263-வது விதியையும் இன்னொரு விதியையும் மாற்றுவதாகத்தான் நான் சொல்கிறேன். “உடைப்பது” என்றவுடன் பலாத்காரம் என்று பொருள் அல்ல. சட்ட மன்றத்திலே இருக்கிற நான் வரை நான் அந்தச் சட்டத்திற்கு உட்பட்டே நடப்பேன், நான் இடையில் வந்தவன் அல்ல கார்த்தியத்திற்கு. நான் இன்னொன்றையும் சொல்லிவிட வேண்டும். சட்டத்தை உடைத்துத்தான் ஆகவேண்டுமென்ற அளவுக்கு மத்திய ஆட்சி வந்தால், அதை வெளியே இருந்து தான் செய்வேன், உள்ளே இருந்து செய்ய மாட்டேன் என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

*** திரு. டி. எஸ். ஆதிழலம் :** மிஸ்டர் டெபுடி ஸ்பீக்கர் சார், இன்று இந்த விவாதத்தில் நான் ரொம்பவும் ஹாஸ்யமாகப் பேசவேன் என்று எதிர்பார்க்கிறார்கள் அவர்கள் ஏமாந்துவிடப் போகிறார்கள். ஏனென்றால் இந்த பட்ஜெட்டை நான் படித்துவிட்டு வரவில்லை. ஆகவே ஜாஸ்தி விஷயங்களை ஹாஸ்யம் கலந்து பேச முடியாது என்று நினைக்கிறேன். பொதுவாக பட்ஜெட்டைப் பார்க்கும்பொழுது இந்த தேசம் எங்கே போய்க் கொண்டிருக்கிறது என்றே தெரியவில்லை. இந்திய சர்க்கார் 3,300 கோடி ரூபாய்க்கு பட்ஜெட் போட்டு அதிலே நூற்றிச் சொச்சம் ரூபாய்க்கு வரி போட்டிருக்கிறார்கள்.

இருபது வருஷத்திற்கு முன்பு இந்திய சர்க்காரின் பட்ஜெட் 115 கோடியாக இருந்தது. இப்போது 3,500 கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வருவாய் வர ஆரம்பித்திருக்கிறது. பழைய சென்னை ராஜ்யத்தில், ஆந்திரப் பிரதேசம் அடங்கிய சென்னை ராஜ்யத்தில் 1938-39ல் 16 கோடி ரூபாய் வருமானம். இப்போது அதிலே பாதியாக உள்ள தமிழ்நாட்டில் 263 கோடி ரூபாய்க்கு வருமானம் வருகிறது. இதிலே பற்றாக்குறை 17 கோடி ரூபாய். இந்தப் பற்றாக்குறையைத் தவிர்த்திருக்க முடியாதா என்றால் நிச்சயமாகத் தவிர்த்திருக்க முடியும். இதை ஏதோ நிதிக் கமிஷன் கொண்டுத் தொகையில் இருந்து ஈடு செய்து கொள்ளலாம் என்று கூறியிருக்கிறார்கள். இந்த நிதி அறிக்கையிலே கல்விக்கு அதிகமாகப் பணம் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். அதற்காக நிதியமைச்சர் அவர்களை வாழ்த்துகிறேன். கல்லூரியில் பி.யு.சி. படிப்புக்கு ஒரு சலுகையைக் கெட்டுத்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சலுகையை யாரும் கொடுத்து விடலாம். நான் நிதியமைச்சராக இருந்தாலும், இதைப்பற்றி ஒரு வரி எழுதி விட முடியும். நான் கூட நிதியமைச்சராக இருந்திருக்கிறேன்.—ஜில்லா போர்டு பிரசிடென்ட் என்றால் அரைக்கால் நிதியமைச்சர் மாதிரி. இந்த 263 கோடி ரூபாய் பட்ஜெட்டில் 2 கோடி ரூபாயைப் பள்ளிச் சம்பளச் சலுகைக்காகக் கொடுப்பது என்பது அவ்வளவு கஷ்டமான காரியமில்லை. ஏற்கனவே தோட்டத்தில் பாதி கிணராக இருந்தது, இப்போது முக்கால் கிணராக ஆகியிருக்கிறது. ஃபீ கன்செஷன் என்னென்ன ரூபங்களில் இருக்கிறது? பிற்பட்ட வகுப்பு, அரிசன வகுப்பு, மெரிட் ஸ்காலர்ஷிப் என்ற முறையில் பள்ளிக் கூடத்தில் வசூலாவதில் முக்கால் வாசிப் பணம் உதவித் தொகையாகவே கொடுக்கப்படுகிற நிலை இருக்கிறது. இதைப்பற்றி அரிசனத் தலைத் துறை அமைச்சர் அம்மையார் அவர்கள் நன்றாக அறிவார்கள். ஆனால் இப்போது இந்தக் கல்விச் சலுகையை பி.யு.சி.க்குக் கொடுத்ததில் ஒரு நல்ல தத்துவம் அடங்கியிருக்கிறது. உயர்ந்த சாதி, தாழ்த்தப்பட்ட சாதி என்றெல்லாம் பாகுபாடு இல்லாமல் எல்லோருக்கும் சலுகை கிடைக்கிறது. அதற்காக நான் தி.மு.க. சர்க்காரை வாழ்த்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த பட்ஜெட்டில் அபிவிருத்தி வேலைகளுக்கு அதிகமான பணம் ஒதுக்கப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம் விலைவாசி என்பது “காலப்” (gallap) பில் ஓடிக் கொண்டிருப்பதுதான். அதைப் பிடிக்க முடியவில்லை. அதனால்தான் மாநில சர்க்காராக இருந்தாலும், மத்திய சர்க்கார்

1969 மார்ச் 8]

[திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம்]

ராக இருந்தாலும் புதிய வரி போடுவதிலேயே கவனத்தைச் செலுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. அதோடு ஜனநாயகமும் ஒழுங்காக வேலை செய்ய வில்லை. விலைவாசியைக் குறைப்பதற்கு மத்தியிலும் சரி, மாநில அளவிலும் சரி இருக்கிறவர்கள் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளுவதிலே ரொம்பவும் பின் தங்கியிருக்கிறார்கள். இப்போது இதுதான் அவசியமாகச் செய்ய வேண்டிய காரியம். பஞ்சாயத்து யூனியன் ஒன்றில் ஒரு தீர்மானம் வந்தது. அடிப்படைச் சம்பளம் 8 ரூபாய், பஞ்சப்படி 48 ரூபாய் என்று. இந்த மாதிரி நிலைமைகள் எல்லாம் காங்கிரஸ்காரர்களால்தான் உண்டாக் கப்பட்டது. திட்டக் கமிஷன் என்று வைத்து அதிலுள்ள ஆட்கள் நாட்டு நடப்புகளைக் கணித்தார்கள். அவர்கள் எல்லாம் படித்த அறிவாளிகள் தான், 4,000 ரூபாய் சம்பளம், நல்ல வசதியான பங்களா டில்லியில், நன்றாக அனுபவிக்கிறார்கள் ஐயா. நாட்டு நடப்புகளைச் சரிவர கவனித்து ஒழுங்காக நடத்தாத காரணத்தால் சீரழிவு ஏற்பட்டு விட்டது. நிதிக் கமிஷன் தொகை ராஜ்ய சர்க்காருக்கு வரவிட்டாலும், பற்றாக்குறை இல்லாத பட்ஜெட்டைத் தயாரித்திருக்கமுடியும். அதற்கு நிதியமைச்சர் அவர்கள் நேரம் ஒதுக்கிக் கொள்ளவில்லை என்று கருதுகிறேன்.

மு. ப.
11-00

எல்லாக் காரியத்திலும் சிக்கனம் வேண்டும். படியறிசித் திட்டத்தில் ஏழுமெட்டு கோடி ரூபாயை வீணாக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைச் சொல்லிச் சொல்லி உங்களுக்கும் கேட்டுக் கேட்டுக் காது புளித்து விட்டது. பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் சீராகவும் வேலை செய்யவும், அதிலே சிக்கனத் தைக் கடைப்பிடிக்கவும் நீங்கள் ஒரு கமிட்டியைப் போட்டீர்கள். முருகேச முதலியார் ரிப்போர்ட் தயாரிக்கப்பட்டது. அதிலே பல சிறப்பான அம் சங்கள் இருப்பதாக யூகம். அந்த ரிப்போர்ட்டை வெளியிடவே இல்லை. அதன்படி நடவடிக்கை எடுக்கவும் அரசாங்கம் முன்வரவில்லை.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : முருகேச முதலியார் அறிக்கை எல்லோருக்கும் அனுப்பப்பட்டது.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் : விளக்கத்திற்கு நன்றி. அதிலுள்ள சிபாரிசுகளை அமல் நடத்தவில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு சொல்லிக் கொள்கிறேன். அமல் நடத்தியிருந்தால் பல கோடிக் கணக்கான ரூபாய் களைச் சிக்கனப்படுத்தியிருக்க முடியும்.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் முருகேச முதலியார் அறிக்கை அவர்களுடைய கவனத்திற்கே கொண்டு வரப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். முதலிலே அதைப் படித்துப் பார்த்துவிட்டு அவைகளை ஏன் அமல்படுத்தப்படவில்லை என்பதைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னால் பயனுடையதாக இருக்கும். யூகத்தின் அடிப்படையில் அதைப் பற்றி அதிகமாகச் சொல்லுவது சரியல்ல.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் : பஞ்சாயத்து யூனியன்கள் மானியத்தின் மீது பேசும்போது அதைப் பற்றி விளக்கமாகப் பேசுகிறேன்.

இந்த ராஜ்யத்திலே விவசாயத்திற்கு அடுத்தபடியாக முக்கியமான தொழில் கைத்தறித் தொழிலாகும். அந்தத் தொழிலிலே ஈடுபட்டவர்கள் நன்மைக்காக ஒரு காலத்திலே மூட்டை எல்லாம் சுமந்தீர்கள். அவ்வளவெல்லாம் சிரமப்பட்டு பிரசாரம் செய்து இன்று அதிகாரத்திற்கு வந்த நிலைமையில் நெசவாளர்கள் விஷயமாக இவ்வளவு பெரிய வரவு-செலவு திட்டத்தில் எங்காவது சொல்லப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. இரண்டு மூன்று நாளைக்கு முன்பு கவுன்சிலுக்குப் போயிருந்தேன். கைத்தறித் துணியை அந்நிய நாட்டு மார்க்கட்டில் விற்பனை பற்றி ஒரு ஒரு கேள்விக்கு கனம் அமைச்சர் மாதவன் அவர்கள் பதில் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்கள். அந்நிய நாட்டில் நம்முடைய சரக்கு எடுபடவில்லை என்று சொன்னார்களே தவிர, அந்தச் சரக்கு அங்கே எடுபடாததற்குக் காரணம் என்ன என்று விளக்கமாகச் சொல்லவில்லை. அதற்குக் காரணம் ஜப்பான் போன்ற மற்ற நாட்டுத் துணிகளோடு நம்முடைய நாட்டுத் துணிகளின் விலையை ஒப்பிடும்போது இது கூடுதலாக இருக்கிறது. ஆகவே,

[திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம்]

[1969 மார்ச் 8]

நம்முடைய சர்க்கு விற்பனை ஆவதற்கு அதிக மார்க்கெட் கிடைக்கவில்லை என்று அவர்கள் சூசகமாகச் சொன்னார்கள், அதை நான் புரிந்து கொண்டேன். அப்படிப்பட்ட கஷ்டமான நிலையில், கைத்தறித் துணிக்கு விலைவாசி கூடுதலாக இருப்பதால், அந்தக் கைத்தறித் துணிநெசவாளர் குடும்பங்களுக்கு உதவி கிடைக்கும்படியான சில காரியங்களை இந்த பட்ஜெட் தயாரிக்கும்பொழுது கவனித்துச் செய்திருக்கலாம். அப்படிச் செய்திருந்தால், இங்கு அந்தக் கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் கஷ்டப்படுவதற்கு இல்லாமல் ஓரளவாவது ஜீவிக்க முடியும். அதற்கு இந்த பட்ஜெட்டில் இடமில்லை என்பதை வருத்தத்தோடு தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மேற்கொண்டு எப்பொழுது பார்த்தாலும் இந்த விவசாயிகளைப் பற்றியே பேசப்படுகின்றது. இந்திய சர்க்காரிலே புதிதாக பம்பு செட்டுக்கும், உரத்திற்கும் இன்னும் பலப்பல வரிகள் போடப்பட்டிருக்கின்றன. இனி சொத்து வரி என்று கணக்கெடுக்கும்பொழுது விவசாய நிலங்களின் மதிப்பையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று நிதியமைச்சர் மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இங்கு ராஜ்ய சர்க்கார் அளவிலும் பார்த்தால், எப்பொழுது பார்த்தாலும் விவசாயிகளைப் பற்றியே நீங்கள் சிரத்தையில்லாமல் காரியங்களைச் செய்கிறீர்கள். இந்தச் சர்க்கார் ஆரம்பித்த பொழுதில், விவசாயிகளுக்கு வருமான வரி என்று முன்னாலிருந்த சர்க்காரிலே 12½ ஸ்டாண்டர்டு எக்கர் என்றிருந்ததை நீங்கள் 7½ ஸ்டாண்டர்டு எக்கர் என்று குறைத்து, நடுத்தர விவசாயிகளும் அதற்குள்ளே வரும்படியாகச் சட்டத்தைப் போட்டு அதன்மூலம் விவசாயிகளுக்குக் கஷ்டம் ஏற்பட்டது. மேற்கொண்டு எப்பொழுது பார்த்தாலும் விவசாயிகள் விஷயமாக அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பும் கிடையாது. தஞ்சை ஜில்லா இதற்கு ரொம்ப முக்கியமான உதாரணம். மேலும் உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை இனி 15 எக்கரா என்று நாங்கள் கொண்டு வருவோம் என்று சொல்கிறீர்கள். 15 எக்கரா என்று கொண்டு வருவதற்குக்கூட நாங்கள் காரணம் அல்ல, திட்டக் கமிஷன்தான் என்று சொல்லுகிறீர்கள். இப்படி திட்டக்கமிஷன் என்று சொல்லும்பொழுது, அவர்களுக்கு அந்தந்த ராஜ்யங்களினுடைய நாட்டு நடப்பை எடுத்துச்சொல்ல வேண்டியது ராஜ்ய சர்க்காரின் கடமை. முக்கியமாக இது 30 ஸ்டாண்டர்ட் எக்கர் என்று வைத்திருக்கும்பொழுதே நேற்று பதில் சொல்லும்பொழுது 20,000 எக்கர்கள்தான் உபரி நிலம் கிடைக்கும், கிடைத்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். இனி 15 எக்கர் என்று

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : என்னுடைய பதில் சரியாகத்தான் இருக்கிறது. மாண்புமிகு சுதந்திரக் கட்சி தலைவரவர்கள், வண்டியை ஓட்டுவது வழக்கம், அவர்களுக்குச் சாதகமாக. உச்ச வரம்பு என்பது என்ன என்று இந்த அரசாங்கம் முடிவெடுக்கவில்லை. ஏற்கனவே கொண்டுவரப்பட்டபொழுது சிலபேர் 50 எக்கர் வைக்க வேண்டுமென்றும், சிலபேர் 15 எக்கருக்கு மேல் வைக்கக்கூடாது என்றும் சொல்ல, 30 எக்கர் என்று வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது என்றுதான் சொன்னேனே தவிர, 15 எக்கர் என்று கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று எந்த இடத்திலும் சொல்லவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. டி. எஸ். ஆதிமுலம் : “காம்பர்ஹென்ஸிவ் பில்” (Comprehensive Bill) கொண்டு வரப்போகிறோம், கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : அதனால் நாங்கள் 15 எக்கரா என்று கொண்டு வர மாட்டோம் என்று பொருள் அல்ல, அல்லது 15 எக்கரா என்று சொல்லுகிறோம் என்றும் பொருள் அல்ல. என்ன செய்யப் போகிறது என்பதை இந்த அரசாங்கம் சொல்லவில்லை என்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தினுடைய நிலை.

1969 மார்ச் 8]

திரு. டி. எஸ். ஆதிமூலம் : ஆகவே, இந்த மாதிரி இனி விவசாயிகள் சம்பந்தமாக நில உச்சவரம்பு என்று இப்போது இருப்பதே போதும், இனி அதில் நீங்கள் தலையிட வேண்டாம். ஏனென்றால் பின்னால் ஒரு பில் கொண்டு வந்து அதன்மூலம் இன்னும் கூட 20,000 ஏக்கர் உபரி நிலங்கள் கிடைக்கலாம். அது காரும், மேடும், புஞ்சையுமாகத்தான் கிடைக்கும். இவைகளை விநியோகம் செய்வதால் சர்க்கார் பெரிய பெயரை எடுத்துவிட முடியாது. ஏனென்றால், சர்க்காரிலே இப்பொழுது நினைத்தால் புறம் போக்கு நிலங்கள் லட்சக்கணக்கான ஏக்கர் ஏழைகளுக்குப் பட்டா செய்து கொடுக்க லாயக்கானவை இருக்கின்றன. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி ஏழை மக்களுக்கு நன்மை செய்யலாம். ஆனால் குறைந்த நிலங்கள் வைத்து, ரொம்ப “ஹார்ட் எர்னிங்” (Hard earnings) என்று சொல்லி தன்னுடைய சிறு முயற்சியினால் நெற்றி வியர்வை நிலத்தில் விழ, வியாபாரத் துறையிலும், பல உத்தியோகத் துறையிலும், ஈடுபட்டு, அவரவர்கள் இந்த நாட்டில் முக்கியமான ஒரு மூலதனமாக நிலத்தை வாங்கி வாழ்க்கை நடத்தி வருகிறார்கள். ஏதோ பெரிய புள்ளிகள் வசம் உள்ள நிலம் பற்றி ஒரு மசோதா கொண்டு வந்தாகி விட்டது. இனி அந்தமாதிரி விவசாயிகளின்பேரிலே மசோதா வைக் கொண்டு வந்து அவர்களை சர்க்கார் ஆபீஸ்களுக்கு அலைக்கழித்துத் துன்பப்படுத்த வேண்டாம். அதன் மூலம் பெரிய நன்மை ஒன்றும் கிடைக்கப்போவதில்லை. அதன்மூலம் என்ன நன்மை கிடைக்கும் என்று சொன்னால், கம்யூனிஸ்ட் பிரச்சாரம் பண்ணுவதைப் போல நீங்களும் பெரிய கம்யூனிஸ்ட் என்று உங்களைப் பிரகடனப் படுத்திக் கொள்ளலாம். ஆனால் இது பெரிய டேஞ்சரில் (danger) முடியும். அடுத்தபடியாக கம்யூனிஸ்ட்டை கூட்டுச் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டியதுதான். திரு. கோதண்டராமன் அவர்களை எதிர்ப் பெஞ்சிலே உட்கார வைத்து, நிதியிலாக்காவுக்கோ அல்லது ஏதாவது ஒரு இலாக்காவுக்கோ மந்திரி என்று அந்த நிலைமையை உருவாக்க வேண்டாம். ஏற்கனவே உங்களுக்கு இருந்த அந்தச் சிந்தனை ஒட்டம் அப்படியேதான் இருக்கிறது. “வெஸ்ட் பங்காலி (West Bengal)”லே அப்படியே சாதித்து விட்டோம் என்று சொல்கிறார்கள். என்ன சாதித்து விட்டது? 10, 17 கூட்டணி— இது ஒரு சர்க்காரா? அடுத்த சர்க்காரைக் குறை கூறுவதாக எடுத்துக் கொண்டு உரிமைப் பிரச்சினையே வந்துவிடப்போகிறது. இந்த உரிமைப் பிரச்சினை இருக்கிறதே அதை நீக்கி விடுவதற்கு கனம் சபாநாயகரவர்கள் யோசனை பண்ண வேண்டும். ஆகவே, அங்கே ஒரு சர்க்கார், நம்புதிரிப் பாடு சர்க்கார், நீங்கள் மூன்றாவது நம்புதிரிப்பாடு சர்க்காராக வந்துவிட வேண்டாம். இது நல்ல ராஜ்யம், இந்த ராஜ்யத்தை நல்லவிதமாக நடத்த வேண்டுமென்று சொன்னால், நீங்கள் அந்தக் கம்யூனிச சிந்தனையிலிருந்து கொஞ்சம் விரிபடவேண்டும். நான் டி. ஏ. செக்ஷனுக்குச் சென்றிருந்தேன். அங்கு காங்கிரஸ் எம். எல். ஏ., டி. ஏ. எம். கே. எம். எல். ஏ., கம்யூனிஸ்ட் எம். எல். ஏ., ஒன்றுபோல வரிசையாக உட்கார்ந்திருந்தார்கள், நான் பார்த்தேன். இப்பொழுதிருக்கும் நீங்கள் மூன்று பேரும் ஒன்றாக உட்கார்ந்திருப்பது நியாயமாகத் தான் இருக்கிறது. நீங்கள் மூன்று பேரும் ஒருவருக்கொருவர், குதிரைப்பந்தயத்தில் ஒரு குதிரை மூன்றாலேபோகும், இன்னொன்று சற்றுப் பின்னாலே போகும், அதைப்போல சோஷலிசம், கம்யூனிசம் என்று வேண்டாத சிந்தாந்தங்களைச் சொல்லி ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றீர்கள் என்று வேடிக்கையாகச் சொன்னேன். அதற்காக சண்டைக்கு வந்தாலும் வருவார்கள் என்று ஓடிவிட்டேன், மூன்று பேர்களும் சேர்த்து எங்கே தாக்கிவிடுவார்களோ என்று. ஏன் இதைச் சொல்லுகிறேன் என்றால் இம்மாதிரி எப்பொழுது பார்த்தாலும் நில உச்சவரம்புச் சட்டம் இருக்கிறது காணுது என்று இன்னொரு மசோதா, விவசாயிகள் பேரிலே இன்னும் புது வரிகள் என்று இப்படிப்பட்ட காரியங்களைச் செய்ய வேண்டாம். இந்த நாட்டிலேயுள்ள ஏழைகளுக்கு முக்கியமான மூலதனம் நிலச் சொத்துதான். அந்த நிலச் சொத்திலேயுள்ள விவசாயிகளுக்கு, முக்கியமான நெல் உற்பத்தியாளர்களுக்குப் பாதுகாப்பு எல்லாம் கொடுக்க வேண்டும். 200 தென்னை மரங்கள் வைத்திருப்பவர் ஒரு அம்பாசிடர் கார் வைத்திருக்கிறார். அவ்

[திரு டி. எஸ். ஆதிமூலம்]

[1969 மார்ச் 8]

வளவு வருமானம் வருகிறது. தேங்காய் விலை ஏறிப் போயிற்று. அப்படிப்பட்ட ஒரு தோப்பு, துரவகளுக்கெல்லாம் இந்த நாட்டிலே விதிவிலக்கு, பணப்பயிர் செய்பவர்களுக்கெல்லாம் வசதி. அதே நேரத்திலே நெல் விவசாயிகளுக்குப் பாதுகாப்பு கிடையாது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் உள்ள நிலையைப் பற்றி ஏற்கனவே பல சந்தர்ப்பங்களில் பேசியாகி விட்டது. லா அண்ட் ஆர்டர் (Law and order) இன்னும் நல்ல முறையில் நிர்வகிக்கப்பட வேண்டும். ஒவ்வொரு சர்க்காரும் நல்ல நிலையில் இருக்கிறது என்பதற்கு முதற்படி (லா அண்டு ஆர்டர்) சட்டம் ஒழுங்கு தான் என்பது உங்களைப் போன்ற அறிவாளிகளுக்குத் தெரியாமல் இல்லை. ஆகவே, அதிலே மெத்தனமாக போகக் கூடாது. அப்படிப் போய்தான் இந்த இரண்டு வருடத்தில் இந்த விதமான கஷ்டங்கள் இங்கே தோன்றியுள்ளன. அதை நிவர்த்தி செய்வதற்கு நீங்கள் யோசனை பண்ண வேண்டும்.

நெல் விலை மற்ற ராஜ்யங்களிலெல்லாம் கூடுதலாக இருக்கும்போது இங்கு மட்டும் குறைவாக இருக்கிறது. காங்கிரஸிலே நெல் விலையைக் கூட்ட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்களே அதிலே கொஞ்சம் நான் ஒத்துக் கொள்கிறேன் என்றாலும் அவர்கள் முதலிலே போட் காச்சிங்-குக்காகத் தான் சொன்னார்கள். பிறகு, அதிலே நியாயமும் அடங்கியிருக்கிறது என்பது தெரிந்துவிட்டது. சிறந்த ரகத்திற்கு குவிண்டாலுக்கு ரூ. 48 என்று இருக்கிறது. மற்ற ராஜ்யங்களிலெல்லாம் இந்த விலைகளைப் பார்க்கும் போது குவிண்டாலுக்கு ரூ. 6 முதல் ரூ. 10 வரை வித்தியாசம் இருக்கிறது. ஏற்கனவே மொரார்ஜி தேசாய்—எப்படித்தான் அவர்களுக்கு மனது வந்ததோ—பம்பு செட்களின் பேரிலேயும், உரத்தின் பேரிலேயும் வரி போட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, விவசாயச் செலவுகள் கூடுதலாகப் போய்க் கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில் நெல் விலையை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும். அதனால் உங்கள் “படி அரிசித் திட்டம்” கூட பாதிக்காது. ஏனென்றால் நாம் பெரிய வரவு-செலவு உள்ள திட்டத்தை வைத்திருக்கிறோம். நிதி அமைச்சருக்குத் தெரியும். ஆனால் அவருக்கு உள்நோக்கம் கற்பிக்கக் கூடாது. நிதிக் கமிஷனிடமிருந்து 17 கோடி ரூபாய்க்குச் சரிக் கட்ட பணம் வரவிட்டாலும் இந்த வரவு-செலவுவில் வருமானங்களெல்லாம் அண்டர்-எஸ்டிமேட்டாகத் தான் போடப்பட்டிருக்கிறது. எல்லாம் சேர்ந்து பின்னால் ஈடுபடுத்திக்கொள்ளும் நிலையில் வரும். விற்பனை வரியின் மூலம் 10 வருஷத்திற்கு முன்னாலே 8 கோடி ரூபாய் தான் வந்தது. இன்றைக்கு 70 கோடி ரூபாய்க்கு வருகிறது. ஆகவே, நாட்டிலே ஓரளவுக்குப் பொருளாதார வளர்ச்சி இருக்கிறது என்றுதான் அர்த்தம். காங்கிரஸ் சொல்வதிலே கொஞ்சம் உண்மை இருக்கத்தான் செய்கிறது. சம் எக்ஸ்டென்ட் (to some extent) ஆகையினாலே இந்தப் படி அரிசித் திட்டம் பாதிக்கப்பட்ட போவதில்லை. (குறுக்கீடு) ஏற்கனவே இன்றைக்கு பேச்சு சரியாக இல்லை—ட்யூ 0 சம் ரீசன் (due to some reason) ஆகையினால் நீங்கள் இந்த நெல் விலையை எப்படியாவது உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் ஆசிரியர்களுக்கு ஒழுங்காகச் சம்பளம் கொடுக்க வில்லையென்று எனக்கும் சில லெட்டர்கள் வந்திருக்கின்றன. அதன் பேரிலே கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் சக உறுப்பினர்கள்—நற்புரிகள் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதன் பேரிலே மந்திரிகள் அறிக்கைகள் எல்லாம் இந்த சபையிலே வைத்திருக்கிறார்கள். நீங்கள், 1960-61-ம் வருஷத்திலே பஞ்சாயத்து யூனியனுக்குக் கொடுத்த கல்வி மானியத்தையே இப்பொழுதும் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பதால் அந்த ஆசிரியர்களுக்குச் சம்பளம் ஒழுங்காக கொடுக்கவில்லை. சம்பளம் கொடுப்பதற்கு இரண்டு மாதம், மூன்று மாதம் தாமதமாகின்றது. அதன் காரணமாக சர்க்காருக்குக் கெட்ட பெயர் ஏற்படுகிறது. பின்னால் கொடுக்க வேண்டிய கிராண்டை இப்பொழுது கொஞ்சம் அட்ஜஸ்ட் பண்ணிக்கொண்டோம் என்று சொல்கிறீர்களே தவிர, இப்பொழுது கூடுதலாகக் கொடுப்பதற்கு நீங்கள் முயற்சி எடுக்க வில்லை. அந்த முயற்சியை எடுத்தால்தான் பஞ்சாயத்து யூனியன்கள், சரீலப் போக்குவரத்து, மற்ற வேலைகளை செவ்வனே செய்ய முடியும் என்பதைப்

1969 மார்ச் 8]

[திரு. டி. எஸ். ஆதிழலம்]

தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே, ஆசிரியர்கள் விஷயமாக நீங்கள் எப்படியாவது காரியம் செய்ய வேண்டும். சம்பளம் அவர்களுக்குத் தடங்கலில்லாமல் கிடைக்க வேண்டிய ஏற்பாட்டை செய்ய வேண்டும். அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நிலவரியை ரத்து செய்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். மத்திய சர்க்காரும் ராஜ்ய சர்க்காரும் விவசாயிகள் பேரிலேயே கண் வைத்திருக்கிறார்கள். டி.எம்.கே. தேர்தல் பிரகடனத்தை ஒழுங்காகப் படிக்கவில்லை—ஆனால் அதிலே இருக்குமென்று நினைக்கிறேன். நிலவரியை ரத்துசெய்ய வோம் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். நிலவரியை ரத்து செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னதற்கு ஒரு அடையாளமாக, புஞ்சை வரியை ரத்து செய்து விட்டார்கள். சாதாரணமாக ஒரு ரூபாய் அடிப்படை தீர்வை என்று இருந்தால் அதற்கு இப்பொழுது 2½, 2-3/4 ரூபாய் என்று பல வகையில் தீர்வை விழுகிறது. சர்ச்சாஜ் என்றும், அந்தத் தீர்வையின் பேரில் எஜுகேஷன் செஸ் என்றும், ரோடு ஸெஸ் என்றும் பல செஸ்கள் சேர்ந்து ரூ. 2½ ஆகிறது. ஆகவே, ரூ. 3, ரூ. 3½ இருப்பதை, அந்த அடிப்படைத் தீர்வையில் 8 அணு, ரூ. 1 மாததீரம் ரத்து செய்திருக்கிறார்கள். இது போதிய சலுகை ஆகாது. ஒரிஸ்ஸாவிலே உள்ள சர்க்கார் நம்மைவிட சிறிய சர்க்கார்தான். அங்கே எல்லாம் நிலவரியை ரத்து செய்துவிட்டார்கள். ஒரிஸ்ஸாவில் செய்திருக்கிற மாதிரி நீங்களும் இந்த நஞ்சை நிலங்களுக்கு உண்டான அடிப்படை தீர்வையை ரத்து செய்து அதன்மூலம் எல்லோருக்கும் ஒரு நிவாரணம் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே, இந்த பட்ஜெட்டின்மூலம் சரியான நடவடிக்கை எடுத்து நல்ல காரியங்களைச் செய்யாவிட்டாலும் நடைமுறையில் அதைச் செய்து இந்த சர்க்காருக்கு நல்ல பெயர் தேடித் தரவேண்டும். எங்கள் கட்சிக்கும் நல்ல பெயர் தேடித்தரவேண்டும்.

நமது ம. பொ. சிவஞானம் அவர்கள் ஏதோ மாநில சுய ஆட்சி என்று சொன்னார்கள். மாநில சுய ஆட்சி ஒன்றும் இந்த நாட்டில் பிரயோஜனம் இல்லை. அதெல்லாம் ஒட்டு பிடிக்கிற நிலைக்கு வந்தாகிவிட்டது. ஆகையினால், மாநில சுய ஆட்சி என்பதனால் டெமாக்ரவ் ரொம்பவும் மோசமாகப் போய்க்கொண்டிருக்கிறது. அதன் காரணமாக இந்தநாட்டிலே ஒரு நல்ல சுபீட்சம் ஏற்படவில்லை. சோஷலிஸம் என்ற பெயரிலே கஷ்டங்கள் வந்தமாதிரி இந்த ஜனநாயகத்திலே ஒட்டுகள் வாங்குவது பற்றிக் கவனம் அதிகமாகிவிட்டது. இந்த நாட்டை 5 கண்டங்களாக, 5 பிரிவுகளாக பிரிக்க வேண்டுமென்று அக்காலத்தில் ராஜாஜி அவர்கள் ஒரு திட்டத்தைக் கொடுத்தார்கள். தட்சிணப் பிரதேசம் மாதிரி மற்றப் பகுதிகளைப் பெரிய யூனிட்களாகப் பிரித்து பிரயோஜனமாக நடந்தால்தான் நமது நாட்டிலே ஓரளவு முறையான அமைதி கிடைக்குமென்ற நிலைமை ஏற்படுமென்று இந்த ராஜ்ய சர்க்கார்களுடைய நிலைமைகளைப் பார்க்கும் போது தெரிகிறது. ஒரு ராஜ்யத்திலே கலவரங்கள் நடைபெறுகின்றன. அங்கே அதை அடக்குவதற்கு அந்த சர்க்கார் பயப்படுகிறார்கள். (மணி அடிக்கப்பட்டது) இப்பொழுது ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் இலகுவான, சீப் சலபமான பிராசாரங்களைப் பெறுவதற்காக வேண்டிய காரியங்களை ராஜ்ய சர்க்கார்கள் செய்கின்றன. ஆகவே, இந்த நாட்டில் ஜனநாயகம் என்பது ஒரு கேஸிக் சுத்தாகிவிட்டது. மாநில சுய ஆட்சிகள் எல்லாம் பயன்படவில்லை. ஆகவே, இப்பொழுது இந்திய உபகண்டத்தை 5 பிரிவுகளாக 5 பார்லிமெண்டுகளாக பிரித்து நடத்தினால்தான் நாடு உருப்படும் என்பது என்னுடைய தாழ்மையான அபிப்பிராயம். வணக்கத்தோடு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கனம் உப சபாநாயகர் அவர்களே, இங்கே இருக்கும், 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கை பற்றிய விவாதம், கடந்த திங்கட்கிழமை ஆரம்பித்தது, இன்றுடன் முடிய இருக்கிறது. சர்க்கார் சார்பில் மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் பதில் சொல்லுவார்கள். இதற்கு முன்னால் எல்லாக் கட்சி அங்கத்தினர்களும் பேசிவிட்டார்கள். இறுதியாக நான் பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1969 மார்ச் 8]

1969-70-ம் ஆண்டுக்கான நிதி நிலை அறிக்கையைப் படித்து, இதைச் சமர்ப்பித்ததற்குப் பின்னால், நம்முடைய சபையில் நடைபெற்றிருக்கிற விவாதங்களைப் பார்த்தால், என்னவோ இவர்கள் எந்த விதமான சாதனைகளையும் சாதித்ததாகத் தெரியவில்லை. பேச்சுக்களையும், விமரிசனங்களையும் பார்க்கும்போது மிக்க வேதனையாகத்தான் இருக்கிறது. ஒரு குறிப்பான சாதனை இருந்தது என்று என்னால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியவில்லை என்று வருந்துகிறேன். பழைய நிலையிலேயேதான் இன்னமும் இவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆளும் கட்சி என்ற பொறுப்போடு பேசுகிறார்களா என்றால், இல்லை. பழைய ஞாபகத்தாலேயே, எதிர்க்கட்சியிலிருக்கிறோம் என்று அந்த நிலையிலேயே பேசுகிறார்கள். அதே மாதிரித்தான் கூட்டணிக்காரர்களும் எந்தக் கொள்கை அவர்களுடையதோ அதன் அடிப்படையில், அதை அனுசரித்துப் பேசுகிறார்கள் என்றால், இல்லை. அவர்களைக் கேட்டால், எங்களுடையது, தேர்தல் “அட்ஜஸ்ட்மெண்ட்” என்கிறார்கள். அவர்கள் எப்படி வேண்டுமானாலும் பேசுவார்கள். ஆனால், காங்கிரஸ் கட்சியில் நாங்கள் படும் கஷ்டம், துன்பம், மிக மிக அதிகம். நாங்கள் 20 வருஷம் ஆட்சியை நடத்தி, விஷயங்களை எடுத்துச் சொல்லி, அப்படிச் சொல்லுவதற்கு பொறுப்பாகவிருந்து, தொடர்ந்து வருவதுதான் இன்றைய நிலை. ஆளும் கட்சியாக இருந்தும், எதிர்க் கட்சியாக இருந்த நிலையை மறந்து பேசுகிறார்கள் என்பதுதான் வேதனைக்குரியது. ஜனநாயகத்தில், ஒரு கட்சி வரும், போகும். ஆளும் கட்சி எதிர்க் கட்சியாக மாறும், எதிர்க் கட்சியாக இருப்பது ஆளும் கட்சியாக ஆகலாம். திருப்பித் திருப்பி வரலாம். அதே முறையில் நம் நாட்டில், 1967-ம் ஆண்டு பொதுத் தேர்தலுக்குப் பின்னால், ஒரு புதிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இது வரைக்கும், 20 வருஷமாக மத்திய சர்க்காரில், காங்கிரஸ், மாநில சர்க்கார்களில் காங்கிரஸ் என்று இருந்தது. ஆனால் 1967 தேர்தல் சில மாற்றங்களை ஏற்படுத்தியது. அது நல்லதுதான். ஜனநாயகத்தில் மாற்றுக் கட்சிகள் ஆட்சிக்கு வரவேண்டும்.

(மாண்புமிகு பேரவைத்தலைவர் தலைமை)

மக்கள் பார்த்து செய்கிறார்கள் என்பதை அறிவதற்கு, ஒரு நிதர்சனமான நிலை ஏற்பட்டதற்கு சந்தோஷம். இப்பொழுது இருக்கும் ஆளும் கட்சி எதிர்க் கட்சி நிலையில் இருந்தபோது அவர்களை கூட இந்த நிலையை எதிர்பார்த்ததாகச் சொல்ல முடியாது. தமிழகத்தைக் பொறுத்தவரையில், நிச்சயமாகச் சொல்லலாம். ஆகவே அவர்கள் வாக்குறுதிகளை அள்ளி வீசிவிட்டார்கள். எல்லாப் பிரச்சினைகளையும் தீர்த்து விடுவோம் என்றார்கள். பொறுப்பு மக்களால் கொடுக்கப்பட்டது. இப்பொழுது வெளிப்படையாகச் சொல்லாவிட்டாலும் மனத்தில் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. வெளியிலே பேசுவதில் மட்டும், போலிக் கவர்வத்திற்காக, சாதித்து விட்டோம் என்று சொல்லும் குழப்பமான நிலையில்தான் இருக்கிறார்கள். தீர்மானமாக இன்னதைச் சாதித்தார்கள், அவர்கள் கொள்கை அடிப்படையில் சாதித்தார்கள் என்று சொல்ல முடியாது என்பதை வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது மந்திரி சபையில் மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள், மறைந்த மாண்புமிகு அண்ணாதுரை அவர்களுடைய வழியைத்தான் பின்பற்றுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். கட்சிக் கொள்கையில் வேண்டுமானால் பின்பற்றிக் கொள்ளுங்கள். ஆனால், கடந்த இரண்டு வருஷ காலமாக ஆட்சியில் பின்பற்றப்பட்ட வழிகளைப் பின்பற்ற வேண்டாம். இரண்டு வருஷத்தில் நடந்தது என்ன? நாட்டில் இருக்கும் நிலை என்ன? மாண்புமிகு மறைந்த முதல் அமைச்சர் பதவி ஏற்றதற்குப் பின்னால், நடந்து வந்த நிகழ்ச்சிகள் என்ன? பொருளாதார மந்தம், நெருக்கடி, இந்த மாதிரி நிலைமைகள் தான். இந்த நிலையைப் பார்த்தால், அரசியல் ரீதியாக நாம் பிற்போக்கில், இருண்ட காலத்திற்குத்தான் போகிறோம் என்பதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். சுபிட்சப் பாதையை நோக்கிப் போகிறோமா? என்றால் இல்லை, என்பதைப் புள்ளி விவரங்களோடு சொல்ல முடியும். எத்தனையோ விஷயங்களில் சுபிட்சத்தை,

1969 மார்ச் 8]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

* மக்கள் நலனைப் பாதிக்கும் காரியங்கள் நடந்திருக்கின்றன. சபிட்சத்தை நோக்கிப் போக வேண்டுமென்றால், ஆளும் கட்சியும், எதிர்க் கட்சியும் ஒத்துழைத்து செயல் பட வேண்டும். ஒரு திட்டத்தை வகுக்க வேண்டும், அந்த திட்டத்தில் நல்ல அம்சங்களை நாம் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும், எல்லாக் கட்சிகளும் அபிவிருத்திக்காகப் பாடுபட வேண்டும். அப்பொழுதுதான் ஜனநாயக அமைப்பில் நிலைமைகள் சீர்படும். இப்பொழுது கட்சிப் பிரசாரத்திற்காக ஏற்கனவே இருந்த கட்சியை இழிவு கூறி, குற்றம் சாட்டிப் சொல்வதும், மத்திய சர்க்கார் வரியைப் போட்டு விட்டார்கள் என்பதும், பழைய பல்லவிதான். அந்தப் பல்லவி போகவே இல்லையே. ஏற்கனவே செய்யமுடியாத காரியங்களுக்கு மத்திய சர்க்கார் மீது பழியைப் போடுவது, என்னென்ன காரியங்கள் என்பதைப் பின்னால் பேசும்போது சொல்லுகிறேன்.

இப்பொழுது என்ன சொல்லுகிறார்கள்? எல்லாவற்றையும் சொல்லி விட்டு, “மத்திய சர்க்கார் அவர்கள் எங்களுக்கு உதவிகள் கொடுக்கவில்லை. சரியாக உதவிகள் கொடுத்திருந்தால், காரியங்களைச் செய்திருப்போம்” என்கிறார்கள். கனம் உறுப்பினர் ஒருவர், மத்திய சர்க்காரைப் பற்றி யெல்லாம் சொன்னார்கள். வாஸ்தவம். மத்திய சர்க்கார் என்றால், எத்தனை கோடி இருக்கிறது, எத்தனை ராஜ்யங்கள் இருக்கின்றன, அவர்களுக்கெல்லாம் கொடுக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு ஒன்றைதான் இருப்பதாக அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். இவர்களுடைய பிரதிநிதிகள் பாராளுமன்ற அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறார்கள். ராஜ்ய சபை அங்கத்தினர்களாக இருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தும் கூட 33 கனம் உறுப்பினர் இங்கே பேசுகிறார்கள். முதல் ஐந்தாண்டு திட்டம் 1,000 கோடியில், 100 கோடிதான் நமக்கு, இரண்டாவது திட்டத்தில் 2,500 கோடியில், 200 கோடிதான் நமக்கு, மூன்றாவது திட்டத்தில் 5,000 கோடியில் 300 கோடிதான் நமக்குக் கிடைத்தது. பார்த்தீர்களா. என்ன அக்கிரமம் செய்து இருக்கிறார்கள்” என்று மக்களுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்கிறார்கள். எத்தனை ராஜ்யங்களுக்குக் கொடுக்கிறார்கள்? என்ன சதவீதம் நமக்கு கிடைக்க வேண்டும்? இப்படிப்பட்ட புள்ளிவிவரத்தை, மத்திய சர்க்காரில் கேள்வி போட்டு, பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும். மத்திய சர்க்கார் என்ன செய்கிறது, ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திற்கும் இவ்வளவு இவ்வளவு கோடி என்று பிரித்துக் கொடுக்கிறது. எப்படி? ஜனத்தொகை அடிப்படையில் கொடுக்கிறது. அதை பாரபட்சமாக நடக்கிறார்கள், முன்னே இருந்த சர்க்கார் மோசம் என்கிறார்கள். சரி, மோசம் என்று ஏற்றுக் கொள்ளலாம். நாங்கள் மாநிலத்திற்கு வேண்டிய தொகையை வாங்கத் தவறிவிட்டோம் என்றே வைத்துக் கொள்ளலாம். 1,500 கோடியில் 100 கோடிதான் என்றால், நாம் 53 கோடியில் 3 கோடிதானே? அதை மறந்து விடுகிறார்கள். ஜனத்தொகை அடிப்படையில்தானே கொடுக்கப்படுகிறது. அது எல்லாவற்றையும் மறந்து விடுகிறார்கள்.

இன்னொன்றையும் சொல்ல வேண்டும். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்கள், ஏதோ காங்கிரஸ் சர்க்கார் 400 கோடி ரூபாய் கடனை வைத்து விட்டுச் சென்று விட்டார்கள் என்கிறார்கள். முதலீடு எத்தனை? 575 கோடி ரூபாய் என்பதை, அந்த முதலீட்டை மறந்துவிட்டு, கடனை மட்டும் சொல்லுகிறார்களே, 400 கோடி கடன் வைத்தோம் ஆமாம் வைத்தோம். நாங்கள் 400 கோடி கடன் வாங்கி, இந்தச் சொத்தை வைத்தோம். அப்படிச் சொத்து தேடினதால்தான் நீங்கள் இன்றைக்கு மந்திரிகளாக உட்கார்ந்து இருக்கிறீர்கள். 400 கோடி கடன் வாங்கி, வரிகளைப் போட்டு, திட்டங்களை நிறைவேற்றி வைத்துப் போகவில்லை என்றால், நீங்கள் இப்படி பட்ஜெட்டை கொடுத்திருக்கமுடியாது என்ற நிலைதான். அதை நான் தெளிவாக, விரிவாகச் சொல்ல முடியும். அதிலே 200 கோடி மின்சார வாரியத்திற்கு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்கள் ஆட்சியில் மூன்று லட்சம் பம்பு செட்ரிகள் கொடுத்திருக்கிறோம். நீங்கள் இரண்டு வருஷத்தில் ஒரு

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1969 மார்ச் 8]

லட்சம் கொடுத்திருக்கிறோம் என்கிறீர்கள். எப்படி? 400 கோடி கடன் வாங்கி, 200 கோடி மின்சார வாரியத்திற்கு நாங்கள் கொடுத்திருந்தோம், 14,000 பம்பு செட்டுகளாக 1951-ல் இருந்ததை, 1967-ல் மூன்று லட்சமாக ஆக்கினோம் அந்த அளவிற்குப் பெருக்கினோம். இது சாதனையில்லையா? நாங்கள் சமையல் எல்லாம் செய்த பிறகு, “பரிமாறிவிட்டோம்”, எத்தனை பேர்களுக்குப் பரிமாரியிருக்கிறோம் பார்த்தீர்களா! என்கிறீர்கள். சமையல் செய்தவனுக்கு, சாமான்களைச் சேகரித்தவனுக்கு ஒன்றும் பெருமையில்லை. அவ்வளவும் செய்த பிறகு, பெரிய விருந்து வைத்து விட்டோம் என்றால் அது சரியாகுமா? அந்த நிலையில் போகிறீர்கள். 200 கோடி ரூபாய் மின்சார வாரியத்திற்குக் கடன் கொடுத்து, நீங்கள் எதிர்க் கட்சியில் இருந்தபோது, வரி வரி என்று பேசிக்களையும் மீறி, கெட்ட பெயரையும் வாங்கிக் கொண்டு, காரியங்களை செய்ததனால் தான், இன்றைக்கு நீங்கள் வருஷத்திற்கு 50,000 பம்பு செட்டு கொடுக்க இருக்கிறீர்கள். நாங்களும் தான் எதிர்பார்த்தோம். மூன்றுவது திட்டம் முடிந்தவுடன், ஒவ்வொரு வருஷமும் 50,000 பம்பு செட்டுகள் வருஷந்தோறும் கொடுக்கலாம் என்று. அது போகட்டும் “நீங்கள் போட்ட திட்டந்தானே” என்று ஒரு வார்த்தை கிடையாது. சொல்லாவிட்டாலும் பரவாயில்லை, ஆனால், “நாங்கள் செய்தோம்” என்று எங்களிடமே சொல்லுகிறீர்கள்.

இவர்கள் இந்த இரண்டு வருஷத்தில் எவ்வளவு வாங்கியிருக்கிறார்கள். எங்களுக்குத்தான் சக்தி கிடையாது. வாங்கவில்லை. நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தவுடனே அதிகமாக வாங்கிவிட்டீர்கள்—என்று சொல்ல முடியுமா? முடியாது.

மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து நிதி உதவி வேண்டும் என்று கேட்கிறோம். என்றால், அதை அங்கிருக்கும் அதிகாரிகள் கொடுப்பதோ கொடுக்காமலிருப்பதோ இல்லை. இந்தியப் பிரதமர், முதலமைச்சர்களின் மகா நாட்களே கூட்டுகிறார்கள். எல்லா மாநிலங்களின் முதலமைச்சர்களும் அங்கே போய்க் கூடிப் பேசுகிறார்கள். அடுத்து, தேசிய அபிவிருத்திக் கவுன்சில் (நேஷனல் டெவல்ப்மென்ட் கவுன்சில்) என்ற ஒன்று இருக்கிறது. அங்கே நம் நாட்டிலுள்ள எல்லா மாநில முதலமைச்சர்கள் போய்க் கூடுகிறார்கள். அதற்குப் பிறகு பிராந்திய கவுன்சில் (லோனல் கவுன்சில்) என்று இருக்கிறது. அதில் அந்தந்தப் பிராந்தியங்களில் உள்ள முதலமைச்சர்கள் கூடுகிறார்கள். மத்திய உள்துறை அமைச்சரும் அதில் கலந்து கொள்ளுகிறார்கள். ஆகவே, இதிலே எதையும் மூடுமந்திரமாக வைத்துக் கொண்டு, வேண்டியவர்களுக்குப் பணம் கொடுப்பது, வேண்டாதவர்களுக்குப் பணம் கொடுக்காமலிருப்பது என்ற பிரச்சினையே கிடையாது. தேசிய அபிவிருத்திக் கவுன்சில் முதலமைச்சர்கள் மாநாடு, பிராந்திய கவுன்சில் ஆகிய இவற்றிலெல்லாம் கூடிப் பேசித் திட்டங்களை வகுத்து, எல்லாவற்றிற்கும் தொகை ஒதுக்கப் படுகிறதே தவிர, யாரோ செய்துவிடுவதில்லை.

மறைந்த முதலமைச்சர் அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? “மத்திய அரசுக்கும் எங்களுக்கும் எந்தவிதமான வேறுபாடுகளும் கிடையாது; மத்திய அரசில் உள்ளவர்கள் நன்றாகத்தான் நடந்துகொண்டு வருகிறார்கள்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்பொழுதிருக்கும் முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட, அன்று அவர்கள் பொதுப்பணித்துறை அமைச்சராக இருந்தபோது, பாண்டிச்சேரி முனிசிபல் தேர்தலின்போது சொன்னதை பத்திரிகைகளில் படித்த செய்தியைச் சொல்கிறேன்—அங்கே நாங்களும்—காங்கிரஸ்காரர்களும்—போயிருந்தோம். அப்பொழுது அவர் அங்கே என்ன சொன்னார்கள்? “இங்கே காங்கிரஸ் இருந்தால் தான் உரிமைகளை பெறமுடியும் என்று ஒருவர் பேசினதாக சொன்னார்கள். அதெல்லாம் கிடையாது; மத்திய அரசுக்கும் எங்களுக்கும் இடையே உள்ள உறவு நிலைமையில் எந்தவிதமான கெடுதலும் கிடையாது; நாங்கள் வேண்டுவதைப் பெற்றுக்கொண்டுதான் இருக்கின்றோம்; ஆகவே, நீங்கள் எங்கள் கட்சியை ஆதரிக்கவேண்டும்” என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே,

1969 மார்ச் 8] [திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

இவர்களுக்கு மத்திய சர்க்கார் பாரபட்சம் காட்டாமல், உறவு நல்ல நிலையில் தான் இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்றால், அவர்கள் தாங்கள் வேண்டியதைப் பெற்றுக் கொண்டுதான் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள் என்றால்.....

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, நான் சொன்னதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் அதை மறுக்கவில்லை. ஒத்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆனால், தேர்தல் பிரசாரக் கூட்டத்தில் காங்கிரஸ் காரர்கள் பேசியதும் கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களின் கவனத்திற்கு வந்திருக்கும். “காங்கிரஸ் அரசாங்கம் இருந்தால்தான் மத்திய அரசாங்கத்தினுடைய உதவியைப் பெறமுடியும்” என்று கூறிய அந்தக் காங்கிரஸ்காரருடைய கூற்றை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் ஒத்துக் கொள்ளுகிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. பி.ஜி. கருத்திருமன் : அதிலே என்ன தப்பு என்று நான் கேட்கிறேன்? இரண்டு இடங்களிலும் வெவ்வேறு கட்சிகள் இருந்தாலும் உங்களுக்கு வேண்டியதை நீங்கள் பெற முடியும் என்பதை நீங்கள் ஒத்துக்கொள்ளுகிறீர்கள். அப்படியிருக்க, இரண்டு இடங்களிலும் ஒரே கட்சி இருந்தால், வேண்டியதை நாங்களும் பெறத்தானே முடியும்? இதிலே என்ன தப்பு இருக்கிறது? நீங்கள் பக்கமையோடு இருக்கக்கூடியவர்கள்....

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : ஒரு மாநிலத்தில் காங்கிரஸ் அரசு இருந்தால்தான் மத்திய அரசு ஏதாவது செய்யுமா? அல்லது, மாநிலத்தில் காங்கிரஸ் கட்சி அல்லாத வேறு அரசு இருந்தாலும் மத்திய அரசு அதற்கும் ஏதாவது செய்யுமா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அதுதான் எங்களுடைய பாரபட்சமற்ற தன்மையைக் காட்டுகிறது. எந்த அரசு இருந்தாலும் செய்யமுடியும் என்பதைத்தான் நாங்கள் வலியுறுத்திச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதற்காக நன்றி கூட நீங்கள் சொல்லமாட்டீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அப்படியானால், புதுவை மாநிலத் தேர்தலில் “காங்கிரஸ் ஜெயித்தால்தான் மத்திய அரசினுடைய உதவி கிடைக்கும்” என்று காங்கிரஸ்காரர் பேசியிருந்தால், அது தவறுதானே?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இது என்ன கேள்வி? (சிரிப்பு) யாரை ஜெயிக்க வைப்பது என்பது அங்குள்ள மக்களுடைய பிரச்சினை. எந்தக் கட்சி வருமோ, எந்தக் கட்சியுமே வராதோ, அது எனக்குத் தெரியாது. அவர்கள் செய்தார்கள், இவர்கள் செய்தார்கள் என்று....(குறுக்கீடு) பாரம்பரியத்தைப்பற்றி பின்னர் வருகிறேன். அதற்குள் அவசரப்படுகிறார்கள். இதிலே எந்தக் கட்சி என்பதில் பிரச்சினை கிடையாது. மேற்கு வங்காளத்தில் வேறு கட்சி ஆள்கிறது. கேரளாவில் வேறு கட்சி ஆள்கிறது. அது எப்படியிருந்தாலும், இவர்கள் கூறும்படியான குற்றச் சாட்டை நான் மறுக்கிறேன். மத்திய சர்க்கார் மாநில சர்க்காரிடம் பாரபட்சமாக நடந்துகொண்டிருக்கிறது என்று சில அங்கத்தினர்களுடைய குற்றச்சாட்டுகளுக்கு முதலமைச்சர் அவர்களே இப்பொழுது பதிலளித்து விட்டார் என்றுதான் கொள்ளவேண்டும். நான் சொல்வது இருக்கட்டும். ஆனால், அவர்கள் அங்கத்தினர்கள் பேசியதெல்லாம் தவறு என்பதை அவர்களே ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா என்பதுதான் பிரச்சினை. “மத்திய சர்க்கார் சரியாக நடக்கவில்லை” என்று சொல்லுகிறார்கள். அங்கத்தினர்கள். முதலமைச்சர், “கிடையாது, நாங்கள் உரியவற்றைப் பெற்றுக் கொண்டுதான் இருக்கிறோம்” என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகையால், இதுவரைக்கும் அந்த அங்கத்தினர்கள் மத்திய அரசைக்குறித்துப் பேசியதை வாபஸ் பெற்றுக் கொண்டவிடத்தாகவே நான் கருதுகிறேன். அந்த வகையில் முதலமைச்சர் ஒப்புக்கொண்டதற்கு நன்றி. அப்படித் தானே இருக்கவேண்டும்? நல்ல முறையில்தான் நாம் பழகவேண்டும். பதவியில் யார் வருகிறார்களோ, யார் வரவில்லையோ அது அல்ல

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1969 மார்ச் 8]

பிரச்னை. மக்களுக்கு நல்லது செய்யப் போகிறோமா, மக்களுடைய பிரச்னையைத் தீர்க்கப்போகிறோமா என்பதைத்தான் எல்லோரும் கவனிக்க வேண்டும். பழைய கதையையே பேசிக்கொண்டிருக்கக்கூடாது. பார்த்தீர்களா! காங்கிரஸ் வெட்டி வீழ்த்திவிட்டோம்; நான் இன்னொரு ஜெயித்துவிட்டேன்; இப்படி இப்படியெல்லாம் ஜெயித்தேன் என்று சொல்லிக்கொள்வதில் பயன் இல்லை. பரீட்சைக் கேள்வியில் குறிப்பிட்டிருந்ததை கூட, கேட்கமாட்டேன் என்கிறார்கள். முதலமைச்சர் அவர்கள் பதில்கொல்லும்போது, “இதில் அரசியல் புகுந்திருக்கிறது, அதனைக் கண்டிக்கிறேன்” என்று ஒரு வார்த்தை சொன்னாரா? அவ்வளவுதரம் படித்துக் காட்டியதற்கு அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? இன்னும் ரொம்ப தவறு நடக்கிறது என்று சொன்னார். முதுகுளத்தூரில் நடந்ததைப்பற்றி என்று சொன்னார்கள். விமர்சனம் செய்தார்கள். “வேண்டாம்” என்று சொல்லவில்லை. சொல்லட்டும். முதுகுளத்தூரில் நடந்தது என்ன? ஒரு ஜாதிக்கும் இன்னொரு ஜாதிக்கும் இருக்கும் சண்டை—கைகலப்பு—சர்க்கார் புகுந்து, சட்டம், அமைதியைப் பாதுகாப்பதற்கு ஒரு கரும் நடவடிக்கை எடுத்தது, அது விஷயம் வேறு. ஆனால், கீழ்வெண்மணியில்—தஞ்சையில்—நடந்த விஷயம் வேறு. சர்க்கார் எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்காத காரணத்தால், மனிதாபிமானம் இல்லாமல் ஒருவரை ஒருவர் எரித்த இந்தக்காட்சி வேறு, முதுகுளத்தூரில் நடந்த அந்தக் காட்சி வேறு. “எதிர்க்கட்சித் தலைவர் வருத்தம் கூடத் தெரிவிக்கவில்லையே” என்று எங்களைப்பார்த்துச் சொன்னார்கள். எங்களை விட—காங்கிரஸ்காரர்களைவிட—ஹரிஜன மக்களுக்குச் சேவை செய்தவர்கள் ஒருவரேனும் கிடையாது. தேச பிதா மகாத்மா காந்தியடிகள் சொன்னார்கள். “எனக்கு அடுத்த பிழை இருந்தால் நான் ஹரிஜனக் குடும்பத்தில் பிறப்பேன்” என்று அவர் சொல்லியிருக்கிறார். ஆகவே, அப்பேர்ப்பட்ட வழியில் வந்த நாங்கள், அதற்கு அனுதாபம் தெரிவிக்காமலா இருப்போம்? ஹரிஜனங்களிடம் எங்களுக்கு அனுதாபம் உண்டு. ஹரிஜன மக்கள்தான் விவசாயத்திற்கு முதுகெலும்பாக இருக்கிறார்கள். ஹரிஜனங்கள் சரியாகச் செய்யவில்லையென்றால், விவசாயம் நடக்க முடியாது. இந்த நாடே அவர்களுக்கு நன்றிக் கடன் செலுத்தவேண்டும். அவர்களுக்கு எல்லாப் பாதுகாப்பும் கொடுக்கவேண்டும். ஹரிஜனங்களைக் குறித்து நாங்கள் அனுதாபம் தெரிவிக்கவில்லையென்றால், நாங்கள் என்னகூடனத் தீர்மானம் கொண்டுவந்திருக்கிறோம்? கண்டிக்கிறோம் இன்றையத்தினம் மற்றவர்கள் என்ன என்னவோ சொல்லலாம். ஆனால், காங்கிரஸ் காரர்களாகிய எங்களுக்குத்தான் ஹரிஜனங்களுடைய அருமை தெரியும். முன்னால் நடந்ததைச் சொல்லவேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. அதிலேயிருந்து நாம் எடுத்த பாடங்கள் என்ன, அதிலேயிருந்து நாம் நடக்க வேண்டிய நிலைமைகள் என்ன, இந்த நிலைமையில் சட்டம் அமைதி பாதுகாக்க தக்க நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டும் என்பதுதான் எங்களுடைய வாத்தம்.

“எங்களுடைய அரசாட்சி வந்தால் மக்களுக்கு சபீட்சம் ஏற்படும்” என்றார்கள். அவர்களுடைய திட்டங்கள்தான் என்ன? என்று கேட்கிறோம். இரண்டு ஆட்சியில் என்ன நடந்தது? ஏற்கெனவே காங்கிரஸ் செய்த காங்கிரஸ் திட்டங்களைத் தவிர, புதுத் திட்டங்கள் உண்டா? இல்லவே இல்லை. இந்த இரண்டாண்டுக் கால ஆட்சியில் ஏற்கெனவே காங்கிரஸ் செய்தவைத்த திட்டங்களின் விஸ்தரிப்புதான் நடந்து கொண்டிருக்கிறதே தவிர, புதுத் திட்டம் ஒன்றும் கிடையாது. “காங்கிரஸ் போட்ட திட்டத்தைத்தான் நாங்கள் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம் அதைத்தான் நாங்கள் விஸ்தரித்துத் தீவிரமாக நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம்” என்று இவர்கள் சொன்னால், நாங்கள், “ரொம்ப நன்றி அப்பா; ஒத்துழைப்புக் கொடுக்கிறோம்” என்று சொல்லத் தயார். ஒத்துழைப்பு கொடுக்கவும் தயாராக இருக்கிறோம். இவர்கள் அப்படிச் சொல்வது கிடையாது. அப்படியெல்லாம் சொல்லாமல், பார்த்தீர்களா! விவசாயத்திலே உற்பத்தியைப் பெருக்கிவிட்டோம் என்கிறார்கள். அதுவும் நாங்கள் போட்ட திட்டம் தானே? ஏழுடி. 27 ரகத்தை நாங்கள்தான் கண்டு பிடித்தோம்.

1969 மார்ச் 8]

மாண்புமிகு திரு. ஏ. கோவிந்தசாமி : நீங்கள் ஆட்சியில் இருந்தபோது ஏ.டி.டி. 27 ரகத்தை எந்த அளவுக்கு உற்பத்திக்குக் கொண்டுவந்தீர்கள், நாங்கள் எந்த அளவுக்கு உற்பத்தியை அதிகரித்திருக்கிறோம் என்பதை ஒப்பிட்டு, உண்மையான புள்ளிவிவரத்தை எடுத்துச்சொல்லி விளக்கினால் நன்மையாக இருக்கும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அதைத்தான் சொல்வதற்கு வந்தேன் நாங்கள் இருக்கும்போதுதான் வித்து உற்பத்தி செய்யப்பட்டது. வித்து உற்பத்தி செய்தவுடனேயே அதை பெரிய அளவுக்குப் பயன்படுத்திவிட முடியாது. திட்டத்தைப் போட்டு ஆரம்பித்தவர்கள் நாங்கள். அப்பொழுது வித்து உற்பத்திதான் இருந்தது. 1960 முதல் 1965 வரையில் உள்ள வித்து உற்பத்தி விவரத்தை டைரக்டர் ஆஃப் அக்ரிகல்சர் ஆபீசில் பார்க்கட்டும். நீங்கள் இப்பொழுது வந்திருக்கிறீர்கள். நாங்கள் போட்ட திட்டத்தை நீங்கள் அமல் நடத்துகிறீர்கள். அதற்காக நாங்கள் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறோம். நாங்கள் போட்ட திட்டத்தை விட, நாங்கள் துவக்கிவைத்ததைவிட, நீங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு என்ன புதிதாகச் செய்துவிட்டீர்கள்? ஏதோ ஏராளமான பம்பு செட் வைத்துவிட்டதாகச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள். 1951-ம் வருஷத்தில் 14,000 பம்பு செட்கள் இருந்தன. (திரு. என். ராஜாங்கம் : பாயின்ட் ஆப் களாரிஃபிகேஷன்.) நாள் கூறவேண்டியதைக் கூறிவிடுகிறேன். ஏ.டி.டி. 27 ரகத்தை இவர்கள் விஸ்தரிப்புச் செய்திருக்கலாம். இல்லை என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. ஆனால், திட்டத்தைப் போட்டவர்கள் நாங்கள், ஒரு புது ரக விதையைக் கண்டுபிடித்தோம் என்றால், அதை உண்டியாக 100 ஏக்கரில் போட முடியாது. முதலில் 50 சென்டிடில் போட்டுப் பார்த்து, பிறகு பத்து ஏக்கரில் போட்டு, அதற்குப்பிறகுதான் 100 ஏக்கரில் போட முடியும். விதையைக் கண்டுபிடித்துக்கொடுத்து, ஓரளவு குறைந்த பரப்பில் அதை விஸ்தரித்துக்கொண்டிருக்கும் நிலையில், இவ்வளவுதான், என்று கேட்பது எப்படியிருக்கிறதென்றால், தகப்பனை இட மகன் புத்திசாலி என்று கருதிக்கொள்வதைப்போல் இருக்கிறது. நாங்கள் போட்ட திட்டங்களில் குறை இருக்கலாம்; சரியாக நிறைவேறாமல் இருக்கலாம். காங்கிரஸ் போட்ட திட்டங்களில் இன்ன இன்ன குறைபாடுகள் எல்லாம் இருந்தன, அவற்றை இந்த வகையில் களைந்து நிறைவேற்றியிருக்கிறோம் என்று இவர்கள் சொன்னால், அதை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டியதுதான். ஆனால், காங்கிரஸ் 17 வருஷங்களில் ஒன்றுமே செய்யவில்லை, நாங்கள் இரண்டு வருஷங்களில் ஏதேதோ செய்துவிட்டோம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறார்களே அதை மறுப்பதற்காகத்தான் எடுத்துச்சொல்லவேண்டியிருக்கிறது. அதை எடுத்துச் சொல்வதற்காகத்தானே நாங்கள் இருக்கிறோம்? நாங்கள் ஆட்சியை விட்டுச் சென்றபோது, 400 கோடி ரூபாய் கடன் வைத்துவிட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். நாங்கள் 575 கோடி ரூபாய்க்கு மேற்பட்டு முதலீடு செய்துவிட்டுச் சென்றோமே, அதைச் சொல்ல ஏன் தயங்குகிறீர்கள்? நாங்கள் ஆட்சியில் இருந்தபோது, இவர்கள் எதிர்க்கட்சி வரிசையில் 1957-62-லும், 1962-67-லும் இருந்தார்கள். அவர்களுக்குத் தெரியாமலேயா நாங்கள் கடன் வாங்கினோம்? அவர்களுக்குத் தெரியாமலா திட்டங்கள் போட்டோம்? உங்களுடைய கொள்கை என்ன? “நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தால் வரிகளைக் குறைப்போம் வசதிகளைப் பெருக்குவோம் என்று சொன்னீர்கள். யார் யாருக்கு வசதிகளைப் பெருக்கினார்கள் என்பதைப் பின்னர் வைத்துக் கொள்ளுகிறேன்.

1966-67-இல் இந்தச் சர்க்கார் சமர்ப்பித்த பட்ஜெட்டில் பட்ஜெட் எஸ்டி. மேட் 201 கோடி ரூபாய். 1969-70-இல் 255 கோடி ரூபாய். இதுதான் வரியைக் குறைத்த தன்மையா? வரியே இல்லாத தன்மையா? இந்த அதிக வருவாய் தானாகவே வந்ததா? முதலமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், இரண்டு வருஷமாக வரியே போடவில்லை என்று. அப்படியானால், இந்த அதிக வருவாய் எப்படி வந்தது? கள்ள நோட் அடித்தா? இது வந்தது? வரியே போடவில்லை என்றால், இது எப்படி வந்தது? இது அவர்கள் சொல்கிறார்கள், இரண்டு வருஷமாக வரியே போடாமல் இருந்

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1969 மார்ச் 8]

திருக்கிறோம், இது சாதனை அல்லவா? என்று. திரு. ம. பொ. சி. அவர்கள் எந்த சின்னத்தில் நின்றாரோ அதற்கு நன்றிக் கடன் செலுத்தும் வகையில் பேசியதற்காக நன்றி. ஆனால், பத்து வருஷங்களுக்கு முன்னாலே திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை அவர் என்ன என்னவெல்லாம் பேசினார்கள்? அவரை விட யாராவது பேசியிருக்க முடியுமா?

திரு. ம. பொ. சிவநாமன் : தலைவர் அவர்களே, நான் ஒரு சின்னத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தது என்னுடைய கட்சியின் சொந்த விஷயம். நான், என் கட்சிக்கென்று சின்னம் இல்லாததால், கிடைத்த சின்னத்தை எடுத்துக்கொண்டேன்; இருந்த சின்னத்தை விட்டு அல்ல. அதற்கும் இந்த பட்ஜெட் சொற்பொழிவிற்கும் என்ன சம்பந்தம்? இருக்கிறது என்பதைக் கனம் எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் கம்பனிலிருந்து சான்றுகள் இருந்தாலும் சொல்லலாம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கம்பனை இதற்கு இழுக்க வேண்டாம். மனச்சாட்சிதான் இதற்கெல்லாம் சான்றாக இருக்க முடியும்.

அரசியலுடைய யோக்கியதைகளை யெல்லாம் விமரிசிப்பதற்குத்தான் இந்த பட்ஜெட் இருக்கிறது. அரசியலுள்ளவர்களுடைய அந்தஸ்தைச் சொல்லுவதற்குத்தான் இந்த பட்ஜெட் இருக்கிறது. (மனியடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நிதி நிலை அறிக்கையிலே பேசும் போது, ஒவ்வொரு கட்சியினுடைய வரலாறுகளையும் பேசுவதற்கு இடம் இல்லை. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இதை அறிந்துகொள்ள வேண்டும். பட்ஜெட்டில் உள்ள குறைகளை, குற்றங்களைத்தான் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அதே கட்சியில் காங்கிரஸ் பாரம்பரியத்தைப் பற்றி அரை மணி நேரம் பேசியிருக்கிறார்களே (மனியடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நிதி நிலை அறிக்கையிலே ஒவ்வொரு கட்சியினுடைய வரலாறுகளையும் பேசுவதற்கு இடம் இருக்கிறது என்று நீங்கள் சொன்னீர்கள். நிதி நிலை அறிக்கை மீது பேசும்போது நீங்கள் சொன்னபடி, பேசுவதற்கு இடம் இல்லை, அது முறையல்ல என்று சொல்லுகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இதுதான் சங்கடமான நிலைமை. அந்தப் பக்கம் முதலமைச்சர் அவர்கள் பத்திரிகைகளைப் படித்தால் அனுமதிக்கப் படுகிறது. நாங்கள் படித்தால் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. (மனியடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் நான் சொன்னதை நன்றாகப் புரிந்துகொள்ளவில்லை. அந்தக் கட்சியில் உள்ளவர்கள் அதைச் சொன்னார்கள், இந்தக் கட்சியில் உள்ளவர்கள் இதைச் சொன்னார்கள் என்று சொல்ல வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நீங்கள் பேசுகிறபோது குறுக்கீடு கூடாது என்பதற்காகத் தான் நான் குறுக்கிடவில்லை. எதிர்க் கட்சித் தலைவர் “நிதி நிலை அறிக்கையிலே பேசும்போது, கட்சிகளினுடைய விமரிசனங்களை, பாரம்பரியங்களைச் சொல்லுவதற்குத்தான் நிதி நிலை அறிக்கை இருக்கிறது” என்று சொன்னார்கள். அப்படி இல்லை என்பதைத்தான் சுட்டிக் காட்டுகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சரி. சாப்பிடும்பொழுது பொரியலில் ஒன்று, வறுவலில் ஒன்று, அப்படி ஒன்று, இப்படி ஒன்று எடுத்துக் கொள்வார்கள். அந்த வாடை அவருக்கு வீசுகிறது. அது சகவாச தோஷத்தினால் அவருக்கு ஏற்பட்டது. அவர் ரொம்ப நல்லவர், தேசியவாதி. சகவாச தோஷத்தினால்தான் அப்படிப் பேசினார்கள். ஆகவே, இந்த விஷயத்தை கொஞ்சங் கொஞ்சமாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1969 மார்ச் 8]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

அடுத்தபடியாக, விவசாய உற்பத்தி பெருக வேண்டும், மனிதனுக்கு வேலை வாய்ப்புக்கள் கிடைக்க வேண்டும். உற்பத்தி பெருகி, வேலை வாய்ப்புகள் பெருகி, மக்களின் வாங்கும்படியான சக்தியும் பெருகி, உற்பத்தியிலே உழைத்த தொழிலாளர்களுக்கும் தகுந்த ஊதியம் கிடைக்கும்படியான நிலை இருந்தால்தான் தேசத்தில் சுபிட்சம் ஏற்படும். கடந்த இரண்டு ஆண்டுகளில் உற்பத்தி பெருக வழியிருக்கிறதா? உற்பத்தி பெருக நாம் விலைவாசிகளை ஏற்றிக் கொடுக்க வேண்டும். அதிகமாக விலை கிறபோது, விலைவாசியை ஏற்றிக் கொடுக்க வேண்டும். உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்கான ஊக்கத்தைத் தர வேண்டிய நிலைமை இருக்க வேண்டும். விவசாயிகளுக்கும், விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும் இருக்கும் தகராறுகளைத் தீர்க்க வேண்டும். எந்தவிதமான குறுக்கீடும் இல்லாமல் விவசாயம் செய்ய முடிந்ததா என்று பார்த்தால் இல்லை யென்ற நிலைமையே தோன்றுகிறது.

தஞ்சாவூரில் மண்ணாக்குடி ஒப்பந்தம் என்று முதலில் பேசப்பட்டதைக் குறித்து எல்லோரும் சொன்னார்கள். இந்த ஒப்பந்தத்தை அமல் நடத்தி னார்களா என்றால், இல்லை. கலெக்டரைக் கேட்டால் என்ன சொல்கிறார்? இன்னும் அரைப் படி சேர்த்துக் கொடு என்கிறார். ஆகவே, நிலச் சொந்தக்காரர்கள், விவசாயத் தொழிலாளர்கள் ஆகிய இரண்டு சாராரையும் கட்டுப்பாடு செய்வதுதான் சர்க்காருடைய கடமை. அது நடைபெறவில்லை. விவசாய உற்பத்தி பெருகிவிடலாம், அப்படிப் பெருகிய உற்பத்தி மக் கரிடத்திலே வந்து சேராமல் இருப்பதற்குக் குறுக்கீடு ஏதோ இருக்கிறது. இப்போது ஆட்சியில் அமர்ந்திருக்கும் புதிய அமைச்சரவை தக்க ஏற்பாடு களைச் செய்யவேண்டும். குறிப்பாக, இந்தச் சர்க்கார் எந்தப் பிரச்சினையையும் தொடராமல் இருப்பதற்கு முயற்சி செய்கிறது. மாணவர்கள் பிரச் சினையா? இது சாதாரணமாகிவிடும். போலீஸ்காரர்கள் அடித்தார்களா? அது தானாகவே சரியாகிவிடும் என்றுதான் நினைக்கிறார்கள். தானாகவே போய்விடும் என்ற போக்குதான் இன்றைக்கு நாட்டிலே அமைதியில்லாத நிலைமையை தோற்றுவித்திருக்கிறது.

கோயம்புத்தூரை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அங்கே பல ஆலைகள் மூடப் பட்டிருக்கின்றன. காங்கிரஸ் ஆட்சி செய்தபொழுது நான்கு மில்களை மூடிய சமயத்தில் இந்தக் கூட்டணிக் கட்சியினர் போட்டக் கூச்சல் கொஞ்சமா? இப்போது 33 மில்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நேரத்தில் கூட்டணி யினர் என்ன செய்கின்றனர்? அவர்களுக்குள்ளே ஒரு கூட்டு இருக்கிறது. தமிழ்நாட்டில் இருக்கும் மில்கள் இந்தியாவிலுள்ள ஆலைகளில் பாதி அளவைக் கொண்டிருக்கிறது. பிற மாநிலங்களில் எல்லாம் மூடிய ஆலை களை இப்போது திறக்க ஏற்பாடு செய்துவிட்டார்கள். மகாராஷ்டிரத்திலே 12 மில்கள் போன வாரத்தில் திறக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இன்னும் 6 ஆலைகள் திறக்கப்பட இருக்கின்றன. மத்திய சர்க்கார் கொடுத்த உதவி, இந்தச் சர்க்காருக்கு எவ்வளவு கொடுத்ததோ அதே அளவுதான் அவர்களுக்கும் கொடுத்திருக்கிறது. மத்திய சர்க்கார் கொடுத்த உதவியுடன் தாங்களும் கொஞ்சம் போட்டு, அங்கே இருக்கிற சர்க்கார், பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க வேண்டுமென்ற எண்ணத்தினால் மூடிய ஆலைகளைத் திறந்திருக்கின்றது. இந்தச் சர்க்கார் 15 லட்சம் ரூபாய்களைத்தான் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். பைத்தியக்கார ஆஸ்பத்திரிக்கும் 15 லட்சம், மூடிய ஆலைகளைத் திறப்பதற்கும் 15 லட்சம் என்ற அளவில்தான் இருக்கிறது. பதினாயிரக் கணக்கான மக்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சினையை யொட்டிய விஷயத்தில் சர்க்கார் மெததனமாக இருக்கிறார்கள். நான் இந்த அவையில் உறுப்பினனாக இருந்தபொழுது, பட்ஜெட் விவாதத்திலோ, மானியத்திலோ, பேசியதாக நினைவு. சர்க்கார் முததரப்பு மகாநாடு கூட்ட வேண்டும். சர்க்கார் தொழிலதிபர்கள், தொழிலாளர்கள் எல்லோரும் கூடிப் பேசி சரியான வழிவகை காணவேண்டுமென்று நான் கூறினேன். இப்போது பொறுப்புக்கு வந்திருக்கும் முதலமைச்சர் அவர்கள் நான் இதை ஆரம்பிக்கப் போகிறேன் என்று சொல்லுவிறார்கள். எதிர்க் கட்சிக்காரர்கள் சொல்வதை எடுத்துக்கொள்ளும்போது, “மாற்றான் தோட்டத்து மல்லிகையும் மணக்கும்” என்று சொல்கிறார்கள். நாங்கள் அப்பொழுதே முததரப்பு

[திரு பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1969 மார்ச் 8]

மகாநாடு கூட்டவேண்டும் என்று சொன்னோம். இப்பொழுது சட்டசபையில் என்ன நடக்கிறது? எதைப் பேசுகிறார்கள்? முத்தரப்பு மகாநாட்டு ஒப்பந்தத்தை அமல்படுத்த வழிவகை உண்டா? ஏதோ பேசி வைக்க வேண்டும் என்பதற்காகப் பேசிவிட்டுப் போகிறார்கள்.

கோவையில் பஞ்சாலகளைத் திறக்க வேண்டுமென்றால், சர்க்கார் அந்தப் பக்கம் போகத் தயாராக இருக்க வேண்டும். முன்பு 44 மில்கள் தயாராக நடந்து வந்திருக்கின்றன. உற்பத்தி செய்யப்பட்ட நூல்கள் விற்கப்படன, லாபம் அதிலிருந்து வந்திருக்கிறது. ஆனால் இன்றைய தினம் அந்த மில்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. மறைந்த முதலமைச்சர் அண்ணா அவர்கள், "tap the rich and pat the poor" என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது அப்படி இல்லை. இப்பொழுது "fat the rich and eat the poor" என்று இருக்கிறது. இப்பொழுது கதை மாறிவிட்டது. மூன்று ஷிப்டுகள் வேலை செய்து, பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை கொடுத்து வந்த மில்கள் மூடப்பட்டிருக்கின்றன. இவைகள் ஏன் மூடப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை யெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். மூடிய மில்களைத் திறக்க 15 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பது போதுமா? எந்தெந்த மில்கள் வேலைக்கு உதவாதோ, அவைகளை யெல்லாம் நீக்கிவிட்டு, மற்றவற்றைத் திறப்பதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும். இதற்கு குறைந்தது இரண்டு கோடி ரூபாயாவது தேவைப்படும். மத்திய சர்க்கார் இடத்திலிருந்து 2 கோடி ரூபாயை வாங்கி மில்களைத் திறக்க வேண்டும். மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து பணத்தைப் போராடி வாங்கியாக வேண்டும். அப்படிப் போராடுகிறபோது நானும் உங்களோடு போராடத் தயார்.

"கிங் சாலமன் அண்ட் தி பீஸ்" என்ற ஒரு கதை உண்டு. அதைப் போல நாம் வெளியிலே, ஒரு கற்பனை உலகத்திலேயே சஞ்சரித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். நாம் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் ஒரு திட்டத்தை யாவது உருப்படியாகப் போட்டுக் கொடுத்து உண்டா இல்லையோ. எதையும் பேசத்தானே பேசுகிறார்கள். மேடை மீதுதான் பின்னால் பேசுகிறார்கள். நேரில் ஒன்றும் சரியாகச் சொல்வதில்லை. நேரடியான நடவடிக்கை என்ன? அதற்குத் திட்டவட்டமான நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறார்களா என்று பார்க்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு மாற்றன் தோட்டத்து மல்லிகை போன்ற தங்களிடம் இருந்து மணம் கிடைக்குமா?

திரு. பி. ஜி. கருமதிருமன் : இதுவரைதான் நான் சொல்லிக் கொண்டிருந்தேனே, சொல்வதைக் கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்களா, இல்லையா என்பதே தெரியவில்லை. 15 லட்சம் போதாது. 2 கோடி வேண்டும். முத்தரப்பு மகாநாடு கூட்டப்பட வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : பல முத்தரப்பு மாநாடுகள் கூட்டப்பட்டிருக்கின்றன. அண்ணா அவர்கள் நடத்திய மாநாடுகள் பல. அவற்றில் ஒன்றில் தான் இடைக்கால நிவாரணமாக தொழிலாளர்களுக்கு உதவி செய்வது என்று முடிவு செய்யப்பட்டு, பலவகையில் செயல்பட்டு வருகிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : மில்கள் திறக்கப்படும் வரை உதவி அளிக்கப்படும் என்று அண்ணா அவர்கள் கையெழுத்துப் போட்டார்களே, போட்டபடி நடந்ததா? மத்திய சர்க்காரைக் காட்டிவிட்டு ஏன் நழுவி விட்டார்கள். நிச்சயமாக என்னால் சொல்ல முடியும். உங்களால் இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்க்க முடியாது. பயப்படுகிறீர்கள். எதையும் தீர்க்காமல் காலத்தைத்தான் தள்ளிப்போட்டுக்கொண்டு வருகிறீர்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : மூடப்பட்ட மில்களை மத்திய சர்க்காரின் உதவி இல்லாமல் திறக்க முடியும் என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் மனப்பூர்வமாக நினைக்கிறார்களா என்று கேட்கிறேன்.

1969 மார்ச் 8]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : மகாராஷ்டிர சர்க்காரால் முடிந்தது. ஏன் உங்களால் முடியாது? வேண்டுமென்றால் உங்களது ஹாண்ட்லிங்ஸ் பைனான்ஸ் செக்ரடரியை குஜராத்திற்கு அனுப்பி அவர்களால் எப்படி முடிந்தது என்று பார்த்து வரச் சொல்லுங்கள்.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எதிர்க் கட்சித் தலைவர் திரும்பத் திரும்ப அந்த கருத்தையே வலியுறுத்துவதன் காரணமாக நான் குறுக்கிட வேண்டியிருக்கிறது. இந்தப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு அவர்கள் என்ன யோசனை சொல்கிறார்கள் என்று பார்த்தேன். அவர்களாலும் சொல்ல முடியாது. அண்ணா அவர்கள் குஜராத்தில் எப்படி சமாளிக்கப் படுகிறது என்பதைப் பார்த்து வர இங்கே இருந்து ஒரு அதிகாரியை அனுப்பினார்கள். அவரும் பல மில்களைப் பார்த்தார். அதிகாரிகளுடன் பேசினார். ஒரு அறிக்கையும் சமர்ப்பித்திருக்கிறார். அந்த அறிக்கையை நானும் பார்த்தேன். அங்குள்ள அரசு சில மில்களை ஏற்றுக் கொண்டதில் பெரு நஷ்டம் அடைந்திருக்கிறது என்று அதில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

முத்தரப்பு மகாநாடு எதுவுமே நடக்காததுபோல எதிர்க் கட்சித் தலைவர் பேசுவது வேதனையாக இருக்கிறது. பலமுறை—இரவு 2 மணி வரையில் கூட முத்தரப்பு மகாநாடுகள் நடந்திருக்கின்றன. இனிமேல் நடக்கும் போது எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களையும் வேண்டுமானால் அழைக்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பிரச்சினை இதுதான். நஷ்டம் வருகிறது என்றவுடன் ஒத்திவைத்துவிட்டீர்களா? மத்திய அரசாங்கத்தின் உதவி எந்த அளவுக்குப் பெற்று குஜராத்தில் மில்களைத் திறந்தார்களோ, அதே உதவியுடன் நீங்களும் திறவுங்கள். நஷ்டம் வந்தால் வரட்டுமே. ஒரு கமிஷனீர்போட்பட்டு விசாரித்து என்ன செய்யவேண்டுமோ அதைச் செய்வது? அந்த அறிக்கையை ஏன் சபையில் வைக்கவில்லை?

இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் கூட அந்த மாநிலத்து பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி அங்கத்தினர்கள் இங்கே வந்திருந்தார்கள். அவர்களிடம் உணவுப் பிரச்சினை உற்பத்திப் பிரச்சினைப்பற்றிக் கேட்டோம். அரிசி உற்பத்தியாகின்றது, கவினிடாலுக்கு 60 ரூபாயில் இருந்து 72 ரூபாய் வரையிலும் கொடுக்கிறோம் என்றார்கள். இங்கே 43, 45, 48 தான். மத்திய சர்க்கார் ஏற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால் நீங்கள் 35 தான் கொடுப்போம் என்று சொல்லுங்கள். அதையும் தான் ஏற்றுக்கொள்வார்கள். நாளைக்கு ஜகஜீவன்ராம் வரட்டுமே, நான் பேசுகிறேன். வங்காளத்தில் 60-இல் இருந்து 70 வரை கொடுக்கிறார்கள். கேரளத்தில் 60, 70 கொடுக்கிறார்கள். விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும், உண்மையில் உற்பத்தியைப் பெருக்கக்கூடிய ஊக்கம் அவர்களுக்கு ஏற்படவேண்டும் என்றால் நீங்களும் கொடுக்கத்தான் வேண்டும். விவசாயிகள் நன்மை அடையவேண்டும் என்ற அக்கறை உங்களுக்கு இல்லை. பட்டிக்காட்டான் பட்ஜெட் அல்ல. பட்டணக்காரன் பட்ஜெட். இன்றைக்கு நூற்றுக்கு 75 சதவிகிதம் விவசாய மக்கள் கிராமத்தில்தான் வாழ்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவிதமான வசதியும் கிடையாது. அவர்கள் எப்படிச் கஷ்டப்பட்டால் இவர்களுக்கு என்ன? கேட்டால் சொல்வார்கள்.

சுழன்றும்எர்ப் பின்னது உலகம் அதனால்
உழந்தும் உழவே தலை

என்பதுபோல நீங்கள் சுழன்று கொண்டே இருங்கள், நாங்கள் சுபீட்சமாக இருந்துகொண்டே இருக்கிறோம் என்று சொல்வார்கள்.

விவசாயிகள் எங்கள் கட்சியில் இல்லையா என்பார்கள். அந்தக் கட்சியிலும் விவசாயிகள் இருக்கிறார்கள். உங்கள் கட்சிக் கட்டுப்பாட்டுக்கு பயந்துகொண்டு வாயை மூடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். என்னிடம் வந்து

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1969 மார்ச் 8]

எத்தனைபேர் சொல்கிறார்கள் தெரியுமா? நீங்கள் ஒருவர்தான் தைரியமாக இதை எடுத்துச் சொல்லக்கூடியவர், கண்டிப்பாகச் சொல்லவேண்டும் என்கிறார்கள். நான் ஆளும் கட்சியில் இருந்தபோதும் வலியுறுத்திச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். உற்பத்தி பெருக வேண்டுமென்றால் கட்டுபடியாகக் கூடிய விலை கொடுத்தாகவேண்டும். அவர்கள் வயிற்றைக் காயப்போட்டால் சபீட்சம் ஏற்படாது என்பது மட்டும் அல்ல, எந்த ஆட்சியும் காய்ந்துபோய்விடும் என்று எச்சரிக்கை விடுக்கிறேன்.

மத்திய சர்க்காரிடம் இருந்து உரிய பங்கைப் பெறவேண்டும், வருமான வரியில் பங்கைப் பெறவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். இன்றையதினம் தமிழ்நாட்டில் யார் யார் லட்சக்கணக்காக 80 லட்சம், 90 லட்சம் என்று வருமான வரி கட்டாது, டிரஸ்ட் என்ற பெயரால் வைத்து ஏமாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியுமா? ஒரு பத்து ரூபாய்க்கு, ஒரு விவசாயி என்றால் எவ்வளவு துன்பத்திற்கு உள்ளாக்கப்படுகிறான். ஏன் இவர்களைக் கண்டுபிடித்து நீங்கள் மத்திய சர்க்காருக்குக் கொடுக்கக்கூடாது? அதில் வேண்டுமானாலும் பங்குபெறுங்கள். லட்சக் கணக்கில் ஏமாற்றி வருகிற தேசத்துரோகிகளை—அவர் எந்தக் கட்சியைத் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் என் விட்டுவைக்கிறீர்கள்?

திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன் : சார் பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், 80 லட்சம், 90 லட்சம் என்று ஏய்க்கிறவர்கள் இருக்கிறார்கள், என்று சொன்னார், அவர்கள் பெயர்களை தயவுசெய்து சொல்ல முடியுமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் இல்லை.

திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன் : களாரிபிகேஷன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நான் கௌரவமாகச் சொன்னேன். சிலவற்றை வெளிப்படையாகச் சொல்லலாம். சிலவற்றைச் சொல்ல முடியாது. பெயர்கள் வேண்டுமானால் நான் அமைச்சரிடத்தில் கொடுக்கிறேன். யாராக இருந்தாலும் சரி, எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் சரி, எங்கள் கட்சியைவிட்டு வந்து சேர்ந்துகொண்டவர்களாக இருந்தாலும் சரி இந்தத் தேசத் துரோகிகளை கண்டிப்பாகப் பிடித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும்.

சபீட்சமான திட்டத்தை—காஷ் ப்ரொக்கிராம்—நடத்துகிறோம், உணவுப் பிரச்சினையைத் தீர்த்துவிட்டோம் என்கிறார்கள். எங்கள் கட்சித் தலைவர் இங்கே தண்ணீர் இல்லையே, இங்கே அரிசி கிடைக்கவில்லையே என்றால் இவர் என்ன சொல்ல, இவர் பொருளாதார ஆலோசகராக எங்களுக்கு என்று மேடையிலே பேசுகிறார்கள். சட்டமன்றத்திற்கு வந்து, ஆமாம் ஆமாம் உணவுப் பஞ்சம், தண்ணீர் பஞ்சம் என்கிறார்கள். சொல்லும் போது என் கேட்கவில்லை? அதுவும் யார் சொல்கிறார்கள்? இந்த மன்றத்தில் பத்து வருடம் நிதி அமைச்சராக இருந்து, இவர்களுக்கு இடம் கொடுத்துப் போய் இருக்கிறாரே, அந்த எங்கள் தலைவர் லி. எஸ். சொல்லும்போது ஆலோசகராக என்கிறார்கள். திரு. சுப்பிரமணியம் அவர்களே இந்த மன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள் பத்து வருஷம் பொறுங்கள், நீங்கள் வந்து உட்கார்ந்துகொள்ளலாம் என்றார்கள். அவர் சொல்லியது பலித்துவிட்டது. அவர்கள் சொன்னார்கள் உணவுத் துறை அமைச்சராக இருந்தவர்கள். 1965-ஆம் வருடம் எவ்வளவு கடும் பஞ்சம் வந்தது. அப்பொழுது அவர்கள் அமெரிக்காவுக்குப் போய் உணவுதானியம் 1 கோடி ரூபாய்க்கு வாங்கிக் கொண்டு வந்திருக்காவிட்டால் எத்தனை பேர்கள் இறந்திருப்பார்கள் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். அவர்கள்மீது என்ன என்ன குற்றங்கள் சாட்டியிருக்கிறார்கள்.....

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : அப்பொழுது உணவு அமைச்சராக இருந்த சி. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் அமெரிக்காவிற்குச் சென்று உணவு

1969 மார்ச் 8]

[திரு. மு. கருணாநிதி]

தானியம் கொண்டு வந்தார்கள் என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் அப்படிக்கொண்டு வந்ததை வன்மையாக காமராஜர் அவர்கள் கண்டித்திருக்கிறார்கள் என்பது எதிர்க் கட்சித் தலைவருக்குத் தெரியுமா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அவர்கள் வன்மையாகக் கண்டிக்கவில்லை. வெளிநாட்டிலே இருந்து இருக்குமதி செய்யக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். காந்தி கூட ஒழுக்கத்துடன் இருக்கவேண்டும், கட்டுப்பாட்டுடன் இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். எல்லோரும் ஒழுக்கத்தோடும், கட்டுப்பாட்டோடும் இருந்துவிட முடியுமா? காமராஜ் அவர்களை வேண்டுமென்றபொழுது கோட்பண்ணுகிறார்கள். வேண்டாமென்றால் விட்டுவிடுகிறார்கள். அவர்கள் சொல்லட்டும் காமராஜ் வழிதான் எங்கள் வழி என்று சொன்னால் நான் இப்படியே உட்கார்ந்துவிடுகிறேன். காமராஜ் வழிதான் அவர்கள் வழி என்றால் நான் ஒன்றும் சொல்லவில்லை.....

மாண்புமிகு திரு மு. கருணாநிதி : காமராஜ் வழி எங்கள் வழி அல்லவேறு. ஆனால் உங்கள் வழி அது அல்ல.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : உங்கள் வழி என்னவோ தெரியாது. அண்ணா வழி உங்கள் வழியல்ல. புதுமுக வகுப்பிலே இலவசக் கல்வி வேண்டுமென்று நாங்கள் எங்கள் அறிக்கையிலே கொடுத்தோம். மேலவையிலே காங்கிரஸ் கட்சி ஒரு தீர்மானம் புதுமுக வகுப்பிலே எல்லோருக்கும் இலவசக் கல்வி வேண்டுமென்று கொண்டுவந்தோம். அப்போது முதலமைச்சர் ஆக இருந்தவர் அதை எதிர்த்து ஒட்டுப்போட்டிருக்கிறார்கள். அப்படி வந்தால் கவனிக்கிறேன் என்று சொன்னால் கூட பரவாயில்லை. அதை எதிர்த்து ஒட்டுப்போட்டுவிட்டு இன்றைக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். நாங்கள் சொன்னோம், நீங்கள் நடத்துகிறீர்கள் என்று சொன்னோம். நாங்கள் ஆட்சியிலிருந்தால் பி.ஏ.-க்குக்கூட கொண்டு வந்திருப்போம். நாங்கள் சுதந்திரப் போராட்ட காலத்திலே சொன்னோம். சுதந்திரத்தைப் பெற்றால் எல்லா மக்களுக்கும் ஒட்டுரிமை கொடுப்போம் என்று சொன்னோம். கொடுத்தோம். அதைப் போல பணக்காரர்களை ஒழிப்போம் ஜமீன்தார்களை ஒழிப்போம் என்றெல்லாம் சொன்னோம், செய்தோம். நீங்கள் சொன்னதை ஒன்றையாவது செய்திருக்கிறீர்களா? 1 படி இரண்டு படி 3 படி என்று சொன்னீர்கள். இப்போழுது அந்த ஒரு படிக்குக்கூட விதி கிடையாது. அதற்கே 8 கோடி ரூபாய் நஷ்டம் என்றும் அதை மற்ற இடங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்றால் பார்ப்போம் என்றும் சொல்கிறீர்கள்.

பாரம்பரியம் பற்றியெல்லாம் சொன்னார்கள். எழும்பூர் தொகுதி அங்கத்தினர் நல்லபடியாகப் பேசினார்கள். இன்னும் நன்றாகப் பேசுவார்கள் என்று நினைத்தேன். பாரம்பரியம் என்று வந்தால் எங்கள் பக்கத்திலே கூட நீங்கள் வரமுடியாது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உங்களுடைய பாரம்பரியம் என்ன? எங்களுடைய பாரம்பரியம் என்ன? உங்களுடைய பாரம்பரியம் 72 வயதுக் கிழவன் 22 வயது பெண்ணை கல்யாணம் செய்ததை வைத்துத்தான் நீங்கள் பிரிந்து வந்தீர்கள். உங்கள் தந்தையைப்பற்றித்தான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களுக்கு வேண்டியவர்தானே அவர்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பாரம்பரியத்தைப்பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமென்றால்.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்களுக்கு இன்னும் எவ்வளவு நேரம் வேண்டும்?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நான் பேசமுடியும் வரை வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : எவ்வளவு நேரம் இன்னும் வேண்டுமென்று சொல்லுங்கள்.

[1969 மார்ச் 8]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இன்னும் பேசவேண்டும். என்னென்றால் அப்பேர்ப்பட்ட பட்ஜெட் இது. அருமையான பட்ஜெட். எத்தனை புள்ளி விவரங்கள், 287 கோடி ரூபாய் உள்ள பட்ஜெட். முடித்துவிடவேண்டுமென்றால் நிறுத்திவிடுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் உங்களை நிறுத்தச் சொல்லவில்லை. நேரத்தை வரையறுத்துப் பேசவேண்டும். வரையறை இல்லாமல் பேசிக்கொண்டிருக்கமுடியாது. இன்னும் எவ்வளவு நேரம் உங்களுக்கு வேண்டும் ?

திரு. பி.ஜி. கருத்திருமன் : இன்னொரு அரை மணி நேரம் கொடுக்க வேண்டும். பாரம்பரியத்தைப்பற்றிச் சொல்கிறார்கள். நீங்கள் 1947-க்குப் பின்னாலேதான் வந்தீர்கள். உங்களுடைய தத்துவம் என்ன ? சமூகச் சீர்திருத்தம்தான் அரசியல் அல்ல. சமூக சீர்திருத்தம் என்று சொன்னீர்கள். தனிப்பட்டவர் கல்யாணம் செய்துகொண்டார்கள். அன்று பிரிந்துவந்து தி.மு.க. அரசியலுக்குப் பிறகு வந்தார்கள். அவர்கள் பாரம்பரியம் கொண்டாடுவது என்றால் ஒருவர்தான் அதற்குத் தகுதியுடையவராக இருந்தார். அவர்தான் மறைந்த முதலமைச்சர். திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு அரசியல் தகுதியை உண்டாக்கிய அவர்கள் மறைந்துவிட்டார்கள். அவர் விட்டுச்சென்ற கொள்கையை வைத்திருக்கிறார்களா ? முதலில் தனித் திராவிட நாடு வேண்டுமென்று சொன்னார்கள், பிறகு அது ஒவ்வாத்தது என்று விட்டுவிட்டார்கள். ஆனால் இங்கே பேசியவர்கள் இரண்டு மூன்று பேர்கள் பேசினார்கள், தனித் திராவிட நாடு ஏற்படுவதற்கான காரணங்கள் இன்னும் போய்விடவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அந்த வாசனை அடிக்கிறது. ம.பொ.சி. அவர்கள் போராலே சர்க்காரும் வரவேண்டுமென்று சர்க்காரையும் இழக்கிறார்கள். நீங்கள் அந்த வலையில் விழுந்துவிடாதீர்கள். அவருடைய கட்சி தனிப்பட்ட முறையிலேயே இருந்துவிட்டும். தேர்தலுக்கு முன்னாலே அந்த வாக்குறுதியை எடுத்துக்கொண்டார்கள், தேர்தலுக்குப் பிறகும் விசுவாசமாக இருப்போம் என்று எடுத்துக்கொண்டார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அந்த வாசனை வீசினால்.....

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : அரசியல் சட்டத்தின் மேல் விசுவாசப் பிரமாணம் எடுத்த ஒருவர், அரசியல் சட்டத்திற்குச் சட்டபூர்வமாக திருத்தம்கோரி கூடுதலாக அதிகாரங்கள் கேட்பது அதைத் திருத்த முயல்வது துரோகமா என்பதை நான் விளக்கும்புகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அந்த நான் முற்றிலும் புரிந்து கொண்டேன்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : எனக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவரிடமிருந்து விளக்கம் தேவை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : (குறுக்கீடு) நான் ஓடுவேனா ? நீங்கள் தான் ஓடவேண்டும், நான் ஓடமாட்டேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அரசியல் சாசனத்தை வைத்துக் பிரமாணம் எடுத்ததற்கு மாறாக ம.பொ.சி. பேசினார்கள் என்று சொன்னீர்களே அதற்கு அவர்கள் விளக்கம் கேட்கிறார்கள். முறைப்படி திருத்தவேண்டுமென்று சொல்வது அதற்கு முரணானது என்று கேட்கிறார்கள்..

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : திருத்தவேண்டுமென்று கேட்பதற்கு உரிமை உண்டு. ஆனால் சுயாட்சி என்று கேட்பதற்கு உரிமை இல்லை.

1969 மார்ச் 8]

திரு. ம. பொ. சிவஞானம் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் மன்னிக்கவேண்டும். இது முக்கிய பிரச்சனை. இதுபற்றி என்மேல் தவறான கருத்துகள் வந்துவிடும். சுயாட்சி என்பது ஆங்கிலத்திலே அட்டானமி என்ற மாதிரி. கூடுதலான அதிகாரங்கள் என்பதுதான் அட்டானமி என்பது. 1937-லே காங்கிரஸ் கட்சி பதவிக்கு வந்தபோது புரவினஷியல் அட்டானமி என்று தான் சொன்னார்கள். சுயாட்சி என்ற தமிழ் வார்த்தை கம்பரிடம் இருக்கிறதோ இல்லையோ தெரியவில்லை.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சுயாட்சி என்பதை அட்டானமி என்று ஆங்கிலத்திற்கு அவர்கள் தாவினார்கள். மிக மிக நன்றி. இனிமேல் தமிழ்தான் வேண்டுமென்று சொல்வதை விட்டுவிட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன். தேவையான பொழுது ஆங்கிலத்தையும் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தமிழ் வார்த்தைக்கு ஆங்கிலத்திலே சொல்லி விளக்கம் அளித்தார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : திருத்தவேண்டுமென்பது வேறு. சுயாட்சி என்பது வேறு. அவரைப் போன்று எனக்குப் புலமை இல்லாமல் இருக்கலாம். நான் ஒரு சாதாரண விவசாயி. அதை விட்டுவிட்டேன், ஒருமைப்பாடு தான் இருக்கவேண்டுமென்று சொன்னால் நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.....

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : திரு. ம. பொ.சி. அவர்கள் கூறிய கருத்தைப்பற்றி எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறியபோது அந்த வலையிலே நீங்கள் விழுந்துவிடவேண்டாம் என்று எங்களை எச்சரித்திருக்கிறார்கள். திரு. ம.பொ.சி. அவர்கள் மாநிலத்திற்கு மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து குவிந்துள்ள அதிகாரங்கள் தரப்பட வேண்டுமென்ற கருத்துப்பட அவர்கள் சொன்னார்கள். அந்தக் கருத்தை, மாநிலங்கள் சுயாட்சி அதிகாரங்கள் பெறவேண்டுமென்ற கருத்தை திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அப்படியே முழுக்க முழுக்க எற்றுக்கொள்கிறது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நன்றாக ஆதரியங்கள், அதனுடைய விளைவுகளை மக்களிடத்தில் இருந்து பெற்றுக் கொள்ளுங்கள். பாரம்பரியத்தைப் பற்றிய பேசினார்கள். நாங்கள் எல்லாம் ஜெயிலுக்குப் போகவில்லையா என்று கேட்டார்கள். நாலடியாரில் ஒரு பாட்டு உண்டு—

“கான மயிலாடக் கண்டிருந்த வான்கோழி
தானும் அந்த மயிலைப் பிடித்து—தானுந் தன்
மொய்க்கை போல உலர் : டுறை போலுமே
கல்லாதான் கற்ற கவ.

என்பதைப் போல், சுதந்திரப் போராட்டத்திற்காக பட்ட அடி, சிந்திய ரத்தம், செய்த தியாகத்தோடு நீங்கள் ஒப்புவமை சொல்லாதீர்கள். உங்களுடைய போராட்டங்களை, லட்சியங்களைத் தவறு என்று சொல்லவில்லை. அன்று நாங்கள் சிந்திய ரத்தம் வெள்ளையனை வெளியேற்றுவதற்காகச் சிந்திய ரத்தம். நீங்கள் இன்று ஆட்சியில் இருக்கிறீர்கள் என்றால் அதற்குக் காரணம் காங்கிரஸ்காரர்கள் செய்த தியாகந்தான்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : அப்போது சிந்திய ரத்தம் மயில், இப்போது சிந்துகின்ற ரத்தம் வான்கோழி என்றால், நண்பர் சித்தன் அவர்கள் சொன்ன, மதுரையில் சிந்திய ரத்தம் வான்கோழியின் ரத்தந்தானா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இது வான்கோழியா அது மயிலா என்று மாற்றி மாற்றிப் பேசவேண்டாம். வான்கோழி மீது உங்களுக்குப் பிரியம் அதிகம் என்று தெரியும்.

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1969 மார்ச் 8]

நம்முடைய நாட்டினுடைய சபிட்சத்தைப் பெருக்குவதற்கான வழி வகைகளைப் பற்றிப் பேச வேண்டுமே தவிர, பழைய சர்க்காரைத் திட்டிக் கொண்டிருப்பதாலேயே காரியம் நடந்து விட முடியாது. காங்கிரஸ் காரர்கள் சொத்து சேர்த்துவிட்டார்கள் என்று அவர்கள் அன்று பேசினார்கள். பணக்காரர்கள் ஆகிவிட்டார்கள், லஞ்ச ஊழல்கள் பெருகி வருகிறது என்றெல்லாம் அன்று சொன்னார்கள். சொத்துக் கணக்கை மந்திரிகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று அன்று சொன்னார்கள்.

* * * * *

மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் பத்திரிகையிலிருந்து படிக்கும் போது “சாக்கடைப் பத்திரிகை” என்று அவர்கள் சொன்ன அந்தப் பத்திரிகையைத்தான் கொண்டு வந்து படித்தார்கள்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : சாக்கடைப் பத்திரிகை என்று நான் சொல்லவில்லை. முன்பு தொழிலமைச்சராக இருந்த திரு. வெங்கட்டராமன் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அப்படியானால் நீங்கள் அதை நல்ல பத்திரிகை என்று ஏற்றுக் கொள்ளுகிறீர்களா ?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : “சாக்கடை”யைப் சாக்கடை என்று அவர்கள் சொல்லும்போது அதை எப்படி “பூக்கடை” என்று நான் ஏற்றுக்கொள்ளுவேன் ?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : இந்த அடுக்குமொழிகளை எல்லாம் பொதுக்கூட்டத்தில் வைத்துக் கொண்டால் நல்லது. சினிமா வசனத்தில் இதெல்லாம் வந்தால் நல்லது. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் அன்று பத்திரிகையில் இருந்து எடுத்துச் சொன்ன அந்த சாமர்த்தியம் எனக்கு இல்லை. எந்த இடத்தில் எதை உபயோகப்படுத்த வேண்டுமோ அதை உபயோகப்படுத்த வேண்டும். கோடல்வரர்களாக ஆகிவிட்டார்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே, உங்களுடைய சொத்து விவரத்தைச் சொல்லிவிட்டால் நல்லது. பதவிக்கு வந்திருப்பதால்தான் இதைக் கூறுகிறேன். மறைந்த முதலமைச்சர் அவர்களுடன் ஜனவரி 16, 17-ம் தேதிகளில் பேசிக் கொண்டிருந்தேன். அவரே என்னிடத்தில் தனியாகச் சொன்னதைச் சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : இப்படியெல்லாம் தவறாகப் பத்திரிகைகளில் எல்லாம் எழுதுகிறார்கள், இப்படியெல்லாம் பத்திரிகைகளில் வருகிறது என்று சொன்னார்கள். அந்தப் பத்திரிகைகளில் புள்ளிவிவரத்தோடு யார் யார் இப்படிச் சொத்துச் சேர்த்திருக்கிறார்கள் என்று கூறியிருக்கிறதா ? அப்படி அவர்கள் ஒழுங்காக எழுதுவார்களானால், விவரம் காட்டுவது தேவையாகும். அப்படி எழுதினால் அவர்களை வழக்குமன்றத்தில் சந்திக்கத் தயாராக இருக்கிறோம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ரொம்ப நன்றி. அன்றைய முதலமைச்சர் அவர்கள் என்னிடம் பேசும்போது, இப்படியெல்லாம் சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு தடுக்கிறும் செய்திகளைக் கேட்டேன், என்று சொன்னார்கள். முதலமைச்சர் அவர்களிடம் சொத்து விவரங்களை எல்லாம் கொடுத்து வைத்திருக்கிறார்களா இல்லையென்றால் கொடுப்பார்களா என்று சொல்கே விரும்புகிறேன். 50 லட்சம் ரூபாய், 60 லட்சம் ரூபாய் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறார்கள். ஒருவர் 50 லட்சம் ரூபாய் வரை சம்பாதித்ததாகச் சொல்லுகிறார்கள்.

1969 மார்ச் 8]

திரு ஏ. வி. பி. ஆசைத்தம்பி : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் சார். இந்த மன்றத்திலே பேசுகிறபோது யாராவது பணம் சேர்த்தார்கள். வைத்தார்கள் என்று சொன்னால் குறிப்பிட்டு ஆதாரத்தோடு பேசவேண்டுமே தவிர, பொதுப்படையாக ஒரு பத்திரிகையிலே வந்திருப்பதை வைத்துப் பேசுவது சரியல்ல. இதே மாதிரி பழைய சர்க்காரிலே “பத்து லட்சம்” என்றெல்லாம் பெயர் வந்திருக்கிறது. அமைச்சர்களைப் பற்றிப் பேசும் போது ஆதாரத்தோடு இன்ன அமைச்சர் இந்த வகையில் பணம் சம்பாதித்திருக்கிறார் என்று பேச வேண்டும். மற்றபடி பேசுவது ஒழுங்காக இருக்காது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எனக்குப் புத்தி சொல்ல வேண்டியதில்லை. எதையெதை எப்படிப் பேசவேண்டுமென்று எனக்குத் தெரியும். வெளியே பேசும்படியான பேச்சுக்களை உங்களுடைய நன்மைக்காகத்தான் சொல்லுகிறேன். இதைச் சொல்ல எனக்கு உரிமை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்குப் பொறுப்பு இருக்கவேண்டும். சொத்துக் கணக்குகளைக் காட்டுவதற்காக மசோதா கொண்டு வருவதற்காக எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களையும் கூட்டிப் பேசினோம். எல்லாச் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள், சபைத் தலைவர்கள் அனைவரையும் சேர்த்து ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வருகிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். இந்த நிலையில் ஒரு அமைச்சர் 50 லட்சம் ரூபாய் சம்பாதித்து விட்டதாக அவர் சொல்லுவதானால் அதை அவர் ஆதாரத்தோடு சொல்ல வேண்டும், இல்லாவிட்டால் வாபஸ் வாங்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பல முறை சொல்லியிருக்கிறேன். எரிந்த கட்சி எது, எரியாத கட்சி எது என்று நிலைமை ஏற்படக் கூடாது. குற்றம் சாட்டினால் ஆதாரத்தோடு பேச வேண்டும். குற்றம் சொல்லுகிறவர்கள் குற்றச்சாட்டை நிரூபிக்கும் பொறுப்பையும் ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும். சாதாரண உறுப்பினருக்கே அது பொருந்தும் என்றால், மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதை உணர்ந்து அந்த மரபைக் கட்டிக் காப்பற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : வெளியிலே சொல்லுகின்ற தகவல்களை வைத்து இங்கே பேசுவது தவறு என்று நான் நினைக்கவில்லை. இவர் தான் என்று குறிப்பிட்டுச் சொல்லி நிரூபிக்க வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : வெளியிலே பேசுகின்ற பேச்சுக்களை எல்லாம் இந்த மன்றத்திலே பேசுவது முறையாக இருக்காது என்று பலமுறை தீர்ப்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பத்திரிகையில் வந்ததை எடுத்துக் கூறுகிறேன். வேண்டுமானால் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பத்திரிகையில் வந்ததை நம்முடைய எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறுவார்களானால் பத்திரிகையில் வந்த செய்தியை இங்கே கூறுகிறபோது அதற்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டும். இந்த மன்றத்திலே எதை ஆதாரமாக வைத்து பேசுகிறார்களோ, அந்த கூற்றுக்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளவேண்டும். அதற்கு மாறாக பத்திரிகையிலே வந்தது, எனக்குத் தெரியாது என்று தட்டிக் கழித்து விடும் போக்கிலே மன்றத்திலே பேசக் கூடாது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சட்டசபையிலே கொடுப்பதற்கு உரிமை இருக்கிறது. எடுத்துச் சொல்லக்கூடிய நேரத்தில் குறிப்பிட்டு ஒருவர் பெயரைச் சொன்னால்தான் தவறு என்று எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். முன்னுதலெல்லாம் சொன்னார்களே, அதையெல்லாம் நிரூபியுங்கள்.

[1969 மார்ச் 8]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் கூறுவது எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களுக்கு மட்டும் அல்ல. அமைச்சர்களாகயிருந்தாலும், அங்கத்தினர்களாகயிருந்தாலும், யாராகயிருந்தாலும் இந்த மன்றத்தில் கூறுகின்ற ஒரு குற்றச்சாட்டுக்குப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். தக்க ஆதாரத்தோடு பேச வேண்டும். பத்திரிகையிலே வந்தது, எனக்குத் தெரியாது, யாரோ கூறினார்கள், எனக்குத் தெரியாது என்று பின்னாலே தட்டிக் கழிக்கும் முறை கூடாது. நீங்கள் பேசுவதற்கு உரிமையில்தான் என்றோ, பேசக் கூடாது என்றோ கூறவில்லை. பேசுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது. அந்த உரிமையை கட்டுப்பாட்ட நிலையிலே பயன்படுத்த வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, நாங்கள் எதிர்க்கட்சியாக இருந்தபொழுது அப்பொழுதிருந்த சபாநாயகர் திரு. செல்வப்பாண்டியன் அவர்கள் இப்படிப்பட்ட ஒரு தீர்ப்பை வழங்கியிருக்கிறார்கள். எந்த அமைச்சர் மீது எந்தக் குற்றத்தைச் சாட்டினாலும் அதற்கான பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும், அதன் விளைவுகளையும் அனுபவிக்கத் தயாராக இருக்க வேண்டும் என்று இதே மன்றத்திலே தீர்ப்புக் கூறியிருக்கிறார்கள் என்பதை எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களுக்கு ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஒரேயொரு முடிவு, சொத்துப் பிரச்சினைக்குச் செய்துவிட்டால், பில் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள், பேசியிருக்கிறேன், அதனால் தவறான எண்ணம் போகக்கூடும் என்று ஆலோசனை சொல்லுகிறேன். என்னைப்பற்றிக்கூட ஆயிரம் ஏக்கர்

மாண்புமிகு திரு. செ. மாதவன் : தலைவரவர்களே, அன்று அந்த மசோதாவிலே திரு. பக்தவத்சலம் அவர்கள் எந்தெந்தக் காரணங்களைக் கூறி எதிர்த்தார்களோ அதே காரணங்களுக்காக அன்று எதிர்த்தார்கள். கடைசியிலே இன்றும் அப்படியே பேசினார்கள். இன்றைக்காவது சொல்லட்டும், அந்த மசோதா வேண்டுமா, வேண்டாமா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : முன்னாலே எதிர்க்கட்சியிலே இருந்த பொழுது திரு.மாதவன் அவர்கள் கொண்டு வந்தார்கள். இப்பொழுது அதை நிறைவேற்றுவது என்றால் எப்படி எதிர்க்கட்சி முடியும்? மசோதாவைக் கொண்டுவருங்கள். கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுவார்கள். திரு. பக்தவத்சலம் அவர்களைச் சந்தித்து இந்த மசோதாவைப் பீற்றி பேசவில்லை. குற்றச்சாட்டுகள் சொல்லக்கூடிய நேரத்தில் அது தவறு என்று சொன்னால் எடுத்துக்கொள்ளலாம். பல பத்திரிகைகளிலே வரலாம். தவறு என்றால் இம்மாதிரியான பத்திரிகைகள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளலாம். எடுத்துக்கொள்ள வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை என்று மறைந்த முதலமைச்சரவர்களைத் தனியாகச் சந்தித்துப் பேசியபோது சொன்னேன்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நடவடிக்கை எடுக்க முடியாமல் அல்ல. பத்திரிகையிலே, “கருணாநிதி 50 இலட்சம் வருமான வரி செலுத்துகிறார் என்பதாக வதந்தி” என்று போட்டுவிடுகிறார்கள். ஆனால் இப்படிப்பட்ட சமயத்தில் பத்திரிகைகளில் வழக்குத் தொடருகின்ற நேரத்தில், வீராதிவீரர்களாய், சூராதிரூரர்களாய் எழுதுகின்றவர்கள் நிதிமன்றங்களில் “நாங்கள் பத்திரிகையை அச்சிடவில்லை”, அவர்களே பத்திரிகையை அச்சடித்துக் கொண்டு எங்கள் மீது சொல்லுகிறார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். இப்படி வீரமக இருக்கின்றவர்கள், உறுதியான உள்ளத்தோடு இருக்கின்றார்கள் என்றால் திட்டவாட்டமாக எழுதட்டும். வதந்தி என்றில்லாமல், புனைபெயர் என்று போட்டுக்கொள்ளாமல் எழுதட்டும், இன்னின்னாருக்கு இவ்வளவு என்று எழுதினால் அவர்களை வழக்கு மன்றத்தில் மட்டுமல்ல, எந்த மன்றத்திலும் சந்திக்கத் தயாராகயிருக்கிறோம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அதேமாதிரி சில பத்திரிகைகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பத்திரிகைகள், மஞ்சள் பத்திரிகைகள், செய்திப் பத்திரிகைகள் என்ற அளவிலே தவறான முறையில் போட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன.

1969 மார்ச் 8]

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

கின்றன. அந்தப் பத்திரிகைகள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். இன்றைக்கு அவரைப்பற்றியும், நாளைக்கு வேடுருவரைப்பற்றியும் எழுதலாம். பொறுப்பற்ற முறையில் எழுதலாம். இம்மாதிரி தவறான செய்திகளைப் போடுபவர்கள் யாராகயிருந்தாலும் நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. முனு. ஆதி : தலைவரவர்களே, இத்தனையித்தனை ஸ்டம்ப் என்று சொல்லட்டோம் என்று சொன்னார்கள். அதைச் சொல்ல வேண்டும். இல்லையென்றால் அந்த வாபஸ் வாங்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அதை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலேயிருந்து தாங்கள் அகற்ற வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நடவடிக்கைக் குறிப்பிலே அவர்கள் பேசியதும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் கூறியதும் இருந்தால் தான் நல்லது.

2. நடைமுறைக் கேள்விகள்—தொடர்ச்சி.

(ஆ) பத்திரிக்கையிலிருந்து படித்தல்.

DR. H. V. HANDE : On a point of Order, Sir. The Chair must give a clear ruling whether it is possible for any Member to bring such sweeping charges in the House by reading from such papers. Suppose we bring all sorts of papers attacking all sorts of people and read those things in the House, it will create a bad impression outside. The Chair should give a clear-cut ruling on this important point since it will serve as a precedent for the rest of our term, viz., two or three years. We must be told clearly whether we should or should not be allowed to bring all sorts of papers and try to read from them in the House. Suppose I bring some paper tomorrow and try to read allegations in it against the hon. Member Thiru Karuthiruman, it will give a wrong impression. Day after tomorrow, some other papers might write a lot of things. So, I request the Chair to give a clear-cut ruling, whether the proceedings that had happened so far, from the time of Thiru Karuthiruman reading from the paper are in order and if they are not in order, whether the concerned portions could be expunged from the records. I request the Chair to give a clear-cut ruling.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கள் யாரும் அவையில் தாங்கள் பேசும்போது பத்திரிகையைப் படிக்கக் கூடாது. பத்திரிகை படிப்பதற்கு முன்பு பேரவைத் தலைவரின் அனுமதியைப் பெற்றே படிக்க வேண்டும். அப்படிப் படிக்கின்ற நேரத்திலே என்னென்ன விளைவுகள் அதனால் ஏற்படுமோ அதை ஏற்றுக்கொள்ளவும் வேண்டும். பத்திரிகையிலே உள்ளதைத்தான் படித்தேன். பத்திரிகையிலே இருந்தது என்று சொல்லி தட்டிக்கழித்துவிடக்கூடாது என்று நிறையத் தீர்ப்புகள் இருக்கின்றன. “Members should not make vague allegations. They should take full responsibility for the statements they make on the floor of the House” என்றிருக்கிறது. பத்திரிகையிலே உள்ளதைக் கூறி விட்டோம் என்று தட்டிக் கழித்துவிட்டுப் போக முடியாது. பத்திரிகையிலே வந்தாலும், எந்த உறுப்பினர் இந்த மன்றத்திலே அதைக் கூறுகிறாரோ அவர் அதற்குப் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும், அதன் விளைவுகளை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய நிலை இருக்கிறது.

While making allegations against Officers, Members should make sure that there was substance in them and they should take full responsibility for the allegations என்றிருக்கிறது.

[1969 மார்ச் 8]

DR. H. V. HANDE : What is the ruling you are giving, Sir? Suppose I read from some papers, ten charges against a member. Is it going to be allowed or will it be expunged? We want a clean-cut ruling.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதுதான் சொன்னேன். 10 லட்சம் சம்பாதித்திருக்கிறார்கள். 50 இலட்சம் சம்பாதித்து இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் பத்திரிகையிலே வந்தது என்று மட்டும் சொல்லிவிட முடியாது. அதற்கு அவர் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளவேண்டும். வழக்கு மன்றத்திலும், மற்ற இடத்திலும் நான் கூறவில்லை என்று கூறிவிட முடியாது.

மாண்புமிகு திரு. மா. முத்துசாமி : தலைவரவர்களே, இப்பொழுது பத்திரிகையிலே வந்த செய்தியை எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் படித்தார்கள். பத்திரிகையிலே வந்திருப்பதற்கு அவர்கள் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவர்கள். அப்படிப் பத்திரிகையிலே வந்ததற்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்கிறார்களா, அல்லது அதைத் திரும்பப் பெறுகிறார்களா என்பதற்கு ஒரு தீர்ப்பைச் சொல்ல வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதுபற்றி தலைவர் தீர்ப்பு கொடுப்பது என்பது அல்ல. பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லிய பிறகு, எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பொறுப்பு இருக்கிறது. நான் கூறவில்லை, பத்திரிகையிலே வந்ததை நான் கூறிவிட்டேன் என்று சொன்னால் தான் கூறியதற்குப் பொறுப்பேற்றுக்கொள்வதாகத்தான் பொருள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகரவர்களே, கடைசியாக நான் சொல்லும்படியான விஷயம் என்னவென்றால், சர்க்காரிலேயுள்ள அவர்கள் எதிர்க்கட்சியாகயிருந்தபொழுது....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உங்கவிடம் ஒரு விளக்கம் பெற வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன். நான் தீர்ப்புக் கொடுத்துவிட்டேன். பொறுப்பை ஏற்றிக்கொள்ளுகிறீர்களா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பத்திரிகையிலே வந்ததை நான் சொல்லுகிறேன். அவர்களெல்லாம் படித்தபோது நான் மட்டும் படித்தது தப்பா? அதில் இருப்பதைச் சொன்னேன். இல்லை என்றால் சொல்லட்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒரு விளக்கம் வேண்டும். படிப்பதை வேண்டாமென்று சொல்லவில்லை. மன்ற விதிகள் என்ன சொல்லுகிறது என்றால், பத்திரிகையிலே வருவதையோ, வெளியிலே சொல்வதையோ கூறுவது என்றால் அப்படி கூறுகின்ற உறுப்பினர், அந்தக் கூற்றுக்குப் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதுதான் சட்ட மன்ற விதிமுறை. அதையொட்டி, இப்பொழுது “அந்தப் பத்திரிகையிலே படித்ததை நானும் ஏற்றுக்கொள்கிறேன், அதை நான் உறுதி செய்கிறேன், பொறுப்பேற்றுக்கொள்கிறேன்” என்று சொல்கிறீர்களா, அல்லது “பத்திரிகையிலே வந்ததற்குப் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள முடியாது” என்று சொல்கிறீர்களா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : வெளியிலே வந்த தகவல்களைச் சொல்லும்படியான நிலையில், அதை அரசாங்கம் மறுக்கட்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் பலமுறை சொன்னேன். காமன் பண்டிகையில் எரிந்த கட்சி, எரியாத கட்சி என்பது போல ஆகி விடக் கூடாது. பேசுகின்ற உறுப்பினர்கள் அதற்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டும். நான் கூறுவதைக் கூறுகிறேன், அவர்கள்

1969 மார்ச் 8]

[பேரவைத் தலைவர்]

கூறுவதைக் கூறட்டும் என்ற நிலையிலே கூறுவது முறையாகாது. இந்த மன்றத்திற்குள்ள பெருமையை, மரபைக் காப்பாற்றுவதில் என்னைக் காட்டிலும் எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களுக்குப் பொறுப்பிருக்கிறது. அதைத் திட்டவட்டமாகச் சொல்லிவிட வேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நான் குற்றம் சாட்டுகிறேன். அதை மறுப்பதற்கு சர்க்காருக்குக் கடமை இருக்கிறது. இப்படி யில்லையென்றால் மறுத்துச் சொல்லட்டும். இல்லையென்று சொல்லட்டும்.

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவரவர்களே, எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் சொல்லியதை நான் சொல்லுகிறேன், நான் குற்றம் சாட்டுகிறேன், அதை அவர்கள் மறுக்கட்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அந்தப் பத்திரிகையிலே வந்த குற்றச்சாட்டுகளைப் படித்துக் காட்டினார்கள். பத்திரிகையிலே வந்ததை அவர்கள் நம்புகிறார்களா இல்லையா, நம்புவதாகயிருந்தால் அந்தக் குற்றங்களைச் சாட்டுகிறார்களா இல்லையா, அப்படி நம்பி குற்றஞ் சாட்டுகிறார்கள் என்றால் அதற்கான பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்கிறார்களா இல்லையா?

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பத்திரிகையிலே வந்த விஷயங்களைச் சொல்லுகிறேன். வெளியிலே சொல்லும்படியானவற்றைச் சொல்வதற்கு, சட்டசபையில் சொல்வதற்கு உரிமை இருக்கிறது. எத்தனையோ குற்றச் சாட்டுகள் சொல்லப்படுகின்றன வெளியிலே, அவைகள் வதந்திகளாகவும் இருக்கலாம், உண்மையாகவும் இருக்கலாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் சொல்கிறேன், கேளுங்கள். இந்த தீர்ப்பு நீண்டகாலத்திற்கு முன்பு கூட கொடுக்கப்பட்ட தீர்ப்பு அல்ல. 1966-லே திரு. செல்லப்பாண்டியன் சபாநாயகராக இருந்த காலத்திலே கொடுக்கப்பட்ட தீர்ப்பு. அந்த தீர்ப்பு, “இந்த மன்றத்திலே எந்த உறுப்பினரும் பத்திரிகையிலே கூறுகிறார்கள், வெளியிலே கூறுகிறார்கள் என்று கூறிவிட முடியாது. அப்படி கூறினால், கூறுகின்ற அந்த உறுப்பினர் கூறிய அந்த சொற்களுக்குப் பொறுப்பாளியாக வேண்டும், பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளவேண்டும்,” என்பது. நான் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களிடத்திலே கேட்பது, “அந்தப் பத்திரிகையிலே வந்ததைக், கூறினேன், நான் அதை நம்பவில்லை, அதை ஏற்றுக்கொண்டு கூற வில்லை, வந்ததைக் கூறினேனே தவிர, நான் குற்றஞ் சாட்டவில்லை,” என்று சொல்கிறாரா என்பதுதான்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அதைத்தான் நான் சொல்கிறேன், பத்திரிகையிலே இப்படி வரும்படியான நிலை இருக்கிறது. அதனால் அமைச்சர்களுக்குக் கெட்ட பெயர் ஏற்படும்படியான நிலை இருக்கிறது. அதை நான் எப்படி நம்பமுடியும்? அதன்மேல் நடவடிக்கை எடுக்கட்டும். இதுமாதிரியான தவறான செய்திகளை.....

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : தலைவர் அவர்களே, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் மிகுந்த உண்மையான ஒன்றைச் சொல்கிறார்கள். இந்தப் பத்திரிகையிலே தவறான கருத்துக்கள் வந்திருக்கின்றன, நடவடிக்கை எடுங்கள் என்று எங்களை அவர் கேட்டுக்கொண்டதாக ஒத்துக் கொண்டார்கள். ஆகவே, இந்த விவகாரத்தை விட்டுவிடலாம்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : தவறான கருத்துக்களை, மக்கள் நம்பக் கூடிய நிலையிலே கொடுத்தால், அமைச்சர்கள் நடவடிக்கை எடுக்கும் நிலையிலே இருக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஆக, இப்பொழுது எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள், பத்திரிகையிலே செய்தி வந்திருக்கிறது, அந்த செய்தி தந்திருக்கிற பத்திரிகைமீது நீங்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்,

[பேரவைத் தலைவர்]

[1969 மார்ச் 8]

ஆனால், அந்தச் செய்தியை நான் உறுதி செய்வதாக இல்லை,” என்று சொல்லுகிறார். என்னுடைய கனமையை நான் ஆற்றவேண்டியிருக்கிறது. பேரவைத் தலைவர் அவர்களுடைய பொறுப்பு, அப்படிப்பட்ட பேச்சு களுக்கு சட்டமன்றத்தில் இடம் கொடுக்காமல் பார்த்துக் கொள்ளுவது. பத்திரிகையிலே வந்த செய்திகள், யாரோ கூறுகிற செய்திகள், இவற்றை எல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இந்த மன்றத்திலே கூறுவதற்கு இடம் இல்லை. அப்படி பார்த்துக்கொள்ள வேண்டியது என்னுடைய பொறுப்பு. நீங்கள் ஏதாவது கூறுங்கள், அவர்கள் ஏதாவது கூறட்டும், அது உங்களுக்குள்ளே இருக்கிற விவகாரம். ஆனால், சட்டமன்றத்திலே அப்படிப்பட்ட பேச்சுகளுக்கு இடம் கிடையாது. அதுதான் தீர்ப்பு. நான் பத்திரிகையிலே வந்த செய்தியைக் கூறுகிறேன், அமைச்சர்கள் மறுத்தால் மறுக்கட்டும் என்ற முறையிலே பேசுவது முறையாகாது. இதை மாண்பு மிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் உணர்ந்து அந்த மரபைக் காக்க வேண்டும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : எனக்கு மரபும் தெரியும், அதை காத்துக்கொள்ளவும் தெரியும். அப்படி பத்திரிகையிலே....

DR. H. V. HANDE : On a point of Order, Sir. The ruling given by the Chair is like this. If the hon. Leader of the Opposition comes to the House and says “these are allegations that are found in the papers, but I do not believe them”, even then, it sets a dangerous precedent. Tomorrow I can say “These are allegations against Thiru Karuthiruman but I do not believe them”. I can go on reading a “பட்டியல்”..

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்று சொல்கிறேன். திரு. கருத்திருமன் அவர்கள் அப்படி கூறியதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அப்படி கூறக்கூடாது என்றுதான் நான் தீர்ப்பளித்திருக்கிறேன். ஆகவே, “கூறிய சொற்களை, பத்திரிகையிலே வந்த செய்திகளைக் கூறியதை நான் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளுகிறேன்,” என்றாவது கூறுவது நல்லது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அதை எப்படி திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளுவது? திரும்பப் பெற்றுக்கொள்கிறேன் என்று எப்படிச் சொல்வது? பத்திரிகையிலே வந்த செய்திகளைக் கூறுகிறேன். அமைச்சரவர்கள் மறுக்கட்டுமே. அவர்கள் மட்டும் பக்கம் பக்கமாக படிக்கலாம், நான் மட்டும் சொல்லக் கூடாதா?

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : நான் பத்திரிகைகளிலே வந்த துணுக்குகளைப் பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்தில் அவைகளுக்குப் பொறுப்பு பெற்றுக்கொண்டு பேசினேன். அதைப் போல எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு பேசுகிறாரா என்றுதான் எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களிடம் பேரவைத் தலைவர் கேட்கிறார். “நான் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளவில்லை,” என்று அவர் சொன்னால் பிரச்சனை முடிந்துவிடும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஆனால் செய்திகளைச் சொல்லுவதற்கு உரிமையிலேயா சபை அங்கத்தினருக்கு பொது மக்கள் என்ன கேட்கிறார்கள்? “ஐயா, இதுமாதிரி பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது, சட்டசபையிலே கேட்டு, சொல்லுங்கள், மந்திரிகளிடம் கேளுங்கள்” என்றுதான் என்னிடத்திலே சொல்கிறார்கள். நான் அவைகளை இங்கு சொல்வதற்கு எனக்கு உரிமை இருக்கிறது.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள், நான் சொல்கிறேன். உங்களுக்கு உரிமையிலேயென்று நான் சொல்லவில்லை. பத்திரிகையிலே வந்த செய்தியை, உங்களிடத்திலே மற்றவர்கள் சொல்லுகின்ற செய்தியை நீங்கள் கூறக்கூடாது என்று நான் தீர்ப்பு கூறவில்லை.

1 969 மார்ச் 8]

[பேரவைத் தலைவர்]

ஆனால் கூறுகின்ற நேரத்தில் அந்த கூற்றுக்கு, நீங்கள் சொல்லிய சொற்களுக்கு நீங்கள் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வேண்டும். “நான் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளுகிறேன்,” என்று சொன்னால் விவகாரம் முடிந்துவிடும்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : பத்திரிகையிலே வந்த செய்தியைச் சொல்வதற்குத் தான் பொறுப்பேற்க முடியும். அதனுடைய பூரணத் துவத்திற்கு நான் எப்படி பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளமுடியும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நம்முடைய சட்டமன்ற விதிகள் அப்படி இருக்கின்றன. நாமே தயாரித்த சட்டமன்ற விதிகள்தான். (குறுக்கீடு) தீர்ப்பை இப்பொழுதுதான் படித்தேன். (குறுக்கீடு) ரூல் நம்பர் தேவையில்லை. இந்த மன்றத்திலே கொடுக்கப்பட்ட தீர்ப்புகள் இருக்கின்றன. திரு. செல்லபாண்டியன் அவர்கள் கொடுத்த தீர்ப்பு. அது. நீங்கள் கூறக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. கூறுவதற்குப் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளவேண்டும். பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளாத சொற்களை இந்த மன்றத்திலே கூறக்கூடாது, அதுதான் விதி, அதுதான் முறை, அதுதான் மரபு. இந்த மரபை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் காக்கவேண்டுமென்று விரும்புகிறார், இல்லையா. (குறுக்கீடு) இதுதான் எனக்கும் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு இருக்கிற பிரச்சனை. இந்த மன்றத்தினுடைய மரபைக் காக்கவேண்டும். அதிலே எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு விருப்பம் உண்டா இல்லையா? அப்படி விருப்பம் இருக்கிறது என்றால் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளாத சொற்களைக் கூறக்கூடாது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : நான்தான் ஏற்கனவே சொல்லியாகி விட்டது. வந்த செய்திகளை நான் சொல்லியிருக்கிறேன். அதை மறுப் பதற்குச் சர்க்காருக்கு உரிமையிருக்கிறது. அவர்கள் மறுப்பார்களானால் அதை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். அதுதானே மரபு? எனக்குத் தெரிந்த தகவலைச் சொல்கிறேன், சர்க்காரிடத்திலே இன்ன குறை இருக்கிறது என்று சொல்கிறேன். சர்க்கார் மறுப்பார்களானால் அதை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டுமென்று தானே சட்டசபை விதிகளிலே இருக்கிறது? ஏதோ ஒன்று, சர்க்கார் மறுக்கிறார்கள், மறுப்பதை நான் ஏற்றுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் சொல்லுங்கள், ஆளும் கட்சி மீது குற்றம் சாட்டுங்கள். ஆளும் கட்சியினர் குற்றத்தை மறுக்கட்டும். அது உங்களுக்குள்ளே இருக்கின்ற விவகாரம். ஆனால் கூறுகின்ற முறை எப்படி இருக்கவேண்டுமென்பதுதான் நான் கூறுவது. கூறுகின்ற கூற்றுக்குப் பொறுப்பேற்க வேண்டும். பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளாத சொற்களைக் கூறக் கூடாது. இது மரபு. இதை நான் காக்கவேண்டும். அதைக் காக்க கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கும் அதிலே பொறுப்பு உண்டு. “நான் கூறுகின்ற சொற்களுக்குப் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளவில்லை” என்று சொன்னால், அந்த சொற்களை இந்த மன்றத்திலே கூறுவது முறையாகாது.

* **திரு. டி. மார்டின் :** பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், பேரவைத் தலைவரவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இந்த அவையில் பேசுவதற்கு உரிமை இருக்கிறது, பரீட்சை ஆப் ஸ்பீச்சு இருக்கிறது. அந்த ரைட்டை, அந்த ஸ்பீச்சை என்னுமே மன்றம் மறுத்ததில்லை. ஆனால் என்னுடைய தலைவரவர்கள் பேசுகின்ற பொழுது பத்திரிகையில் வந்த ஒரு செய்தியைத் தங்களுடைய அனுமதியின்பேரில் படித்து, தங்களுடைய கவனத்திற்கும் அந்தப் பத்திரிகையைக் கொண்டுவந்து உங்களிடம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால், இதே மன்றத்தில் காலஞ்சென்ற முதலமைச்சரவர்கள், நடந்த தி வைப்பு சம்பவத்தைப்பற்றி பேசுகின்றபோது, அந்த இடத்திற்குப் போன போது அங்கு ஒரு மூதாட்டி அவரிடம் கூறியதை இந்த அவையில் கூறி இருக்கிறார்கள். அதாவது, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் வெளியே செல்லு

[திரு. டி. மார்டின்]

[1969 மார்ச் 8]

கின்றபொழுது மக்கள் அவர்களிடம் சொல்லுகின்ற ஒவ்வொரு காரியத்தையும், மக்கள் அவர்களிடம் சொல்லுகின்ற குறைகளையும் இந்த மன்றத்தில் சொல்ல சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு முழு உரிமையும், ரைட்டும் இருக்கிறது. வெளியே பேசுகின்ற பேச்சை, ஒரு மூதாட்டி சொன்னதை இந்த மாமன்றத்தில் காலஞ்சென்ற முதலமைச்சரவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். (மணி அடிக்கப்பட்டது) கொஞ்சம் பொறுங்கள், நான் பிரச்சினைக்கு வருகிறேன். ஆனால் இந்த மாமன்றத்தில் யாரையாவது ஒரு தனிப்பட்ட உறுப்பினரையோ அல்லது ஒரு அமைச்சரையோ, பெமேஷன் வரக்கூடிய அளவில் அல்லது அதனுடைய டார்ஷஸ் லயபிலிடி வரக்கூடிய அளவில் தனிப்பட்ட முறையில் குற்றம் சாட்டினால் அதற்கான ஆதாரத்தை அந்த உறுப்பினரிடம் கேட்பதற்கு உரிமையிருக்கிறது. ஆனால் பொதுப்படையாக மக்களிடத்தில் இருக்கிற குறையை, அல்லது குற்றச்சாட்டு என்று வைத்துக்கொள்வோம், பொதுப்படையாக இருக்கிறபொழுது எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இந்த மன்றத்தில் சொல்லி (குறுக்கீடு) இது முக்கியமான பிரச்சினை. அப்படி சொல்லுகின்ற பொழுது ஆளும் கட்சியினருக்கு முழு உரிமையிருக்கிறது அதை எதிர்ப்பதற்கு. ஆனால், அதே நேரத்தில் தாங்கள் ஆதாரம் வேண்டுமென்று சொன்னால், சிற்சில பிரச்சினைகளுக்கு சில சாட்சியங்களையே அழைத்து வரவேண்டியதாக இருக்கும். சிற்சில பிரச்சினைகளுக்கு.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்திலே ஒரு பிரச்சங்கமே பண்ணக் கூடாது. நீங்கள் உட்காருங்கள். இப்பொழுது நீங்கள் பேசுவதற்கு இடம் கொடுக்கவில்லை என்று பொருள் அல்ல.

‘If a question contains a statement
நம்முடைய மார்டின் அவர்கள் உணரவேண்டும்.

‘If a question contains a statement, the member asking it must make himself responsible for the accuracy of the statement’.

THIRU J. JAMES : That is with regard to questions.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உறுப்பினர்கள் கேள்வி கேட்பதே ஒரு வகையான பேச்சுதான். அதுதான் இந்த மன்றத்திலே பேசுகின்ற முறையாக வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தாங்கள் கூறுகின்ற கூற்றுக்கு உறுப்பினர்கள் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளவேண்டும். வெளியே பொதுமக்கள் கூறுகின்றார்கள் என்றால், நாமெல்லாம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள். பொதுமக்கள் கூறிய உடனே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அந்த கூற்றிலே உண்மை இருக்கிறதா என்பதை ஆராய்ந்து தான் பேசவேண்டும். பொதுமக்கள் கூறி விடுகிறார்கள் என்று நாம் கூறிவிடுவோமானால் நாம் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக இருக்கமுடியாது. நான் தெளிவாகச் சொல்கிறேன். இந்த சட்டமன்றத்திலே, எந்த உறுப்பினர், எந்தவிதமான கருத்தைக் கூறுவதாக இருந்தாலும், கூறினாலும், அந்த கருத்துக்கு அதைக் கூறிய உறுப்பினர் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளவேண்டும் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளாதவைகளை இந்த மன்றத்திலே பேசக்கூடாது. அதுதான் இந்த மன்றத்திலே இருக்கிற மரபு. அந்த மரபைக் காப்பதற்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ளவேண்டும். அதுதான் நியதி. “இப்பொழுது பத்திரிகையிலே வந்ததை சொன்னேன், மறுபடியும் அதையே சொல்கிறேன், நான் கூறினேன், அமைச்சர் மறுக்கட்டும்” என்று சொல்கிறார்கள். நான் கூறியதற்குப் பதில் இல்லை. சாட்சியங்களை இன்றைக்கேவா அழைத்து வரப்போகிறார்கள். சாட்சியங்களை அழைத்து வரட்டும். சாட்சியங்களைக் கூப்பிட வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டால் சாட்சியங்களையோ மற்றவர்களையோ கூப்பிட வேண்டும். அந்த அளவுக்கு பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளவில்லையென்றால்

1969 மார்ச் 8]

[பேரவைத் தலைவர்]

“நான் ஏதோ கூறினேனே அதற்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள முடியாது,” என்று சொன்னால், அப்படிப்பட்ட கூற்றுக்களை இந்த மன்றத் திலே கூறக்கூடாது.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : சபாநாயகர் அவர்களே, இருக்கும் பிரச்சினைகளை, எனக்கு வந்த தகவல்படி சொன்னேன். அமைச்சர் மறுக்கிறார்கள். ஒவ்வொன்றுக்கும் அதைத் தான் செய்தார்கள் என்று யாரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. ஆனாலும், பரவலாகப் பேச்சுக்கள் இருக்கின்றன. அமைச்சர்கள் அவற்றை மறுத்து, நிரூபித்தால், அவர்களுடைய பெருமை உயரும். அவ்வளவுதான். வேறொன்றும் இல்லை.

(திரு. பெ. சீனிவாசன் தன் இடத்தில் எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் உட்காருங்கள்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அடுத்தபடியாக, குதிரைப் பந்தயத்தைப் பற்றி

திரு. பெ. சீனிவாசன் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர், சார். சபாநாயகர் அவர்களே, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொன்ன கருத்துக்கு அவர்களை பொறுப்பு ஏற்கவேண்டும் என்று தாங்கள் தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒன்று அவர்கள் வாபஸ் பெற வேண்டும், அல்லது நிரூபிக்க வேண்டும். இரண்டும் இல்லாமல், மழுப்பிவிட்டு, மேலே பேசுவது முறையாக இருக்குமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இருக்கும் நிலை சட்ட மன்ற நிகழ்ச்சிகளில் இருக்கிறது, பேரவைத் தலைவர் தீர்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறார். அந்தத் தீர்ப்புக்குப் பிறகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய நிலையை அதைப் படிக்கிறவர்கள் தெரிந்து கொள்வார்கள்.

(6) 1969-70-ம் ஆண்டிற்கான வரவு செலவுத் திட்டத்தின்மீது
பொது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : அடுத்தபடியாக, குதிரைப் பந்தயத்தை ஒழிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கும் குதிரைகள் ஒழிக்கொண்டு தான் இருக்கின்றன. அதைப் பற்றி ஆட்சேபணியில்லை. ஆனால் அங்கே நடக்கும் நிகழ்ச்சிகள், எங்களுக்குத் தெரிந்த அளவில், தவறாக நிர்வாகிகள், ஒழுங்காக நடப்பது இல்லாமல், அரசியல் பிரச்சினையாக்கி, வேறு வேறு விதமாக நடக்கிறது. அதற்கு ஒரு உயர் நீதிபதி ஒருவரை நியமித்து, ரேஸ் கிளப்பில், என்னென்ன நடக்கிறதோ, அதை ஒரு கமிட்டி போட்டு விசாரித்து சீர்திருத்தம் வகையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென ஆலோசனை கூற விரும்புகிறேன். பல விதமான சூழ்நிலைகள் இருக்கின்றன. அரசியல் சூழ்நிலை காரணமாக, தவறான முறையில் போய்க் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்று புகார்கள் இருக்கின்றன. நினைத்துப் பார்க்கும் போது கஷ்டமாக இருக்கிறது. இந்த ஜாக் பாட் இருக்கிறதே, இதை நினைத்து வாயைப் பிளந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். சொத்துக்களை எல்லாம் தொலைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே, இதை நிச்சயமாக ஒழித்தாக வேண்டும். பொருளாதாரத்தை வளர்க்கிறோம் என்று சொல்லிக் கொண்டு, லாட்டரிசை நடத்துகிறார்கள். அதை மக்கள் ஒழிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். மக்கள் ஒழிக்க மாட்டார்கள். வீட்டிலே இருக்கும் சாமான்களை விற்பது, லட்ச ரூபாய் என்று 20-ம் தேதி வந்தால் வாயைப் பிளந்து கொண்டு நிற்கிறார்கள். அபிவிருத்திப் போட்டுக் கொண்டு பழகியவன், அதை விட்டு விடுவானா? ஒன்றும் முடியாது. சொல்லலாம், இதெல்லாம் மக்களுடைய திட்டத்திற்காக என்று. அழகாகத் தான் இருக்கிறது. ஆனால், ஏழைகள், எளியவர்கள் பாழ் ஆகிறார்கள். திரு. மா. பொ. சி. அவர்கள் சொன்னதை நான் வரவேற்கிறேன். எத்தனை அபிப்பிராய பேதம் இருந்தாலும், இது ஏழைகளுக்குப் போடும் வரி என்று சொன்னதை வரவேற்கிறேன். 2.5 கோடி வருமானம் என்றால், அது ஏழைகள் மேல் போட்ட வரி, குடிசை வாழ் மக்கள் மறைமுகமாகக் கொடுக்கும் வரி.

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1969 மார்ச் 8]

இது எந்த விதமான தொழில் முன்னேற்றத்திற்காகவும் இல்லை. பெரிய பொருளாதாரச் சீர்குலைவை ஏற்படுத்துகிறது. அதற்காகவே லாட்டரி திட்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஒரு அங்கத்தினர் கேட்கிறார், ராஜஸ்தானுக்கு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் போவாரா என்று. நிச்சயமாகப் போகமாட்டேன். 'டெல்லிக்கு வா என்று கவுரவத்தைக் கொடுத்தாலும், வேண்டாம் என்று தான் சொல்லுவேன். ஒரு குறிப்பிட்ட கொள்கைக்கு என்று இருப்பேன். எங்கள் கட்சிக்காரர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள் என்பதற்காகப் போகமாட்டேன் என்பதைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே, ஜாக் பாட்டையும், லாட்டரி யையும் கண்டிப்பாகக் கண்காணிக்க வேண்டும். லாட்டரி பொது மக்களிடத்தில் தவறான, பெரிய ஒழுக்கக் கோள கட்டத்திற்கு வழி கொல்கிறது. அது நடப்பதிலேயே தவறுகள் ஏற்பட ஆரம்பித்திருக்கின்றன. பிரைஸ் வாங்குவதற்கு முடியவில்லை என்று எழுதுகிறார் ஒருவர். ஸ்டாம்பிலே கையெழுத்துப்போட்டு டிரெஷரியிலே கொடுத்தால், ரூ. 25 அதிகாரிகள் கேட்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார். இதற்கெல்லாம் சாட்சி கொண்டு வா என்னால் முடியாது. நூற்றுக்கு இருபத்தைந்து ரூபாய் கொடு என்று சொல்லும் முறையில் காரியங்கள் நடக்கின்றன. இப்பொழுது கெடுதல்கள் வர ஆரம்பித்திருக்கின்றன. லாட்டரி நம்பரைத் திருத்துவது, மாற்றுவது, சீட்டுகளை எடுத்துக் கொண்டு ஒருவது இப்படிப் பட்ட கேடுகள், ஆகவே, இதையெல்லாம் நல்ல வகையில் செயல்படுத்த வேண்டும் . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியின் உறுப்பினர் என்று கருதுகிறேன். ஆகவே, அகில இந்திய காங்கிரஸ் கூட்டத்தில், எல்லா காங்கிரஸ் மாநிலங்களிலும் லாட்டரியைக் கைவிட வேண்டும் என்று ஒரு தீர்மானத்தைக் கொண்டு வருவாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : கொண்டு வரத் தயார். மது விலக்கு சம்பந்தமாகக் கூட, மது அருந்தக் கூடாது, என்பதை ஆதரித்து ஓட்டுப் போட்டவன் நான். ஆகவே, லாட்டரியை நீக்க வேண்டும் என்று நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய நிலை எதற்கும் பின் வாங்கியது கிடையாது. லாட்டரியிலே உணர்ச்சி வசப்படுகிறார்கள் மக்கள். படி அரிசித் திட்டத்திலிருந்து மக்களிடத்தில் திசை திருப்பும் காரியம் இது. ஏழை எளிய மக்கள் பட்டினியாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை என்று லட்ச ரூபாய் என்பது ஒன்றையே நினைத்துக் கொண்டு கெட்டுவிடுகிறார்கள். அந்தத் திட்டத்தை ஓரளவிற்காவது கட்டுப்படுத்த வேண்டும். அதாவது, கைவிட வேண்டும் என்று தான் கேட்கிறேன். அப்படிக்கைவிடாவிட்டாலும் கூட, எப்படி எப்படித் திருத்த வேண்டுமோ அந்த வகையில் திருத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இந்த பட்ஜெட்டிலே இருக்கும் திட்டங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும் போது, ஏற்கனவே இருந்த திட்டங்களைத்தான் சிறப்பாகச் செய்கிறோம் என்று வது சொல்லியிருந்தால், வள்ளுவர் வழியில் வருபவர்கள் என்று சொல்வதற்கு ஏற்றதாக இருந்திருக்கும். குறையே திருப்பிவிட்டார்கள்—

நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல
தன்றே மறப்பது நன்று

என்பது குறள். ஆனால், இவர்கள் அதை எப்படி வைக்கிறார்கள் என்றால்,

நன்றல்லது மறப்பது நன்றன்று நன்றி
மறப்பதே நன்று

என்ற வகையில்தான் பட்ஜெட் இருக்கிறது. மக்கள் வாழ்க்கைத்தரம் உயர, அவர்களுடைய வாங்கும் சக்தி வளர, திட்டங்களை உடனடியாக அதிகமாகப் போட்டு . . .

மாண்புமிகு திரு. மு. கருணாநிதி : எதிர்க் கட்சித் தலைவர் “நன்றல்லது மறப்பது நன்றன்று” என்று சொன்னார்களே, அதற்கு என்ன பொருள் என்று சொல்லுவார்களா?

1969 மார்ச் 8]

திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன் : ஏற்கனவே, காங்கிரஸ்காரர் செய்த காரியங்களை எடுத்துக் கொண்டு, அவர்கள் செய்த தவறுகளை எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டு, “நன்றல்லது மறப்பது நன்றன்று, நன்றி மறப்பதே நன்று” என்ற வகையில் நீங்கள் வைத்திருக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள். இருக்கிற கதையையெல்லாம், ஏதாவது தவறு என்று இருந்தால், “பார்த்தீர்களா, இந்த நிலைக்கு கொண்டு வந்துவிட்டார்கள்” என்று சொல்வது (குறுக்கீடு). நான் தமிழிலே செய்துகவிதை, அவர்கள் செய்த கவிதை போல் இருக்கும். எனக்கும் தெரியும். நண்பர் அவர்களோடு சேர்ந்திருப்பதால் அந்த வாடை காரணமாக எனக்கும் கொஞ்சம் கவிதை செய்யும் சக்தி இருக்கும் என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது இருக்கும் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க ஒரு பெரிய திட்டம் தேவை. வரியில்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். நிதி அமைச்சர், சரி, இப்பொழுது வரி கிடையாது. ஆனால், ஏப்ரல் 26-ம் தேதிவரை கிடையாது. முனிசிபல் எலெக்ஷன் வரைக்கும். எல்லோரிடமும், மக்களுடைய மத்தியில் மத்திய சர்க்கார் வரி போட்டிருக்கிறது, நாங்கள் போடவில்லை என்று சொல்லலாம். ஆனால், திட்டவாட்டமாகச் சொல்ல வேண்டும். நிச்சயமாக 1970 வரைக்கும் வரியில்லை என்று சொல்ல வேண்டும். 201 கோடி ரூபாயாக இருந்தது 1957-ல். இப்பொழுது 285 கோடியாகி, 16 கோடி டெபிசிட் பட்ஜெட்டில் இருக்கிறோம். ஒத்திக்கொள்கிறேன். வரியில்லாமல் எதையும் செய்ய முடியாது. ஏற்றுக்கொள்கிறேன். ஆனால் போரும் வரி மக்களுக்குப் பயன் அளிக்கும் வரியாக இருக்க வேண்டும். பஞ்சத்தைப் போக்கும் வரியாக இருக்க வேண்டும். வேலையில்லாத திண்டாட்டத்தைப் போக்கும் வரியாக இருக்க வேண்டும். இந்த சர்க்கார் எந்தப் பிரச்சினையையும் அணுகி தீர்த்த பாடு கிடையாது. பஸ் தொல்லாளர் பிரச்சினை, மாணவர்கள் பிரச்சினை எதையும் தீர்த்த பாடில்லை. வேட்டைக்காரன்புதாரில் தங்கவேலு தாக்கப் பட்டது பற்றி கெய்வார் ஒரு அறிக்கை கொடுத்தார். அது இன்னும் சமர்ப்பிக்கப்படவில்லை, சபைக்கு. நீதிபதி திரு. சோமசுந்தரம் அவர்களை நியமித்தார்கள். அறிக்கை வந்ததா? அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டதா? ஒன்றும் கிடையாது. தீ விபத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். தீ விபத்துக்குக் காங்கிரஸ்காரர்கள் காரணம் என்றெல்லாம் அன்று சொன்னார்கள். “அங்காடிப் பேச்சு” என்றும் “யாரோ சொல்கிறார்கள்” என்றும் சொன்னார்கள். அந்த அறிக்கை வந்ததா? இதுவரைக்கும் கிடையாது. எந்த விஷயத்தை நீங்கள் திட்டவாட்டமாக அணுகி, திட்டவாட்டமாக நடவடிக்கை எடுத்து, நீங்கள் தீர்த்திருக்கிறீர்கள்? மாணவர்கள் விஷயமா? அதிலும் ஒன்றும் கிடையாது. மாணவர்களைக் கட்டுப்பாடு செய்து, ஏதாவது செய்யப் போகிறீர்களா? அதுவும் கிடையாது. மாணவர்களிடையே பிரிவு மனப் பான்மையை உண்டாக்காமல், அவர்களிடையே கட்டுப்பாட்டையும் ஒழுங்கையும் நிலைநிறுத்த வேண்டும். இப்பொழுது போகும்படியான நிலைமைப் பார்த்தால், நம் இளம் சமுதாயத்தினர்—மாணவர்கள்—எதிராகலம் எப்படி இருக்கப் போகிறது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்தால், இருண்டதாகத் தான் இருக்கும் என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது. மாணவர்கள் படித்து வந்தால் அவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கிடையாது. தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டு, எங்கும் வேலையில்லாத திண்டாட்டம் நிலவுகிறது. அதல்லாமல், இரு மொழித் திட்டம் வேறு. இந்தி வேண்டாம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். என். சி. சி. இல் ஆங்கில சொற்களை மாற்றக் கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். கல்விக்காக ஏழு கோடி ரூபாய் அதிகமாக ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறோம் என்கிறார்கள். ஆனால், திருநெல்வேலியில் ஆசிரியர்களுக்கு மூன்று மாதங்களாக சம்பளம் கிடையாது. நிர்வாக இலட்சணம் அப்படி இருக்கிறது. 58 கோடி ரூபாயிலிருந்து 65 கோடி ரூபாயாக கல்வி மான்யத்திற்கு உயர்த்தியிருந்தாலும், உபாத்தியாயர்களுக்கு மூன்று மாதங்களாகச் சம்பளம் இல்லை. கேட்டால், சாக்குபோக்கு சொல்லுகிறார்கள் பஞ்சாயத்து யூனியன் தவறு செய்து விட்டார்கள் என்கிறார்கள். அதையெல்லாம் கண்காணிப்பதற்காகத்தானே சர்க்கார்? அதற்காகத் தானே அமைச்சரவையில் நீங்களெல்லாம் இருக்கிறீர்கள்? ஏன் அது சரியாகச் செய்யப்பட வில்லை? சாக்குப்போக்கு சொல்லிப் பிரயோசன மில்லை. மறைந்த பண்டித ஜவஹர்லால் நேருஜி அவர்கள்

[திரு. பி. ஜி. கருத்திருமன்]

[1969 மார்ச் 8]

"I am not interested in the excuse for the delay; I am interested in the work being done"

என்று சொன்னார்கள். எந்த வேலை செய்யப்பட்டாலும், வேலை செய்வதிலே தான் எனக்கு முக்கியமே தவிர, சால்ஜாப்பு சொல்வதிலே எனக்கு அக்கறை இல்லை என்று சொன்னார்கள். சால்ஜாப்பு சொல்வது நல்லதல்ல என்று சொன்னார்கள். அதைத்தான் ஞாபகப்படுத்திக் கொண்டு, செய்யும் படியான காரியங்களைத் திறமையாக, நல்ல முறையிலே செய்யவேண்டும் என்பதற்காகத் தான் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட வேண்டும். அதற்கு சால்ஜாப்பு சொல்வதையோ, சாக்குகளைச் சொல்வதையோ, பழி போடுவதையோ குறை கூறுவதையோ நிறுத்தி, தெளிவாக, இருக்கும்படியான திட்டங்களைக் காரியார்த்தமாக நிறைவேற்றி, மக்களுக்கு சுபீட்சத்தைக் கொடுக்க வேண்டும். அந்த வகையில் பார்க்கும் போது, இந்த பட்ஜெட் "கேரி-ஓவர் பட்ஜெட்"டாகத் தான் இருக்கிறதே தவிர, வேறல்ல. "காங்கிரஸ் கட்சி செய்ததைத் தான் நாங்கள் திரும்பிச் செய்கிறோம்" என்று சொல்லுவார்களானால், நாங்களும் ஒத்துழைக்கத் தயார். "காங்கிரஸ் கட்சி செய்தது என்று சொல்ல முடியாது, எங்களுடைய பட்ஜெட்டான்" என்றால், இது உங்களுடைய பட்ஜெட் அல்ல என்பதைத் தான் நாங்கள் கூறி அதை வன்மையாகக் கண்டிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறோம் என்று சொல்லி அமருகின்றேன். வணக்கம்.

திரு. ம. பொ. சிவஞானம்: தலைவர் அவர்களே, கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், பத்திரிகையை எடுத்துக் குறிப்பிட்டு, அமைச்சருடைய சொத்து விஷயத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டார்கள். அமைச்சர்கள் பற்றியது என்றாலும் கூட, அங்கத்தினர்களுக்கும் எந்த நிலை என்று தெளிவு தேவைப்படுவதால், அவர்கள் பொறுப்பு ஏற்க மறுத்துவிட்ட பிறகு, அது இந்தப் பேரவை நடவடிக்கைக் குறிப்பில் இருக்கலாமா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். அதுபற்றிய குறிப்பை அவைநடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்குவதற்குத் தலைவர் அவர்கள் உத்தரவிட இருக்கிறாரா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாபுண்மிகு பேரவைத் தலைவர்: நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு நான் ஒரு விஷயத்தைக் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். May's Parliamentary Practice-இல்

"A member is not allowed to use unparliamentary words by the device of putting them in somebody else's mouth" என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது.

1966-ம் ஆண்டில், இந்த மன்றத்திலேயே ஒருறுப்பினர், தன்னிடத்தில் தன்னுடைய தொகுதியைச் சார்ந்த ஒருவர், ஒரு அதிகாரியைப் பற்றிக் குற்றஞ்சாட்டிக் குறிப்பிட்டிருந்த மனுவை முதலமைச்சர் அவர்களிடத்திலே கொடுத்தது, அதிலே கூறிய குற்றஞ்சாட்டு தவறானது என்ற காரணத்திற்காக அந்த உறுப்பினரமீதே நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய ஒரு நிலைமை உருவாகியது. அப்படிப்பட்ட ஒரு நிலைமை உருவாகிய நேரத்தில், "அது இந்த மன்றத்தினுடைய நிகழ்ச்சியாக இருந்திருக்கும்போது, அந்த நிகழ்ச்சிக்காக அவரமீது போலீஸ் இலாகா நடவடிக்கை எடுத்தது நியாயம் தானா? என்று உரிமைப் பிரச்சினை எழும்பிய நேரத்தில், "அது உரிமைப் பிரச்சினை ஆகாது; கொடுத்திருக்கும் விண்ணப்பத்தில் கூறிய குற்றஞ்சாட்டை அந்த உறுப்பினரே கூறியதாகத் தான் பொருளாகும்" என்று இந்த மன்றத்தில் தீர்ப்புக்கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அதையெல்லாம் நம்முடைய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவருகின்றேன். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பத்திரிகையிலிருந்து படித்தார்கள். ஆனால், அதற்குப் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள அவர்கள் தயாராக இல்லை. ஆகவே, அவர் பத்திரிகையிலிருந்து படித்த பகுதியை நம்முடைய பேரவை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நான் நீக்கிவிடுகிறேன்.

1969 மார்ச் 8]

திரு. ஏ. ஆர். மாரிமுத்து : தலைவர் அவர்களே, இப்பொழுது நடந்த நிகழ்ச்சியைப் பற்றித் தாங்கள் குறிப்பிடுகையில், அது பேரவை நடவடிக்கைக் குறிப்பிலிருந்து நீக்கப்படும் என்பதாகக் கூறியிருக்கிறீர்கள். இதுமாதிரி சம்பவம் 1959-ம் ஆண்டில் நடந்தது என்று நினைக்கிறேன். அப்பொழுது மதிப்பிற்குரிய திரு. கலியாணசுந்தரம் அவர்கள் ஒரு பத்திரிகையைக் கொண்டுவந்து, “பக்தவத்சலம் பத்து லட்சம்” என்கிற மாதிரி குறிப்பிட்டுள்ள வாசகத்தை இந்தச் சபையில் படித்தார்கள். அப்பொழுது, “இம்மாதிரி கூறப்படுகிறதே” என்ற பிரச்சனை சபையில் எழுப்பப்பட்ட போது, அதற்கு அமைச்சர் பதில் சொல்லும்போது, “ஏதோ பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது, அதை மெம்பர் படித்துவிட்டார், அம்மாதிரி இல்லை” என்ற வகையில் பதில் சொல்லிவிட்டுப் போனார். அது நிகழ்ச்சிக் குறிப்பில் இருக்கிறது. பொதுவாகச் சொல்லாமல், ஒருவரைக் குறிப்பிட்டு குற்றம் சாட்டி இந்தச் சபையில் சொல்லுகிறபோது, அது உரிமைப் பிரச்சனைக்கு வரலாம். ஆனால், பொதுவாகக் குற்றஞ்சாட்டும்போது அது அவ்வாறு வர முடியுமா? தீவைத்த சம்பவம் நடந்தது, “காங்கிரஸ்காரர்கள் தூண்டிவிட்டார்கள்” என்றெல்லாம் அப்பொழுது பேசப்பட்டது. காங்கிரஸ்காரர்கள் தூண்டிவிட்டது என்று பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டது. அம்மாதிரி பொதுவான குற்றஞ்சாட்டு சொல்லும்போது, அதற்கு உறுப்பினர் எப்படிப் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ள முடியும்? இதைப்பற்றித் தங்களுடைய தீர்ப்பைக் கோருகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பொறுப்பேற்றுக் கொள்ளத் தான் வேண்டும். அப்படித்தான் விதிகள் இருக்கின்றன. அப்படித்தான் பொறுப்பு ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று நம்முடைய சட்டப் பேரவை விதிமுறைகள் இருக்கின்றன.

THIRU J. JAMES : On a point of order, Sir. On the point whether a member who makes a statement should own that statement or whether he is competent to refer to any document, I am referring to the rule. Rule 31 of the Assembly relates to questions Sub-rule (3) of that rule reads as follows: ‘If a question contains a statement, the member asking it must make himself responsible for the accuracy of the statement’. So in the case of questions, if a member makes a statement, he must make himself responsible for the accuracy of the statement. No similar provision is there in the rule relating to speeches, namely, rule 67.*

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இந்த அவையினுடைய நேரத்தை வீணாக்கக் கூடாது.

THIRU J. JAMES : I will not take much of the time of the House.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கனம் உறுப்பினர் தயவு செய்து உட்கார வேண்டும்.

THIRU J. JAMES : Rule 67 says . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : உட்காருங்கள், பிறகு சொல்லிக் கொள்ளலாம்.

கேள்வி நேரத்தில்தான் ஒரு கட்டுப்பாடு விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விவாத நேரத்தில் அத்தகைய கட்டுப்பாடு இல்லை என்பது கனம் உறுப்பினருடைய வாதமானால், அது சரியல்ல. அப்படியானால், விவாத நேரத்தில் இப்படிப் பேசலாம் என்று ஏதாவது விதிமுறை இருக்கின்றதா? இல்லை. விவாத நேரத்தில் இப்படிப் பேசலாம் என்று விதிகள் வகுக்கப் பட்டிருந்தால்

[பேரவைத் தலைவர்]

[1969 மார்ச் 8]

கூறலாம். கேள்வி நேரத்தில் விதிக்கப்பட்ட கட்டுப்பாடு விவாத நேரத்தைப் பொறுத்து விதிக்கப்படவில்லையே, ஆகவே பேசலாம் என்று கூறுவது வாதமாகாது. ஆகவே, இதிலே பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் இல்லை.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : பேச வாய்ப்பு அளித்துவிட்டு தாங்கள் ரூலிங் கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நீங்கள் என்ன சொல்லுகிறீர்கள் என்பது எனக்கு நன்றாகத் தெரிந்துவிட்டது.

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : நான் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு கொடுங்கள். ஒரே ஒரு வாய்ப்பு மாத்திரம் கொடுங்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சொல்வதைச் சுருக்கமாகச் சொல்லுங்கள்.

THIRU J. JAMES : With regard to questions the rule is clear. With regard to speeches, what kind of speech a member should make is regulated by rule 67. In that rule no provision is made to the effect that a member who makes a statement must make himself responsible for the accuracy of the statement. So long as such a provision is not there, a member is free to make any statement.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : கனம் உறுப்பினர் சட்டம் படித்தவர் அவருடைய வாதம் நியாயம்தானா என்பதை யோசிக்க வேண்டும். இந்த இடத்தில் இப்படித்தான் பேச வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறது, ஆனால், மற்ற இடத்தில் இப்படிப் பேசவேண்டும் என்று சொல்லவில்லை, ஆகவே, எப்படி வேண்டுமானாலும் பேசலாம் என்று வாதிப்பது வழக்கறிஞர்கள் செய்யத்தக்க வாதம் தானா என்பதை யோசிக்கவேண்டும். மற்ற இடத்தில் இப்படிப் பேசலாம் என்பதற்கு எங்கே விதி இருக்கிறது என்பதை எடுத்துக்காட்ட வேண்டும். (திரு. கே. வினாயகம் : இன்டர்ப்ரடேஷன்) அது “இன்டர்ப்ரடேஷன்” ஆகாது. இன்டர்ப்ரடேஷன் என்றால், அதில் இது வராது, இதிலே பாயின்ட் ஆஃப் ஆர்டர் இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1969-70-ம் ஆண்டுக்கான நிதிநிலை அறிக்கையின்மீது கடந்த ஆறு நாட்களாக நடைபெற்ற விவாதத்தினுடைய உச்சகட்டமாக, இதற்குப் பதிலிறுக்கும் முகத்தான் நான் பெற்றிருக்கிற வாய்ப்புக்காக முதற்கண் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கடந்த ஆறு நாட்களிலும் எழுபத்தெட்டு உறுப்பினர்கள் நல்ல வகையில் இந்த விவாதத்தில் பங்குகொண்டு ஆக்கபூர்வமான நல்ல யோசனைகளைக் கூறிய ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களுக்கும், தோழமைக் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களுக்கும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் உட்பட எல்லோருக்குமாக என்னுடைய நன்றியையும், வணக்கத்தையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டினுடைய இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கும்படியான ஒரு வாய்ப்பை நான் மகிழ்ச்சியான சூழ்நிலையில் பெறவில்லை. மகிழ்ச்சியான சூழ்நிலையில் நிதிநிலை அறிக்கையைச் சமர்ப்பிக்கவில்லை. என்னுடைய அண்ணனும், வழிகாட்டியுமான முன்னாள் முதலமைச்சர் நிதிநிர்வாக அண்ணை அவர்கள் இந்த மாமன்றத்தில் பல நிதிநிலை அறிக்கைகளைச் சமர்ப்பித்து, இன்னும் ஆக்கபூர்வமான, முழுமைபெற்ற நிதிநிலை அறிக்கையைக் கொடுத்து, எங்களுக்கெல்லாம் வழிகாட்டுவார் என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்த எங்களுக்கு, எங்களுடைய வாழ்நாளில் இதுவரை ஏற்படாத பேரதிர்ச்சியையும் துர்ப்பாக்கியமான நிலைமையையும் ஏற்படுத்திக் கொடுத்துவிட்டு அவர் மறைந்துவிட்டார். அறிஞர் அண்ணை அவர்கள் விட்டுச் சென்ற பணிகளை, அவர் விட்டுச் சென்ற பொறுப்பினை, அவர் விட்டுச் சென்ற பாரதத்தைத் தாங்கும்படியான சிரமமான ஒரு பெரிய

1969 மார்ச் 8]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

சூழ்நிலை எங்களுக்கு ஏற்பட்டது. அந்தச் சூழ்நிலையிலிருந்து நாங்கள் வெகு வேகமாக விடுபட்டு அந்த துக்கத்தையும் துயரத்தையும் ஆற்றிக் கொண்டு, மாண்புமிகு கலைஞர் கருணாநிதி அவர்களை எங்களுடைய கட்சித் தலைவராக இந்த மாமன்றத்தில் ஏற்றுக்கொண்டு, எங்களுடைய கடமைகளை வேகமாகவும் துரிதமாகவும் செய்யும்படியான வாய்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு கலைஞர் கருணாநிதி அவர்கள் முதலமைச்சராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதற்கும், அவருடைய தலைமையில், அமைச்சரவை அறிஞர் அண்ணா அவர்களின் அடிச்சுவட்டில் பணியாற்ற நல்ல ஒத்துழைப்பை உணர்வுபூர்வமான முறையில் நீங்கள் எல்லாம் அளித்தற்காக முதன்முதலில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நீங்கள் தருகிற ஒத்துழைப்பின் மூலம் தான் இன்றைக்கு நம்மிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிற மூன்றே முக்கால் கோடி மக்களின் நல்வாழ்வு ஏற்பட வேண்டும். நம்மிடத்தில் ஒப்படைத் திருக்கக்கூடிய பெரிய பாரத்தைச் சமப்பதில் எல்லோருக்கும் பங்கு உண்டு.

கடந்த ஆறு நாட்களாக பல அரிய கருத்துக்களை உறுப்பினர்கள் அழகாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசுகிற நேரத்தில் கொஞ்சம் கடுமையாகச் சொன்னார்கள். அவருடைய வார்த்தைகள் தான் கடுமை நிறைந்தவையாக இருந்தனவே தவிர அவருடைய உள்ளம் நல்ல உள்ளமாகவே இருக்கிறது. அவருக்கும் நம்மைப் போலவே தமிழக மக்களின் மேல் அக்கறை இருக்கிறது, தமிழ் நாடு பொருளாதாரத்திலும், மற்ற பல துறைகளிலும் முன்னேற வேண்டும் என்ற அக்கறை இருக்கிறது. முன்னாலே இந்தச் சட்டமன்றத்தில் நாங்கள் செய்த காரியத்தை அவர்கள் இன்றைய தினம் செய்து வருகிறார்கள். அவருக்கும் இந்த மாநிலத்தின் நலத்தில், மக்களின் முன்னேற்றத்தில் அக்கறை இருக்கிறது. என்னைப் பொறுத்த வரையில், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய வார்த்தைகளிலே சற்று கடுமை இருந்ததே தவிர அவர் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை எதிர்த்ததாக நான் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இந்த மன்றத்தில் உள்ள எல்லோரும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையை ஆதரிக்கிறார்கள். வெளியிலே இருக்கின்ற பிரபல பத்திரிகைகளும் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டியிருக்கின்றன. நாட்டு மக்களும் இதைப் பாராட்டி எழுதி யிருக்கிறார்கள். அதற்காகவும் நான் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இந்த மன்றத்தில் பேசிய 75 உறுப்பினர்கள் கூறிய பல்வேறு பிரச்சினைகளிலும் உள்ளே புகுந்து நான் பதிலளிக்கவில்லை யென்றால், நான் உறுப்பினர்களின் பிரச்சினையை கவனத்திலே கொள்ளவில்லை, சிரத்தை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை யென்று யாரும் கருதிக் கொள்ள வேண்டாம். இந்த அரசாங்கம் நீங்கள் எழுப்பிய பிரச்சினைகளுக்குப் பரிகாரம் காணும், அதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்யும் என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். நிதிநிலை அறிக்கையின் மீதான மேலான பிரச்சினைகளுக்கு மட்டும் இங்கே பதில் சொன்னால், அதுவே எல்லோருக்கும் பதிலாக அமையும் என்று கருதுகிறேன். நீங்கள் எழுப்பிய கேள்விகள், அதற்கான சமாதானங்கள் எல்லாவற்றையும் அரசு தன் கவனத்தில் கொண்டு செயல்படும். பிரச்சினைகளை எழுப்பிய உறுப்பினர்களுக்கு முதலிலே என் பாராட்டைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த மன்றத்திலே பேசிய 75 உறுப்பினர்களும் நிதிநிலை அறிக்கையைப் பாராட்டினார்கள். எதிர்க்கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் மட்டுமல்ல, என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் கூட பல்வேறு பிரச்சினைகளைப் பற்றி பேசினார்கள். மிகப் பெரிய இந்த சட்ட. மாமன்றம் இரண்டாண்டுகளில் செயல்பட்ட விதம், இதனுடைய திறமைகள், உறுப்பினர்களின் நல்லார்வம், உறுப்பினர்களுக்குப் பொதுநலனிலே உள்ள அக்கறை இவைகளை யெல்லாம் நாம் பார்த்தோம். என்னுடைய கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களும் நல்ல பல உரைகளை ஆற்றியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக, எழுமபூர் தொகுதியைச் சேர்ந்த திரு. ஏ. வி. டி. ஆசைத்தம்பி, பன்ருட்டி தொகுதி உறுப்பினர் திரு. எஸ். இராமச்சந்திரன், தூத்துக்குடி தொகுதி

திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1969 மார்ச் 8]

உறுப்பினர் திரு. எம். எஸ். சிவசாமி, சேலம் உறுப்பினர் திரு. ஈ. ஆர். கிருஷ்ணன், சோளிங்கபுரம் உறுப்பினர் வழக்கறிஞர் திரு. ஆர். என். அரங்கநாதன், ஆர்க்காடு உறுப்பினர் திரு. ந. வீராசாமி, கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த திரு. ஏ. எம். ராஜா போன்ற உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கோணங்களிலே பல பிரச்சினைகளை அழுத்தந்திருத்ததாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த மாநிலத்தின் பொருளாதார நிலை நந்த வகையிலும் சீர்குலையக் கூடாது என்பதை ஒவ்வொரு உறுப்பினரும் எடுத்துக் காட்டினார்கள். எல்லோருடைய உரைக்கும் சிகரம் வைத்தது போல் என் அருமை நண்பரும், மதிப்பு வாய்ந்த தமிழரசுக் கழகத் தலைவருமான திரு. ம. பொ. சிவஞானம் அவர்களுடைய உரை இருந்தது. மக்களுடைய இதய ஒலியை, நாட்டு மக்கள் என்ன எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்பதை இதயத்திலே யிருந்து பேசுவது போன்ற அற்புதமான உரையை அவர்கள் ஆற்றியிருக்கிறார்கள். அதற்காக என்னுடைய நன்றி.

இந்த விவாதத்தில் எழு எட்டுப் பிரச்சினைகள் ஐயத்தை எழுப்பக் கூடிய பிரச்சினைகள். நான் அவைகளை ஒவ்வொன்றாக எடுத்துச் சொல்ல விரும்புகிறேன். என்னுடைய நேரத்தையும் கூட மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் எடுத்துக் கொண்டார்கள். நானே கூட சொன்னேன். நான் உங்களுக்கு உதவுகிறேன். என்னுடைய நேரத்தைக் குறைத்துக்கொண்டு, உங்களுக்கு அதிக நேரத்தை ஒதுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன் என்று கூறினேன். பழமொழி ஒன்று உண்டு 'Hundred arguments cannot alter a fact.' என்று, சாதாரணமாகச் சொல்வது வழக்கம். ஆயிரம் "ஆர்குமெண்ட்கள்" செய்கிறாலும் ஓர் உண்மையை மாற்றவே முடியாது. ஆகவே, இப்போது நான் ஆர்குமெண்ட் செய்யப்போவதில்லை. ஒன்றை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நாங்கள் ஏற்றிருக்கிற பொறுப்பை நிறைவேற்றுவதில் தவறி நடக்கிறோம் என்று கருதினால், நாங்கள் வெற்றி பெறவில்லையென்று கருதினால் மற்றவர்கள் சொல்கிற வரை நாங்கள் காத்திருக்க மாட்டோம். காரியங்கள் நல்ல முறையில் நிறைவேற்றுவதற்கு நாங்கள் முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்வோம். நான் சொல்கிற உண்மையை இந்த மாமன்றம் தெரிந்துகொண்டு, வெளியில் இருப்பவர்களைவிடத்திலும் இதற்கு ஆதரவுகளைத் தேட வேண்டும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

முதலாவதாக இங்கு சொல்லப்பட்ட பெரிய குற்றச்சாட்டு, நிதிநிலை அறிக்கையைப் பற்றி — இது பற்றாக்குறை பட்ஜெட், 19 கோடி 52 லட்சத் திருப்தி பற்றாக்குறை விட்டுவிட்டார்களே, அதற்கு என்ன செய்வது என்பதாகும். அதுவும் கும்பகோணம் உறுப்பினர் திரு. காசிராமன் நிரம்பக் கவலை தெரிவித்தார்கள். இதற்கான பதிலை நிதிநிலை அறிக்கையிலேயே கொடுத்திருக்கிறேன். இந்த ஆண்டைப் பொறுத்த வரையில் எல்லா மாநிலங்களிலும் பற்றாக்குறை பட்ஜெட் தான். இப்படி ஏன் சமர்ப்பிக்கப் படுகிறது என்பது வேறு விஷயம். இங்கே எற்பட்டிருக்கிற பற்றாக்குறை நான்காவது பைனான்ஸ் கமிஷன் ரிப்போர்ட் வந்தவுடன் சரியாகிவிடும். குறிப்பாக, இன்றைக்கு தமிழ்நாடு நிதிநிலை அறிக்கையில் துண்டு விழுந்திருப்பது 1952 கோடி என்றால் காங்கிரசே ஆள்கின்ற குஜராத் மாநிலத்தில் 29.66 கோடி பற்றாக்குறையாகும். ஹரியானா மாநிலத்தில் 6.34 கோடியாகும். கேரள மாநிலத்தில் 20.6 கோடியாகும். மத்தியப் பிரதேசத்தில் 30.59 கோடியாகும். அஸ்ஸாம் மாநிலத்தை எடுத்துக் கொண்டால் 50 கோடி என்கிறார்கள். ஆக மற்ற மாநிலங்களோடு ஒப்பிடுகிற போது நம்முடைய மாநில பட்ஜெட் பற்றாக்குறை 19.52 கோடி தான். இதுவும் பணம் இல்லை, அதனால் விழுந்த துண்டு என்பது கூட அல்ல. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள், நமது முதல் அமைச்சர் அவர்களின் கரங்களை வலுப்படுத்தினால், பைனான்ஸ் கமிஷன் இன்ன இன்ன முறையில் உதவியாக வேண்டுமென்ற அவரது குரலுக்கு ஆதரவு அளித்தால் இந்த பற்றாக்குறை தூள்தூளாகிவிடும். இது பிரதான எதிர்க்கட்சியின் கடமையுமாகும். அவர்கள் செய்யாவிட்டாலும் சகோதரக் கட்சிகள் குறிப்பாக குடியாத்தம் உறுப்பினர் குறிப்பிட்டு போல் "நீங்கள் இன்னும் போராட வேண்டும், உங்களது போராட்ட சக்தியிலேயே சந்தேகம்

1969 மார்ச் 8]

[திரு கே. ஏ. மதியழகன்]

“இருக்கிறது” என்றார்களே அதுபோலக் குறிப்பிட்டிருந்தால் கூட மகிழ்ந்திருப்போம். அந்த நிலையில் நிச்சயம் பணிபோல இந்தப் பற்றாக்குறை மறைந்துவிடும், எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்களும் மகிழலாம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இரண்டாவதாக ஒரு சந்தேகம் — வரி பற்றி, அடிஷனல் ரிசோர்ஸஸ் என்கிறீர்களே, மார்ச் 31-ஆம் தேதி போய், ஜூலை மத்தியில் புதிய வரித் திட்டம் எதையாவது கொண்டு வந்து விடுவீர்களா — விற்பனை வரி விகிதத்தை மாற்றி — எதையாவது செய்துவிடுவீர்களா என்று கேட்டார்கள். அதற்குப் பதில் சொல்லித் தான் ஆகவேண்டும். வரி போடக் கூடாது என்று யார் வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம். எங்கள் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்லட்டும், அல்லது கூட்டணி தோழைமைக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்லட்டும். ஆனால் வரி போடக் கூடாது என்று காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் சொல்வதற்கு தார்மிகமாகப் பார்த்தாலும் என்ன உரிமை இருக்கிறது என்று கேட்கிறேன். இந்த மாநிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட காலத்தில் 45 கோடி ரூபாய் வரி போடுங்கள் என்று மத்திய சர்க்கார் சொல்லிற்று, 54 கோடிக்கு வரி போட்ட கட்சி காங்கிரஸ் கட்சி.

திரு. பி. ஐ. கருத்திருமன் : அப்படி வரி போட்டதனால்தான் இன்றைக்கு நீங்கள் வந்து உட்கார்ந்திருக்கிறீர்கள் என்று நான் சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. கே. ஏ. மதியழகன் : எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தவறாக எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது. மன்னிக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு ஆதாரமாகத் தான் பேசுகிறேன். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 45 கோடி வரி போடுங்கள் என்றால் 54 கோடிக்கு வரி போட்டார்கள். நான்காவது திட்டத்திற்காவது ஹாலிடே கொடுங்கள் என்று சுதந்திரக் கட்சிக்காரர்கள் சொன்னார்கள். “ஹாலிடே” என்று கொடுக்காமல் இரண்டு மூன்று வருடமாக ஹாலிடேதான் இருந்து வருகிறது. நாங்கள் எதிர்க் கட்சியில் இருந்த போது சொன்னோம். அப்போது ஒரு எட்டு கோடி ரூபாய்க்கு வருமான வரியைப் போட்டார்கள். அந்த வருமானம் எல்லாம் வருகிறது, சந்தோஷமான சமசாரம் தான். ஆனால் அடிஷனல் ரிசோர்ஸஸ் என்கிற நேரத்தில் நிதி அமைச்சர் வரி போடக் கூடாது என்கிறார்கள். வருமானத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள அவர்களுக்குத் தெரிந்திருப்பது எல்லாம் வரி ஒன்றுதான். நாங்கள் மத்திய அரசிடம் இருந்து எந்த அளவுக்கு நிதி உதவி பெற வேண்டுமோ அந்த அளவுக்குப் பெற முயற்சி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ரூரல் டிபென்சரி என்றால் என்ன என்றார்கள். மின்சார போர்டு கடன் வாங்குவது போல் விவசாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட தொழில்களுக்குக் கடன் எழுப்பலாம் என்று நம்பிக் கொண்டிருக்கிறோம்.

அதற்குமேலே தூத்துக்குடி உறுப்பினர் ஒரு கருத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். இந்த நிர்வாக இயந்திரத்தில் விரயமாகிற செலவைக் குறைத்துச் சிக்கனப்படுத்தவேண்டும் என்றார்கள். எந்த எந்த இலாக்காக்களில் என்ன என்ன வகையில் சிக்கனத்தை மேற்கொள்ளலாம் என்பது பற்றியும் கவனம் செலுத்துகிறோம்.

அதற்கடுத்தபடியாக பப்ளிக் செக்டார் தொழில்களில், குறிப்பாக டிரான்ஸ்போர்ட்டை எடுத்துக்கொண்டால் முன்பு 50 லட்சம் நஷ்டம் என்று வந்ததை இப்போது 30 லட்சமாகக் குறைத்திருக்கிறோம். இன்னும் நான் பொறுப்பேற்றிருந்த மாதவரம் பால் பண்ணையை எடுத்துக் கொண்டால் 60 லட்சம், 70 லட்சம் நஷ்டம் என்று இருந்த நிலைமையை மாற்றி இப்போது தான் 33 ஆயிரம் லாபம் என்கிற நிலைக்குக் கொண்டு வந்துவிட்டிருக்கிறேன். உணவு அமைச்சர் தலைமையில் அது இன்னும் லாபம் பெறவேண்டும். இப்படி பப்ளிக் செக்டார் தொழில்களின் மூலம் லாபம் பெறுவதும் நமக்குக் கிடைக்கிற அடிஷனல் ரிசோர்ஸ்தான். அதே மாதிரி ஸ்டீல் ஸ்கேல்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1969 மார்ச் 8]

இண்டஸ்ட்ரி என்றால் விருத்தாசலம் செராமிக் தொழிற்சாலை, அப்புறம் தோல் பதனிடும் தொழிற்சாலை ஆகிய எல்லாவற்றிலுமே -லாபம் காண முயற்சிப்பதும் அடங்கும். வரி மட்டும் இல்லை என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டியது மத்திய அரசாங்கம் இன்று போட்டிருக்கிற வரிகளைப் பற்றியதாகும். நான் அதில் கலந்துகொள்ள வேண்டியதில்லை. ஒரு மாநில நிதி அமைச்சர் என்ற முறையில் எனக்கு ஒரு வரம்பு இருக்கிறது. ஆனாலும் சில விமர்சனங்களை நான் அளிக்கவேண்டியது கடமையாக இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவருடைய உரை எனக்கு ஒரு விதத்தில் மகிழ்ச்சியாக இருந்தது, ஆனால், நான் பெறவேண்டிய முழு மகிழ்ச்சியை அவருடைய உரையிலிருந்து பெறமுடியாமல் போய் விட்டது. குடியானவர் குடும்பத்தில் பிறந்தவன், விவசாயத்திற்காக நான் வாழ்நாள் பூராவும் அர்ப்பணித்து இருக்கிறேன் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். ஆனால் இன்னும் அதைப் பூரணமாகச் சொல்லவில்லை. டெல்லி பாராளுமன்றத்திலே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற வரிகள் பற்றி நான் சொல்ல வேண்டுமானால் எனக்கு வரம்புகள் இருக்கின்றன. கடிவாளத்தை அவர்கள் தான் வைத்திருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் அதை எடுத்துச் சொல்லாததுதான் எனக்கு பெரிய மனக்குறை. என்றாலும், விவசாயத் துறை மானியத்திலாவது நிதி ஒதுக்கீடு மசோதாவிலாவது அவர்கள் சொல்வார்கள் என்ற நம்பிக்கையிலே இருக்கிறேன்.

இரசாயன உரத்தின் மீது 10 சத வீதம் வரியை ஏற்றியிருக்கிறார்கள் அவர்கள். அது ரொம்பவும் உணவு உற்பத்தியைப் பாதிக்கும். இதிலே ஒன்றும் சந்தேகமே இல்லை. எந்த அளவுக்குப் பாதிக்கும் என்றால் நம்முடைய ஸ்டாக் இப்பொழுது 23 கோடி ரூபாய்க்கு அரசாயன உரம் இருக்கிறது. அதிலே 2½ கோடி ரூபாய் கூடுதலாகக் கடவேண்டிய நிலைமையிலே நாம் இருக்கிறோம். மார்ச் ஒன்றாம் தேதியிலே கெமிக்கல் பெர்டிலைசர்ஸுக்காகத் தந்தி கொடுத்திருக்கிறார்கள். அது எந்த நிலைமையில் இருக்கிறது என்பதை ஒன்றிரண்டு வார்த்தைகளில் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒன்றிரண்டு உதாரணங்கள் புலமாக்கச் சொல்ல விரும்புகிறேன். அமோனியம் சல்பேட்டைப் பொறுத்தவரையில் 100 கே.ஜி.க்கு பிப்ரவரி 28-ம் தேதி 447 ரூபாய் ஆக இருந்தது. 1969-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதம் 1-ம் தேதி 484 ஆக ஆகியிருக்கிறது. இதிலே 37 ரூபாய் அதிகமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அமோனியம் சல்பேட் 50 கே.ஜி.க்கு பிப்ரவரி 28-ம் தேதி 458 ரூபாய் ஆக இருந்தது. மார்ச் ஒன்றாம் தேதி 495 ரூபாயாக ஆகி, அதிலே வரி 37 ரூபாய் அதிகமாக்கியிருக்கிறார்கள். அதே மாதிரியாக, அமோனியம் பாஸ்பேட்டை எடுத்துக்கொண்டால் பிப்ரவரி 28-ம் தேதியன்று 750 ரூபாயாக இருந்தது. மார்ச் மாதம் முதல் தேதியில் 816 ஆகப்பட்டு அதிலேயும் அதிகமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. டை அமோனியம் பாஸ்பேட்டை எடுத்துக்கொண்டால் பிப்ரவரி 28-ம் தேதியன்று 1,000 ரூபாயாக இருந்தது, 1,122 ரூபாயாக மார்ச் ஒன்றாம் நாளிலிருந்து அதிலேயும் 122 ரூபாய் அதிகமாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் இருக்கிறது அதைப் படிக்கவில்லை அதை வைத்து விடுகிறேன். இப்படி அரசாயன உரத்திலே போன வருஷம் இருந்த நிலைமையை விட மோசமாக இருக்கிறது.

திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அண்ணா அவர்களுடைய அரசு ஆட்சிக்கு வந்ததற்குப் பிறகு நானும் மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்களும் டெல்லிக்குப் போனபோது இது பற்றிப் பேசினோம். வேளாண்மைத் துறையிலே ஈடுபட்டிருக்கிற எதிர்க்கட்சித் தலைவருக்கு இது எல்லாம் தெரியும். ரசாயனப் பொருள்களுக்குச் சப்ளிடி கொடுத்தார்கள். 100-க்கு 25 என்ற அளவிலே கொடுத்தார்கள். டிவேல்பூவேஷன் செய்தார்கள். அதனாலே ரூபாயின் மதிப்புக் குறைந்துவிட்டதாலே அதிகமாக வெளிநாட்டுக்குக் கொடுக்க

1969 மார்ச் 8]

[திரு. கே. எ. மதியழகன்]

வேண்டியிருந்ததன் காரணமாக தேர்தலுக்குப் பிறகு அவர்கள் அந்த சப்ஸிடியை எடுத்துவிட்டார்கள். ஆனால் இப்பொழுது வரியையும் உயர்த்தியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசினிடத்திலே திரு மொரார்ஜி தேசாய் இடத்திலும் “restore the pre-devaluation price” என்று சுலோகத்தை நாங்கள் அப்பொழுது எழுப்பினோம். 100-க்குப் பதிலாக 75 என்ற அளவில் கொடுங்கள் என்ற வியாஜ்ஜியமே இன்னும் முடியாமல் அப்படியிருக்கும்பொழுது இப்பொழுது 10 சத வீதம் வரி போட்டு இந்தக் கதையை செய்திருக்கிறார்கள். மத்திய நிதி அமைச்சர் இதை மீண்டும் கவனிக்க வேண்டும்.

உணவு உற்பத்தியைப் பெருக்க வேண்டுமென்று சொல்கின்ற நேரத்திலே, பஞ்சத்தைத் தவிர்க்க வேண்டுமென்று சொல்கின்ற இந்த நேரத்திலே நான் மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்வதெல்லாம் இதை மறுபடியும் ஆலோசனை செய்யவேண்டும். அதோடு மட்டுமல்ல. 20 சதவீதம் பம்பு செட்டுகளுக்கு வரிப் போட்டு இருக்கிறார்கள். நம் முடைய பண்ணுபடி உறுப்பினர் திரு. ராமச்சந்திரன் அவர்கள் சொன்னார்கள், ஒரு லட்சம் கிணறுகள்—அவர்கள் செய்ததையும் சேர்க்க வேண்டுமென்று சொல்வார்கள், இல்லாவிட்டால் கோபித்துக்கொள்வார்கள்—குஜராத் அல்ல ராஜஸ்தான் அல்ல அவற்றைவிட அதிகமாக இந்த அரசு வெட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறது. இதிலே வெல்த் டாக்ஸ் என்று நிலத்திற்குப் போட்டிருக்கிறார்கள்.

அதைப்பற்றியாவது எதிர்க் கட்சித் தலைவர் சொல்வார்கள் என்று எதிர்ப் பார்த்தேன். அக்கிரகல்சரல் வெல்த் டாக்ஸ் என்பது ரொம்ப வருத்தப்படக் கூடிய விஷயம். அதைப் போடுவதற்கு உரிமை அங்கே இருக்கிறது என்று சட்ட நிபுணர்கள் சொன்னாலும்கூட எந்தவிதமான அபிப்பிராயத்தையும் நான் சொல்லக்கூடாது என்றாலும் மத்திய நிதித் துறையும், மத்திய அமைச்சரவையும் நம்மை கலக்காததற்கு என்னுடைய வருத்தத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மத்திய அரசு, மாநில அரசு இவற்றினிடையே உள்ள நிதி உறவு முறைகளைப் பற்றி நான் பதட்டப்பட விரும்பவில்லை, நாம் நிதானமாகப் பேசுவோம். நம்மிடத்தில் நான்கு கோடி மக்களுடைய சூத்திரக் கயிறு ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அரசியல்வாதிகள் என்பது அல்ல, எந்தக்கட்சி வந்திருக்கிறார்கள் என்பது அல்ல. ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு வரலாறு உண்டு. ஒவ்வொருவருக்கும் திறமை உண்டு. மாண்புமிகு கலைஞர் கருணா நிதி அவர்கள் முதலமைச்சர் இடத்திலே உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள். நான் இந்த இடத்திலே உட்கார்ந்திருக்கிறேன், என்னுடைய சகோதரர்கள் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள் என்றால் அது தமிழக மக்களுடைய கட்டளை. எங்களை விட வேறு யாரும் இல்லையா? மிட்டாமிராசுகள் இல்லையா? படித்தவர்கள் இல்லையா? உயர்ந்த ஜாதிக்காரர்கள் இல்லையா? சீமான் வீட்டுக் காரர்கள் இல்லையா? எங்களைப் போன்ற சாமானியர்கள் இங்கே உட்கார வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்றால் அவர்களுடைய அபிலாஷைகள், அவர்களுடைய எண்ணங்கள், அவர்களுடைய ஆர்வங்கள், அவர்களுடைய கோபாவேசங்கள் விளைவாக இங்கே கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். ஆறு நாட்களாக இங்கே பேசப்பட்ட வாசகங்கள் கோடிட்டுக் காட்டிய மாபெரும் அபாய அறிவிப்புகளுக்குக் காரணம் இந்த நிதிநிலை அறிக்கையிலே இல்லை. புள்ளிவிவரங்களிலே இல்லை, கணினிகளிலே இல்லை, இருபது ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக இயற்றப்பட்ட அரசியல் சாஸனம்தான். அது மக்களுடைய சந்திதானத்திலே அங்கீகாரம் பெற்றதல்ல, புனிதமானதல்ல. நிதி உறவு முறைகள் மறுபரிசீலனை செய்யப்படக்கூடிய விதத்தில் அதிலே மாற்றம் தேவை என்று கோடிட்டுக் காட்டினார்கள். அதையே வெகு அழகாக முதிர்ச்சியும் திறமையும் பெற்ற திரு. மா. பொ.சி. அவர்கள் சொன்னார்கள். என்னுடைய உரிமையைக் கோருவது பாவம் அல்ல. என் நாட்டு மக்கள் என்னிடத்திலே அதிகாரத்தைக் கொடுத்துவிட்டு அவன் பட்டினி கிடந்து சாகலாம், மில்கன் மூடப்படலாம், வாய்க்கால்கள் வறண்டு விடலாம், நிலங்கள் வெடித்துக் கிடக்கலாம், எங்கேயோ அதிகாரங்கள்

[திரு கே. ஏ. மதியழகன்]

[1969 மார்ச் 8]

குவிந்து இருக்கின்றன என்றால் அதை நான் கேட்கவில்லையென்றால் என்னைவிட துரோகி எவனும் இல்லை வஞ்சகன் எவனும் இல்லை. இதையே தான் மூன்றாவது பைனான்ஸ் கமிஷன் கூறியது. நான்காவது பைனான்ஸ் கமிஷன் கூறியது. திரு. ராஜமன்னார் அவர்கள் சொன்னார்கள், அவர்கள் எல்லாம் திராவிட நாடு கேட்கிறார்கள் என்பது பொருளா? நீதிபதி சுப்பா ராவ் அவர்கள் சொன்னார்கள். இன்னும் பல பேர்கள் சொல்கிறார்கள். அண்மை மாநிலமான ஆந்திர மாநிலத்தின் முதலமைச்சர் அவர்களும் நம்முடைய அண்ணா அவர்களும் ஒரு மாநாட்டிலே பேசும்பொழுது, நானும் அதிலே அண்ணா அவர்களுடன் பங்குபெறுகிற வாய்ப்பு பெற்றிருக்கிறேன். திரு. பிரம்மானந்த ரெட்டி அவர்கள் பேசியிருக்கிறார்கள். நிஜ லிங்கப்பா அவர்கள் “இதையெல்லாம் சொல்லு தம்பி” என்று அழுத்த மான கருத்துக்களை எல்லாம் சொல்லச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் என்ன பொருள்? இன்றைக்கு அரசியல் சாசனத்திலே என்ன நிலைமை இருக்கிறது? இதிலே மறு பரிசீலனை தேவை. மாண்புமிகு உறுப்பினர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் மிகத் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். இது இன்றோடு முடிந்து விடுகின்ற காரியம் அல்ல. ஜோதி பாசவின் நாற்காலி தெரியக்கூடாது, நம்புதிரிபாதின நாற்காலி தெரியக்கூடாது, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களுடைய உருவம் இங்கே தெரியக்கூடாது. பஞ்சாபில் தாடி வைத்துக்கொண்டு புதிதாக குர்னம்சிங் என்று ஒருவர் வருகிறார் என்றால் அவர் தெரியக் கூடாது. இதையெல்லாம் கவனிக்காமல் இருக்கக்கூடிய நிலைமைக்கு என்ன பரிகாரம் என்பதுதான் தேவை. இந்த மாமன்றத்திலே காட்டப்பட்ட அத்தகைய உணர்வை நான் மதிக்கிறேன். இந்த அரசு மதிக்கிறது. இந்தியப் பிரதமர் அவர்களும், துணைப் பிரதமர் அவர்களும், மற்றவர்களும் இதைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டுமென்றுக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதைப் பற்றிச் சொன்னால் “திராவிட நாடு” கேட்கிறீர்களா, என்று யாரும் பூச்சாண்டி காட்டத் தேவையில்லை. திராவிட நாடு தேவையில்லை, இந்தியாவின் நாடாகத்திருந்து இருந்து கொண்டு நம்முடைய தேசபக்தியை, நம்முடைய பூட்டுப் பற்றைக் காட்டுவதில் உ.பி.காரனுக்கோ, காஷ்மீரிக்கோ, பீகார்காரனுக்கோ, மராத்திக்காரனுக்கோ கொஞ்சம் கூடக் குறைவானவர்கள் அல்ல நாங்கள். முடிந்த கதையை மீண்டும் மீண்டும் பேசிக்கொண்டிருக்கத் தேவையில்லை. நண்பர்கள் திரு. ராமச்சந்திரன் திரு. ராஜா, திரு. ஆசைத்தம்பி ஆகியோர் எடுத்துச் சொன்னார்கள். நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாகவே இந்த மீன்றத்தில் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். ஆனால் அதற்காகச் சொன்ன காரணங்கள் நியாயமான காரணங்கள். அதிலே நியாயம் இருக்கிறது என்று நாங்கள் சொல்லுகிற காரணத்தால் ஏதோ எங்களுக்கு ஆபத்து என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் ஒன்றைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். நாங்கள் பொது வாழ்விற்கு வந்தது, இந்தக் காரியங்களிலே ஈடுபட்டதெல்லாம் இங்கே வந்து உட்காருவதற்காக அல்ல. ஏதோ ஜாக்பாட் அடித்தது என்று சொன்னார்கள். நாங்கள் அதிருஷ்ட தேவதையை நம்புவவர்களும் அல்ல. இந்த நாட்டு மக்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்பதற்காக எங்களுடைய வீடு வாசல்களைத் துறந்தவர்கள். சிறைச்சாலைக்கும் வீட்டுக்கும் வித்தியாசம் தெரியாதவர்கள். நான் 11 முறை ஜெயிலுக்குப் போயிருக்கிறேன் என்று சொன்னால் முதலமைச்சர் அவர்கள் 12 முறை சிறை சென்றிருப்பார்கள். எங்களை இளைஞர்கள் என்று சொல்லுவார்கள். ஆனால் நாங்கள் இளம் வயது முதற்கொண்டே கடந்த 20, 25 ஆண்டுகளாகப் பொது வாழ்வில் ஈடுபட்டவர்கள், அதற்காக எங்களுடைய வாழ்க்கையையே ஒப்படைத்தவர்கள். தமிழ் நாட்டில் இருக்கிற மூலை முடுக்குகளில் எல்லாம் சுற்றி அங்கிருக்கின்ற லட்சக்கணக்கான மக்களை எல்லாம் சந்தித்து அவர்களுடைய பிரச்சினைகளையெல்லாம் எங்களுடைய பிரச்சினையாக எடுத்துக் கொண்டவர்கள். நாங்கள் ஒரு இடத்திலே பிறந்து விட்டோம் என்பதற்காக அந்தக் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொல்லப்படுகிறோமே தவிர, மக்கள் அனைவரும் எங்களைத் தங்கள் வீட்டுப் பிள்ளைகளாகக் கருது

ம. ப.
1. 30.

1969 மார்ச் 8]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

கிறார்கள். அந்த மக்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியாது என்ற நிலை ஏற்படுமானால் அடுத்த நிமிஷமே இந்த இடத்தைக் காலி செய்து விட்டுப் போய்விடுவோம்.

இன்றைக்கு இருக்கின்ற முக்கியமான பிரச்சினை உணவுப் பிரச்சினை. இதை மத்திய அரசும் சரி, பிரதானமாக இருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சியும் கவனிக்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். இது பத்தாண்டு களுக்குக் கேள்விக் குறியாக இருக்கிற பெரிய பிரச்சினை. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சில நிதி ஆதாரங்கள் இல்லையென்று சொல்லுகிறோம். கேட்டால் ஆத்திரப்படுகிறார்கள். இருபது வருஷ காலமாக ஒன்றும் நடக்கவில்லை. அபிவிருத்தி ஏற்படவில்லை, தொழில் வளம் ஏற்படவில்லை, உணவுத் துறை முன்னேறவில்லை என்று சொன்னால் எங்களுக்குத் திறமை அதிகமாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தால் சுப்பிரமணியத்தை வீட்டுக்கு அனுப்பிவிட்டார்கள் என்றில்லை. கோளாறு இயந்திரத்திலே இருக்கிறது. இயந்திரத்திலே பழுது ஏற்பட்டிருக்கிறது. இயந்திரத்தைப் பழுது பார்க்காவிட்டால் சுப்பிரமணியமே வந்து உட்கார்ந்தாலும் காமராஜ நாடாரசே வந்து உட்கார்ந்தாலும் ஒருகாலும் இதற்குப் பரிகாரம் தேட முடியாது. இதுதான் உண்மை நிலை.

நிதி ஆதாரங்களில் மாறுதல் தேவை என்று சொல்லும்போது பெரிய பெரிய விஷயங்களைச் சொல்ல முடியும். வருமான வரியை யாரோ கட்டவில்லையென்று எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஊரே கொள்ளை போகிறது, எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் இங்கே எதையோ பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். வருமான வரி எந்த இடத்திலிருந்து வரவில்லை என்று சி. ஐ. டி. ரிப்போர்ட் வைத்துக் கண்டுபிடித்து நாளைக்கே அனைத்தையும் வசூல் செய்யும். வருமான வரியிலே நமக்குப் பங்கு கொடுப்பது 75 சதவிகிதம். அதை 87 சதவீதமாக கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். பொய்ய் அற்பமான கோரிக்கை. சுங்க வரியில் (ஆயத் தீர்வை) 20 சதவிகிதம் கொடுக்கிறார்கள். அதை 40 சதவிகிதமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். வருமான வரியிலே ஒரு பெரிய தந்திரம் நடந்து விட்டது. கார்ப்பரேஷன், கம்பெனிகளை எல்லாம் வருமான வரியிலிருந்து எடுத்து விட்டார்கள். பதினைந்து வருஷத்திற்கு முன்பு கம்பெனி வரி 50 கோடி ரூபாய் இருந்தது. இப்போது 320 கோடி ரூபாய் அதன் மூலம் வந்திருக்கிறது. அந்த 320 கோடி ரூபாயிலே காணொ நமக்கு உண்டா? தமிழ்நாட்டிற்கு உண்டா? ஒரு சல்லிக் காசு உண்டா ஆந்திரப் பிரதேசத்திற்கு? இங்குள்ள எல்லாத் தொழில் அதிபர்களும் மந்திரிகளுக்கு மாலை போடுகிறார்கள். மாநாடு கூட்டுகிறார்கள், மின்சாரம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். கல்நாட்டு விழாவுக்குக் கப்பல்கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த 320 கோடி ரூபாயில் நமக்குப் பங்கு உண்டா என்றால் இல்லை. அதிலே நமக்குப் பங்கு வேண்டாமா? இதற்கல்லவா போராட்ட குணம் படைத்த எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் போராட வேண்டும். அதை விட்டு விட்டு யாரோ இன்கம் டாக்ஸ் கட்டவில்லை என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார். அது சேல்ஸ்டாக்ஸாக இருந்தால் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க நமக்கே பொறுப்பு இருக்கிறது. அதுபோன்று ரயில்வே டாக்ஸ் என்று போட்டால் நமக்குப் பங்கு வரும். ஆனால் அவர்கள் ரயில்வே டாக்ஸ் என்ற போட்டிவிடுகிறார்கள். என்ன பயங்கரமான காரியங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன? இதிலே சாதாரணமாக யாருக்கும் கோபம் வரவில்லை. 20 வருஷ கால நிலைமையில் இன்று பீரிட்டுக்கொண்டு வருகிறது.

இன்றைக்கு நிதிக் கமிஷன் என்று பெரிதாகச் சொல்லுகிறோம். ஸ்டாச்சுரி டெவலப்மெண்ட் படி நமக்குக் கிடைக்க வேண்டியது 25 சதவிகிதத்தான். 100 ரூபாய் கிடைத்தால் அதிலே 25 ரூபாய் அளவுக்குள்ள நிலைமையைத்தான் நாம் நிதிக் கமிஷன் மூலமாகப் பெற முடியும். மற்றதெல்லாம் டிஸ்க்ரீஷனரி கிராண்ட். அவர்கள் எதேச்சாதிகாரமாகப் வைத்துக் கொண்டிருக்கிற டிஸ்க்ரீஷனரி கிராண்ட் 71 சதவிகிதமும், மிச்சம் 29 சதவிகிதம்தான் சட்ட பூர்வமாக அவர்கள் கொடுக்கக்கூடியது.

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1969 மார்ச் 8]

71 சதவிகிதம் அவர்களுடைய எதேச்சாதிகாரத்திலே அடங்கியிருக்கிறது. அதனுடைய விளைவை இந்த நாட்டு மக்கள் சசிப்பார்கள் என்று கருதுகிறீர்களா?

இன்றையதினம் சகாதாரத் துறையை எடுத்துக்கொண்டால், நாசகளுக்கு இருக்கும் அந்த உடைகள் மத்திய சர்க்கார் சொல்லுகின்ற உடைகள் மாதிரியிருக்க வேண்டும். இதற்கான ஒரு யோசனையும்கூட அங்கிருந்து வருகிறது. முனிசிபாலிட்டிகள், பஞ்சாயத்து போர்டுகள் அளவுக்குக் குறைந்துவிட்டிருக்கிற போரபத்து நிதிப் பிரச்சினையிலே இருக்கிறது.

அதுமட்டுமல்ல. இன்னும் ஒரு ஆபத்தான நிலைமை இருக்கிறது. கடன்கள் கொடுக்கிறார்கள். 100 ரூபாய் கடன் கொடுத்தால் இந்தக் கையிலே கொடுக்கிறார்கள். 100 ரூபாய் இது கையிலே கொடுத்தால் 50 ரூபாயைத் திரும்ப வலது கையால் பெற்றுக்கொள்கிறார்கள். இப்படி ஒரு நிலை. இதிலே இருக்கிற ஆபத்து சாதாரண ஆபத்து அல்ல. இதில் நியாயம் இருக்கிறதா? 50 ரூபாய்கூட அல்ல, இன்னும் கணக்குப் போட்டால் 55 ரூபாய்கூட வரும். இவர்களாவது கடன் வாங்காமல் இருக்கிறார்களா? உலகத்திலே எங்கெங்கு வாங்க முடியுமோ அங்கங்கெல்லாம் வாங்கியிருக்கிறார்கள். 30 வருஷத்திலிருந்து 45 வருஷங்கள் என்று திருப்பிக் கொடுப்பதற்குப் போதிய காலம் இருக்கிறது. அங்கெல்லாம் 30 வருஷங்கள், 40 வருஷங்களிலே கொடுக்கிறேன் என்று சொல்லி விட்டு நாம் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லக்கூடிய நேரத்தில் 7, 8 வருஷத்தின் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று சொன்னால், பரம்பிக்குளம்-ஆளியாறு திட்டம் 7 வருஷத்திலே வருமா? வாய்க்காலில் தண்ணீரே வரவில்லை. 7, 8 வருஷத்திலே திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டும். இதையெல்லாம் வேடிக்கைக்காகச் சொல்லவில்லை. எப்படி இந்தக் கடன்களைத் திருப்பிக் கொடுப்பது? கடன் நிலைக்கு உதாரணத்திற்காகச் சொல்கிறேன். இப்படி நிலைமைகள் இருக்கின்றன. இந்த வருஷத்திலே 37 கோடி 53 லட்சம் ரூபாய் கடன் வரும். அவர்களிடமிருந்து வாங்கப் போவது. இதிலே திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டியது, பழைய கடன் பாக்கிக்காக 27 கோடி 83 லட்சம் ரூபாய். ஒன்றைமட்டும் கவனிக்க வேண்டும். 37 கோடி 53 லட்சம் ரூபாயைப் பெற்றுக்கொண்டு, 27 கோடி 83 லட்சம் ரூபாயைத் திருப்பிக் கொடுக்கவேண்டும். இது இங்கிருந்து அங்கு போகிறதா? அல்லது அங்கிருந்து இங்கு வருகிறதா? அதுமட்டுமல்ல. 1951-வது ஆண்டில் நாம் கொடுக்கவேண்டிய வட்டி, வட்டி என்று பேசுகிறோமே, அது 41 லட்சம் ரூபாய். இம்மாதிரியாக வட்டி கொடுக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. இந்த வருஷத்திலே கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்வது 15 கோடி 82 லட்சம் ரூபாய். 41 லட்சம் எங்கே? இது எங்கே? எறிக்கொண்டே போகிறது. மார்வாடிக்காரரிடம் கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்க வேண்டியமாதிரி இருக்கிறது. அது இந்த மாநிலத்திற்கு மட்டுமல்ல. இந்த நிலைமை எல்லா மாநிலங்களிலும் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

இதற்குமேல் இன்னும்கூட ஒரு வேடிக்கை. நிதியறிக்கையிலே நான் சொல்லி இருக்கிறேன். ஆந்திராவும் நம்முடன் சேர்ந்திருந்தபொழுது 10 கோடி ரூபாய் பஞ்ச நிவாரண வேலை செய்ததற்கு நம் கணக்கிலே எழுதியிருக்கிறார்கள். நாம் கொடுக்கவில்லை என்று சொல்லவில்லை. ஆனால் கொஞ்சம் மாற்றிப் போடுங்கள், ஈசி இன்ஸ்டால்மெண்டில் போட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம். இவைகளையெல்லாம் கவனிக்க வில்லை என்றால் என்ன செய்வது? இன்னும் புல நிலைமைகள் இது போன்று இருக்கின்றன. இதை “ஈ-பேஸ்” செய்ய வற்புறுத்த வேண்டிய நிலை இருக்கிறது.

மாண்புமிகு அண்ணா அவர்கள் பைனான்ஸ் கமிஷனுக்குக் கொடுத்த மெமோரண்டத்திலே முக்கியமான யோசனைகளைச் சொன்னார்கள். எல்லோரும் சேர்ந்துதான் செய்ய வேண்டும். இதில் கட்சி கிடையாது. நிறம் கிடையாது, கொடி கிடையாது.

1969 மார்ச் 8]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

‘Loans which have been utilised for various schemes that do not bring in direct financial return to the State Exchequer such as buildings for educational purposes, and rural man-power programme should be converted into grants.’ என்று ஒன்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து வற்புறுத்த வேண்டும். கடனாகக் கொடுப்பதை மருத்துவ வசதிக்கும், பள்ளிக்கூடத்திற்கும் போட்டு வருகிறோம். ஆனால் வருஷா வருஷம் ஆகும் செலவுக்கு எங்கே கொடுக்கிறார்கள்? இப்படிப் பாரம் ஏறுகிறது. இதை மானியமாகக் கொடுக்க வேண்டும். மேலும் அதில் குறிப்பிடப்பட்டிருப்பதாவது

‘Repayment of loans which have been utilised for re-lending purposes, viz., on relief to goldsmiths, rehabilitation of repatriates from Burma and Ceylon, relief to people affected by natural calamities, should be insisted upon only to the extent the State Government are in their turn able to effect recovery’.

இது நியாயம்தானே.

இரண்டு கோடியை பஞ்சப் பிரதேசத்திற்குக் கொடுக்கிறோம். மத்திய சர்க்கார், ராஜஸ்தானம், பீகார், அஸ்ஸாம் மாநிலங்களிலே கொடுக்கவில்லையா? அதை நாம் எல்லோரும் சேர்ந்து செய்யவில்லை என்றால் மாறுதலைச் செய்துவிடும். அதை மாமன்றம் ஏற்றுக் கொள்வதற்கு இப்படி ஒரு நிலை இருக்கிறது என்பதை வற்புறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நிதி ஆதாரங்கள் கமிஷன் சொல்வதன்மூலமாகச் செய்ய வேண்டும். இதைச் சொல்லும் நேரத்தில் திட்டத்தில் தவறு இல்லை. மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்கள் திட்டமே நிறைவேற்றவில்லை, திட்டமே நிறைவேற்றவில்லை என்று சொன்னார்கள். “ஏன் வாங்கி வரவில்லை, ஏன் சண்டை போடவில்லை?” என்று சொன்னார்கள். வால்த வம்தான். எனக்கு அதைப் பார்த்தாலே சொம்ப பயமாக இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தையும்விட நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் கொஞ்சம் குறைந்து கொண்டிருக்கிறது. 250 கோடியாக இருக்கலாம் என்றதற்கு 201 கோடி என்னார்கள். இவ்வளவு விகிதச் சாரம் குறைத்திருக்கிறார்கள். சமாதானம் சொல்லவில்லை.

முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கியது 332 கோடி ரூபாய், இதிலே தமிழகம் பெற்றது 36 கோடி ரூபாய். ஏறக்குறைய 10:8 சத விகிதம் மொத்தத்திலே. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 1,058 கோடி ரூபாய் எல்லா மாநிலங்களுக்கும், தமிழகத்திற்குக் கிடைத்தது 95 கோடி ரூபாய். இது 9 சதவிகிதம். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 10 சத விகிதம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 9 சதவிகிதம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்கியது 2,515 கோடியே 30 லட்சம் ரூபாய். இதில் தமிழகத்திற்குக் கிடைத்தது 186 கோடி 80 லட்சம் ரூபாய். இது 7.4 சதவிகிதம். முதல் ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 10 சதவிகிதம், இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 9 சதவிகிதம். மூன்றாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் 7 சதவிகிதமாக ஆகியிருக்கிறது. ஒரிஜினல் 4-வது பிளான், அது வரப் போவதில்லை. ஆனால் எழுதி வைத்துக்கொண்டோம், அந்தக் கணக்குப்படி பார்த்தாலும்கூட 7 சத விகிதம்தான் ஆகிறது. இதிலும் போராட வேண்டிய பெரிய கட்டத்திலே தான் இருக்கிறது. இவை சிறு விஷயங்கள் அல்ல. இவைகளைப் பெறுவதன்மூலம்தான், இந்தியாவின் ஒற்றுமை, என்று பேசுகிறோமே, அதை ஏற்படுத்த முடியும். பணத்திலே இல்லாமல் எங்கே ஒற்றுமை வரப் போகிறது? இந்த மாநிலத்திற்காக மட்டுமல்ல, உத்தரப் பிரதேசம், வங்காளம் ஆகிய அந்த மாநிலங்களும் சுபிட்சம் அடையப் போராட வேண்டிய நிலைதான்.

மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவரவர்களுக்கும், வெளியிலே இருக்கின்ற பிரதானத் தலைவர்களுக்கும் சொல்லிக் கொள்கிறேன்., இரண்டாவது சுதந்திரப் போராட்டம்பற்றி ம.பொ.சி. அவர்கள் சொன்னார்கள். பார்ப்ப

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1969 மார்ச் 8]

தற்கு வேண்டுமானால் பயங்கரமாக இருக்கலாம். 20 ஆண்டுக் காலமாக காந்தியாரும், நேருவும் பாடுபட்டு காரியத்தைச் செயல்படுத்த முடியவில்லை யென்றால், சுதந்திராக் கட்சி ஆட்சிக்கு வருவதால் மட்டுமல்ல, அல்லது பக்கத்திலே இருக்கிற சங்கடமையா அவர்களிடம் ஒப்படைத்தால்தான் இந்தக் காரியம் நிறைவேறும் என்பது அல்ல. மாநிலங்களுக்கு அதிகாரங்கள் வருவதற்குமட்டும் கொஞ்சம் ஒத்துழையுங்கள். நமக்குள் நிலைமைகள் சரியாகும். இந்த மாநிலத்திற்குப் பணி செய்யும்படியான பெரிய வாய்ப்பிருக்கிறது. ஒருவரையொருவர் நாம் ஏமாற்றிக் கொள்ளத் தேவை யில்லை. இன்றைக்குப் பார்க்கிறோம், வடக்கே பார்க்கிறோம், காங்கிரஸ் ஆளும் மாநிலங்களில் சரியாக நிலைமைகள் இருக்கிறதா? அங்கே யாரோ 10 பேரிடத்திலே அதிகாரம் இருக்க வேண்டுமென்பதிலே என்ன இருக்கிறது? இரட்டை ஆட்சிகள் என்றெல்லாம் பேசினார்கள் என்றால் பண மில்லையே. அதிகாரம் கிடைக்காத வரைக்கும், வரவேண்டிய பணம் வராத வரையிலும் பெரும் காரியங்களையெல்லாம் செய்வதற்குரிய வாய்ப்புகள், வழிகள் குறைவாகத்தான் இருக்கும்.

அடுத்தபடியாக, பஞ்சாலைத் தொழிலைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி ரொம்ப அதிகமாக, விரிவாகச் சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை யென்றாலும், சிலவற்றைச் சொல்லலாம் என்று நினைக்கிறேன். எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் முக்கியமாகச் சொன்னார்கள், அதைப்பற்றிய விவரங்களை சொல்லியிருக்கிறோம். இது பெரிய பிரச்சனை. நான் வேறு சமாதானங்களைச் சொல்லவில்லை. இந்த அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கைகளை மட்டும் சொல்ல வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். இந்தக் காரியத்திலே அரசாங்கம் நல்ல வகையில் ஆர்வம் எடுத்துக்கொண்டு இருக்கிறது என்பது இந்த மாமன்றத்திற்குத் தெரியும்.

முதலாவதாக, இந்த அரசு வந்ததற்குப் பிறகு மூடி இருக்கிற பஞ்சாலைகளைத் திறப்பதற்காக இரண்டு கோடி ரூபாய் உத்தரவாதம் தந்தது. இரண்டாவதாக, சேலஸ் டாக்ஸ், எலெக்ட்ரிசிட்டி சர்சார்ஜ் எல்லாம் கலெக்ட் பண்ணுவதில்லை. மூன்றாவதாக, ஏற்றுமதி செய்கிற நுட்துக்கு எக்ஸம்ஷன் கொடுத்தது. 'எக்ஸம்ஷன் ஆப் சேலஸ் டாக்ஸ் ஆன் காட்டன் யார்ன்.' நாளைகாவதாக, 50 இலட்சம் ரூபாய் கைத்தறி சொஸைட்டிகளுக்குக் கடைக்கக் கொடுத்து தேங்கியிருக்கும் நூல்களை வாங்கச் செய்தது. தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னபடி கார்ப்பரேஷன் ஒன்றை நிறுவுவது, இவையெல்லாம் நாம் எடுத்திருக்கிற நடவடிக்கைகள்.

எக்ஸைஸ் ரியூட்டி எடுத்துவிட்டார்கள் என்று இந்த மன்றத்திலே கூட எடுத்துப் பேசினார்கள். இது ஏந்த அளவுக்கு நன்மை செய்யும் என்பதை நாங்கள் பரிசீலனை செய்துகொண்டிருக்கிறோம். இட் ஈஸ் ரிப்போர்ட்டு, எனக்குக் கிடைத்த தகவலின்படி, சொல்கிறேன், சென்னை நகரத்திலே பக்கிங்ஹாம் அண்ட் கர்நாடிக் மில் என்று ஓர் ஆலை இருக்கிறது. எக்ஸைஸ் ரியூட்டியை எடுத்துவிட்டார்களே, அதனால் என்ன ஆதாயம் கிடைத்திருக்கிறது என்று அவர்களைக் கேட்கிறது "மொத்தமுள்ள நூலிலே கொஞ்சம் சலுகை போனால், அந்த மில் சில நூல்களுக்கு விலை குறைத்திருக்கிறார்கள். சில துணிகளுக்கு ஏற்றியிருக்கிறார்கள், நூல்களிலே சில ஏற்றி வைத்திருக்கிறார்கள், ஆக இருக்கிற நிலைமை என்னவென்றால், 50 இலட்சம் ரூபாய் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டி இருக்கும்" என்று அந்த பக்கிங்ஹாம் அண்ட் கர்நாடிக் மில் காரர்கள் கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். கோயம்புத்தூரிலே இருக்கிற பஞ்சாலை முதலாளிகள் சங்கம், 'இதிலே ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்த்தாலே கூட, நமது மாநிலத்திற்கு என்ன இலாபம் கிடைக்கும் என்றால், ரூ. 40 இலட்சம்தான் கிடைக்கும்' என்று கூறுகிறது. நாம் 2 கோடி ரூபாய், 4 கோடி ரூபாய் கொடுத்து மில்களைத் திறங்கள் என்று சொன்னாலும், திறக்க மாட்டோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். பதினைந்து கோடி ரூபாய்க்கு இந்தியா பூராவிலும் விதி விலக்கு என்று சொல்கிறார்கள். பதினைந்துகோடி ரூபாயிலே கோயம்புத்தூருக்கும் மற்ற நம் ராஜ்யத் தில் உள்ள ஊர்களுக்கும் 40 இலட்சம் ரூபாய்தான் ஆதாயம் என்று

1969 மார்ச் 8]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

செளத் இண்டியன் மில் ஒனர்ஸ் அசோசியேஷன் கணக்கிற்குறிகள் என்று கூறப்படுகிறது. அந்த மில்கனிலே கேட்டால், இன்னும் 15 இலட்சம் அதிகமாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். ரெட்ஹில்ஸ் பக் கத்திலே வெங்கடேசன் மில்ஸ் என்று ஒன்று இருக்கிறது. நமது அமைச்சருடைய தொகுதியைச் சேர்ந்தது. (குறுக்கீடு) வெங்கடசாமி மில் என்ற உப மில் ஒன்று ரெட்ஹில்ஸிலே இருக்கிறது. எக்ஸைஸ் ரூபீடி எடுத்தாலே ரூ. 6 ஆயிரம் ஆதாயம் வரும், ஆனால், வேறு கணக்குகளில் அதிகம் போட்டிருப்பதாலே, துணிக்கு அதிகமான வரி போட்டிருப்பதாலே, ரூ. 40,000 அதிகமாக செலவிட வேண்டுமென்று கணக்குச் சொல்கிறார்கள். மதுரை யார்ன் மில்லிலே அவர்களுக்கு இன்னும் ரூ. 72,000 அதிகமாகும் என்று சொல்கிறார்கள். அதையும் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும். இதனாலே மட்டும் பரிகாரம் தேடவில்லை. மத்திய அரசு ஒன்றும் செய்வதில்லை. ஸைண்ட் யார்ன் என்பதற்கு இருக்கிற வரியை எடுத்துவிட்டதாகக் காண்பித்திருக்கிறார்கள். இது ஏற்கனவே பிடிக்காத வரி. எல்லோரும் ஏற்றுக்கொண்டிருக்கும் விலக்குக்கு மீறிச் செய்திருக்கிறார்கள். அது நியாயம் அல்ல. அந்த நிலை வடக்குப் பக்கத் திலேதான் அதிகமாக இருக்கிறது. ஆகவே, எக்ஸைஸ் ரூபீடி மூலமாக ஒரு பெரிய மாறுதல் ஏற்படுவிடவில்லை. அதை இன்னும் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறோம். நான் கூறிய அளவில் நமது அரசு பஞ்சாலை மில்களுக்கு அனுசூலம் செய்திருக்கிறது. பஞ்சாலைப் பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கு முதலமைச்சரவர்கள் எடுத்திருக்கிற முயற்சிகளில் முழு மனதுடன் எல்லாத் தரப்பினரும் ஒத்திழைத்து, சீக்கிரமாக அவைகளைத் திறப்பதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

திரு. மார்டின் அவர்களும், இன்னும் மற்றவர்களெல்லாம் சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கு பே கமிஷன் நியமிக்க வேண்டுமென்பதைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அது ரொம்ப முக்கியமான பிரச்சினை. அதைப்பற்றி நான் தெளிவாகக் கூறி இருக்கிறேன். முதலிலே அண்ணா அவர்களைப் பற்றி பட்ஜெட் உரையிலே கூறுகிற நேரத்திலே, இதைப்பற்றிச் சொல்லி இருப்பதாக எனக்குக் கவனம். இந்த மாநில அரசாங்க ஊழியர்கள் மீது இந்த அரசுக்கு எவ்வளவு அக்கறை இருக்கிறது என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். அவர்களுக்காகப் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய ஸ்டீட்யே ஒழுங்குபடுத்தவில்லையென்றால், நாட்டை எப்படி ஆளப்போகிறோம், நாட்டு மக்கள் எப்படி நன்மை பெறப்போகிறார்கள் என்பதை இந்த அரசு நன்கு உணர்கிறது. அவர்களுடைய பென்ஷன், பிள்ளைகள், குழந்தைகள் நன்றாக இருக்கவேண்டும், குடும்பத் திலே புயல் இல்லாவிட்டால்தான் நாட்டிலே நன்மை இருக்கும் என்ற முறையில், டியூரன்ஸ் அலவன்ஸை, அக்ஸைஸ் படியை, மூன்று முறை உயர்த்தியிருக்கிறது. நகர் ஸ்டூப் படியை, இந்த நகரம் 'ஏ' நகரமாக ஆக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு, மத்திய அரசாங்கம் அவர்கள் ஊழியர்களுக்கு எவ்வளவு கொடுக்கிறதோ, அந்த அளவுக்குக் கொடுக்கிறது. இன்னும் என்காஷ்மென்ட் ஆஃப் லீவ் பரிவீலேஜஸ் கொடுத்தல் போன்ற காரியங்களைச் செய்திருக்கிறோம். இப்பொழுது இந்த நிதி நிலை அறிக்கையிலே சப்ஸ்டான்டிவ் பேக்கும் அபிஷியேடிவ் பேக்கும், இடையிலுள்ள வேறுபாட்டை நீக்கிப் பென்ஷன் கணக்கிடப்படும் என்ற நன்மையைச் செய்திருக்கிறோம். இதையெல்லாம் செய்து முடித்துவிட்டோம் என்று சொல்லவில்லை. அதிலே இருக்கிற சிரத்தையைக் கவனிக்க வேண்டும். மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்களுக்கும் இந்த அரசுக்கும் சர்க்கார் ஊழியர்களுடைய நலன்களை உயர்த்த வேண்டுமென்பதிலே மிகுந்த அக்கறை உண்டு. செய்யக் கூடியவற்றை எண்ணென்றும் செய்யும். அதிலே கொஞ்சங்கூடச் சந்தேகம் கிடையாது. ஆனால், பிப்த் பிணான்ஸ் கமிஷன் என்ன சொல்லப் படுகிறதோ என்று பார்க்கவேண்டும். அதைப்பற்றி யோசிப்பதாலே கொஞ்சம் போகிறதோ என்று பார்க்கவேண்டும். அனைப்பற்றி யோசிப்பதாலே கொஞ்சம் காலதாமதம் ஆகுமென்று நான் என்னுடைய உரையிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். அதையே நான் இப்பொழுது சொல்கிறேன். பிப்த் பிணான்ஸ் கமிஷன் அறிக்கையைப் பார்த்து, அதற்குப் பிறகு ஏதாவது நிதி வாய்ப்புகள் இருக்கின்றனவா என்று பார்த்துத்தான் செய்ய வேண்டும். இப்படிச்

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1969 மார்ச் 8]

சொல்வதால் இதைப் புறக்கணித்துவிடுவதாகப் பொருள் அல்ல. மத்திய அரசாங்கமே கூட 1959-ம் வருஷத்திலேதான் பே கமிஷன் நியமித்தது. பிறகு நியமிக்கவில்லை. அதற்குப் பிறகுதான் நாம் பே கமிஷனை அதனுடைய அடிப்படையிலே நியமித்தோம். பத்து ஆண்டுகளாக நியமிக்கவில்லை. அதனாலே நாம் நியமிக்கக் கூடாது என்பது அல்ல என்னுடைய வாத்தம். ஆனால் அவர்களே கூட நியமிக்கும்படியான வாய்ப்பு ஏற்படவில்லை. இந்த அரசு அதனுடைய ஊழியர்களிடத்திலே மிகுந்த அக்கறை கொண்டிருக்கிறது. இதைப் பின்னாலே பரிசீலனை செய்யும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

பரிசுச் சீட்டு திட்டத்தைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். அதிலே நான் ஒன்றும் அதிகமாகச் சொல்லவேண்டியதில்லை. கேரள மாநிலம்தான் முதன் முதலிலே இதைத் துவங்கியது என்றாலும், இன்றையதினம் பஞ்சாப் மாநிலம், அரியானா மாநிலம், ராஜஸ்தான் மாநிலம், மராட்டிய மாநிலம் ஆகிய மாநிலங்கள் நடத்துகின்றன. நமக்குப் பக்கத்திலே இருக்கிற மைசூர் மாநிலம்கூட யோக்களை கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறது. இதை எப்படி ஆரம்பிக்கலாம் என்று. எல்லா இடங்களிலும் நடத்துகிறார்கள். அது கொஞ்சம் ஆதாயமாகத்தான் இருக்கிறது. அதனாலே அதிகம் கிடைக்கிறது என்று சொல்லவில்லை. அந்தத் திட்டத்தின் மூலமாகக் கிடைக்கிற பணம் சமூக அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்குத்தான் பயன்படுகிறது. அதிலே சந்தேகம் வேண்டியதில்லை. இந்த ஆண்டிலே 3 கோடியே 40 இலட்சம் ரூபாய் கிடைத்தது. அடுத்த ஆண்டு 2.4 கோடி கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். இப்பொழுது பார்க்கிறோம். (குறுக்கீடு) அவர்களை வாழ்த்துகிறேன். அதிகமாக வரவேண்டுமென்பதுதான் நமக்கு ஆசை. ஆனால் வருவதாகத் தெரியவில்லை. கொஞ்சங் கொஞ்சமாகக் குறைகிறது. இந்த 3 கோடியே 40 இலட்சம்கூட தண்ணீருக்கோ, மருத்துவ மனைகளுக்கோ, சிறு சேமிப்பிற்கோதான் பயன்படுகிறது. மொத்தமாக இந்தக் கணக்கிலே வரலாம். இந்த 3 கோடி, 2 கோடி இல்லை யென்றால், பரம்பிக்குளம்-ஆனியாறு திட்டம் குறைபடப்போவதில்லை. எண்ணூரிலே இருக்கிற தெர்மல் ஸ்டேஷன் குறைபடப்போவதில்லை. அது இல்லையென்றாலும், வழக்கமாக இருக்கிற திட்ட வேலைகள் குறையாது, சமுதாயத் திட்டங்கள்தான் குறையும். ஆகவே, சமுதாயத் திட்டங்களுக்குத்தான் பயன்படுகிறது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுகூட தண்ணீர் அளித்தல் போன்ற காரியங்களுக்குத்தான் கணக்கிலே எடுத்துக் கொள்ளப்படும் என்றும் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள ஆடம்பரப்பட்டிருக்கிறேன்.

பஞ்சாலையத் தொழிலைப் பொறுத்தவரையில், இந்த மாதிரி நிலை என்று சொன்னால், எக்லைஸ் ரூட்டியில் மாறுதல் என்கிறார்கள், ரொம்ப சந்தோஷம். ஆனால், it is reported என்றுதான் சொல்லுகிறேன். ஆனாலும், 15 கோடியில், 40 லட்சம் ரூபாயை வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்வது? தொழில் இலாகாக்காரர்களைக் கணக்குப் போடச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஏதோ வந்துவிட்டது என்று நினைத்துக்கொண்டு ஸேல்ஸ் டாக்கைஸ் எடுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஸேல்ஸ் டாக்கஸ் இரண்டு கோடி, மூன்று கோடி வருகிறது. இன்னும் மத்திய சர்க்கார் அந்தக் காரியத்திற்கு உதவ முன்வர வேண்டும்.

அடுத்து, பஞ்ச நிலை, வறட்சி நிலை, அதைப்பற்றித் தினம் தினம் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறேன். நீங்களும் சொல்லிக்கொண்டு இருக்கிறீர்கள். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர், முதல் மந்திரி பதவி ஏற்றதும் முதல் கையெழுத்துப் போட்டதே அது சம்பந்தமான உத்திரவுதான். அதுதான் பிரத்தியட்ச நிலை. அதை அவர்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். இந்த அரசு உதவி செய்ய முன்வருகிறது. ஆனாலும், மத்திய சர்க்காருக்குப் பொறுப்பில்லையா? ஏதானாலும் கடனுக்குத்தான் கொடுக்கிறார்கள். கணக்கு எழுதி வைத்துக்கொள்கிறார்கள். மானியமாக கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்கிறோம். அப்படி வேறு மாநிலங்களில் உதவி செய்திருக்கிறார்கள். அஸ்ஸாம், ராஜஸ்தான் போன்ற மாநிலங்களுக்கு உதவியிருக்கிறார்கள்.

1969 மார்ச் 8]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவருக்கு ஒன்று சொல்வேன். அவர்கள் டெல்லியில் தொடர்பு உள்ளவர், தொடர்பு இருந்திருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுவேன். உபசாரமான வார்த்தையல்ல. பிரதம மந்திரி இந்திரா காந்தியவர்களும், நிதி அமைச்சர் மொரார்ஜி தேசாய் அவர்களும், இங்கே வந்து நம்முடைய மாநிலத்தை, நம் முதல் அமைச்சரோடு சற்றிப் பார்க்கவேண்டும். நம்முடைய விருந்தினர்களாக ஒரு வாரம் தங்க வேண்டும். நாம் எவ்வளவு கோரமான, பயங்கரமான காரியத்தை சமாளித்துக்கொண்டு இருக்கிறோம் என்பதைக் காணவேண்டும். மத்திய சர்க்கார் நமக்கு நல்ல வகையில் உதவி கொடுக்கவேண்டும். அவர்கள் நம்முடைய அழைப்பைக் கண்டிப்பாக ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று இவர்கள் சொல்ல வேண்டும்.

உணவு உற்பத்தியைப்பற்றிச் சொன்னார்கள். மத்திய உணவு அமைச்சர் நானே தினம் இங்கே வருகிறார்கள். நாம் இரங்கிய மனதுள்ளவர்கள். அதனாலேயே ஏமாந்து போனவர்கள். வரம்பு வைத்திருக்கிறார்கள் என்றாலும், அதைப்பற்றியும் பேசலாம். கோளாவிக்கு அவசியம் என்றவுடன் 1.5 லட்சம் டன் கொடுத்தோம் ஒரு வருஷத்தில், பிற்பாடு 40 ஆயிரம் டன் கொடுத்தோம். நமக்குக் குறுகிய மனப்பான்மை கிடையாது. கேட்ட போதெல்லாம் கொடுத்திருக்கிறோம். இன்றைக்கு நாம் பெரிய நெருக்கடியில் இருக்கிறோம். ஒரு லட்சம் டன் முதல் அமைச்சர் கேட்டிருக்கிறார்கள். கொடுக்கக்கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது. நம்முடைய நல்ல காலம் வெளி மாநிலங்களில் நிலைமை நன்றாக இருக்கிறது. அங்கெல்லாம் நல்ல விளைச்சல் இருக்கிறது என்கிற செய்திகள் வருகின்றன. மத்திய சர்க்காரில் இன்றைக்கு உணவு அமைச்சராக இருக்கும் திரு. ஜகஜீவன்ராம் அவர்கள் நம்மிடம் பரிவு உடையவர்கள். பிற்படுத்தப்பட்ட மாநிலம், பிற்படுத்தப்பட்ட மக்கள், நசுக்கப்பட்ட மக்கள் என்றால், அவர்கள் விஷயத்தில் தனிப் பரிவு உணர்ச்சி உள்ளவர்கள். தனிப்பரிவு உணர்ச்சிமட்டுமல்ல, அவர்களுக்கும் பொறுப்பு இருக்கிறது. மக்கள் நிலை சீர்பட வேண்டும் என்பதில் அவர்களுக்கும் அடிப்படை கடமை இருக்கிறது. ஆகவே, அவர்களும் உதவி செய்யமுன்வர வேண்டும். உணவுப் பொருளோடு, கோதுமையும் கொடுக்க வேண்டும்.

எட்டு கோடி ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள் என்கிறார்கள். ஆம், எட்டு கோடி ரூபாய், சென்னைப்பட்டினத்திலும், நம் ஊரிலும் (குறுக்கீடு), கோவையிலும்—நம்மூர் என்று சொல்ல வேண்டாம்—கோயம்புத்தூர் என்றே வைத்துக்கொள்ளுங்கள், படி அரிசித் திட்டம் இருப்பதால், இந்தச் செலவு. இதிலே செங்கல்பட்டு மாவட்டத்தின் கால் பகுதி கூட இருக்கிறது. அதை யாரும் சொல்வதில்லை. ஆக மொத்தத்தில், 40 லட்சம் மக்கள், பத்தில் ஒரு பங்கிற்கு படி அரிசி போடப்படுகிறது. எட்டு கோடி ரூபாய் என்றால் அதில் ஏற்கனவே திரு பக்தவத்சலம் காலத்தில் இருந்த 4 கோடியும் சேர்ந்திருக்கிறது. ஆனால், ஒட்டு மொத்தமாக எட்டு கோடி என்று எழுதி வைத்துக்கொண்டோம். ப்ரொக்யூர்மெண்டில் மூன்று ரூபாய் போனஸ், ரூ. 42 விருந்து ரூ. 45 என்று செய்தபோது கொடுக்கப்பட்டதே, அந்த வகையில் ஏற்பட்ட செலவும் சேர்ந்தது. அது வாங்குகிறவர்களுக்குக் கொடுக்காததால், it was not passed on to the consumer மூன்று ரூபாய் என்று கணக்குப் போட்டு, அந்த வகையில் ஒரு 4 கோடி ரூபாய் பங்கீட்டு வகையில் கொள்முதலில் இருந்தது. Already some food subsidy was in existence. விலைவாசியைக் கட்டுப்படுத்த, வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்களுக்கு விலை ஏறக்கூடாது என்று செய்த வகையில் ஏற்கனவே 4 கோடி ரூபாய் செலவு ஆகியிருக்கிறது. இப்பொழுது கோவைக்கும், சென்னைக்கும் கொடுக்கும் படியிருக்கிறது. இப்பொழுது கோவையிலும், சென்னையிலும் அல்லாது இதற்கே அரிசித் திட்டத்தினால், 4 கோடி. ஆக, 8 கோடியே அல்லாது இதற்கே 8 கோடி என்பது தவறானது. ஏற்கனவே 4 கோடி செலவாகிவிட்டது. இப்பொழுது அதையும் சேர்த்து, இவ்வளவு பேர்களுக்கு மலிவு விலையில் இப்பொழுது அதையும் சேர்த்து, இவ்வளவு என்று பிரித்து எழுதாமல், படியரிசித் அரிசி கொடுத்ததில் இவ்வளவு என்று பிரித்து எழுதாமல், படியரிசித் திட்டத்திற்கு 8 கோடி என்று அரசாங்க தஸ்தாவேஜுகளில் அதிகாரிகள் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஃபுட் சப்லிடி திரு. பக்தவத்சலம் கணக்கில் 4 கோடி எழுதி வேண்டியது, திரு. கருணாநிதி கணக்கில் 4 கோடியையும் எழுதி

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

[1969 மார்ச் 8]

வேண்டியது, இரண்டையும் சேர்த்துக் கணக்குப் போட்டு, 8 கோடி என்று எழுதியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, படியரிசித் திட்டத்திற்கு 4 கோடி ரூபாய் தான் செலவு.

விலைவாசிகள் குறைந்திருக்கிறது. நேரம் இல்லை விவரங்களைக் கொடுக்க. கல்கத்தாவில், பங்களூரில் இருப்பதை விட விலைவாசி இங்கே குறைந்திருக்கிறது. புள்ளி விவரத்தோடு இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் நிறுபிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

உணவுப் பிரச்சினை உயிரோடு விளையாடும் சமசாரம். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் கவலை தெரிவித்தார்கள். பஞ்சம் இருக்கிறது. இருக்கிறதை நிரவ வேண்டும் என்கிற நிலை. உதவி வேண்டும் (குறுக்கீடு: வருண ஜபம் வைக்கலாமே) வருண ஜபம், நம்பிக்கையுள்ளவர்கள் செய்து கொள்ளட்டும். வேளாண்மைத் துறையில் விவசாய அமைச்சர் அத்திறக்காக உழைத்து, உழைத்து, இவ்வளவு உடல் மெலிந்து போயிருக்கிறார்கள். அத்தனை காரியங்களைச் செய்த பிறகு, எவ்வளவோ எருவுக்கு செலவு. எத்தனை பம்பு செட்டுகள் கொடுத்திருக்கிறோம். அப்படியும் இந்த நிலை என்றால், நல்ல காலம் ஜூன் மாதத்தில் வரும். ஆளுட்காரன்போல் குறி சொல்லவில்லை.

இந்த நிலையில், வர்த்தக சூதாடிகள், கள்ள மார்க்கெட்டில் விளையாடுபவர்கள், பதுக்கல்காரர்கள், இவர்களுள்ளலாம் சமுதாயத்தின் உயிரோடு விளையாடுகிறார்கள். பதுக்கல்களை வெளியே கொண்டுவரவும், கண்டுபிடிக்கவும், இன்னும் பெரிய பெரிய நடவடிக்கைகள் எடுப்பதுபற்றி யோசிக்கப்படும். யாருடையவோ லாபத்திற்காகச் செய்யப்படும் எந்தக் காரியத்தையும் ஒரு நாளும் இந்த அரசு அனுமதிக்காது. அதைப்பற்றியும் என்ன நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று யோசித்துக்கொண்டு இருக்கிறது. முதல் அமைச்சரே புத்திசாலித்தனமாக பந்தோபஸ்தாக இருக்க வேண்டும். சமூக துரோகிகள் விஷயத்தில். இந்த அரசு நான்கு கோடி மக்களுக்கு அவர்களுடைய உயிர் பிரச்சினையில், வாழ்க்கைக்கான தேவைகளை எந்த அளவில் ஒழுங்காகச் செய்ய முடியுமோ, அப்படிச் செய்ய ஒருநாளும் அதன் பொறுப்பைத் தட்டிக் கழிக்காது. சமூக விரோதிகள் எந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும், இந்தக் கட்சியானாலும், இன்னொரு கட்சியானாலும், கள்ள மார்க்கெட்டுக்காரன், சூதாடியாக விளையாடுகிறான் என்றால் கடும் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். இது சம்பந்தமாகப் புதிய அதிகாரங்கள், சட்டங்கள் அரசாங்கத்திற்கு வேண்டுமென்றால், அதை இந்த அரசுக்குக் கொடுக்க இந்த மாமன்றத்திற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கும் சட்டங்கள் போதவில்லை என்றால், புதிய சட்டங்கள் தேவையென்றால், அரசாங்கம் அப்படிப்பட்ட அதிகாரத்தை எடுத்துக்கொள்ளும் என்று கூறிக்கொண்டு, உறுப்பினர்கள் கொடுத்திருக்கும் மேலான யோசனைகளுக்கு நன்றி தெரிவித்து, விட்டுப் போயிருக்கிற விவரங்களை இப்பொழுது இல்லாவிட்டாலும், அந்த அந்த மானியக் கோரிக்கைகள் வரும்போது, அந்தந்த துறையை சேர்ந்த அமைச்சர்கள் சொல்வதனால் பயன் உள்ளதாக இருக்கும், பரிகாரமும் தேட முடியும் என்ற வகையில் அவை கூறப்படும் என்று சொல்லி, நாங்கள் ஏற்றிருக்கும் புதிய கடமைகளைச் செய்வதில் வரும் ஆண்டுகளில் நீங்களெல்லாம் ஒத்துழைத்து, இந்த மாநிலத்தின் முன்னேற்றத்தையும், பொருளாதார வளர்ச்சியையும் பெருக்க வழி செய்வீர்கள் என்று நம்பி, உங்களுடைய மேலான யோசனைகளுக்கு நன்றியைத் தெரிவித்து, எல்லாக் கட்சித் தலைவர்களுக்கும் நன்றி தெரிவிக்கிறேன்.

எதிர்க் கட்சித் தலைவர் இன்றைக்குக் கடுமையாகப் பேசுவதுபோல பெரிய தொனியில் பேசினார்கள். ஆனாலும், நான் எதிர்பார்த்த அளவு அவர்கள் பேசவில்லை. பேசவில்லை என்றால் அவர்கள் திட்டுவதைச் சொல்ல வில்லை. ஆக்க பூர்வமான நல்ல யோசனைகளைப்பற்றிச் சொல்லுகிறேன். இன்றைக்குச் சொல்லுகிறார்கள், காலம் மாறுகிறது. காலக் குறியைத் தெரிந்துகொள்ளதாவார்கள் வருந்துவார்கள் என்று.

1969 மார்ச் 8]

[திரு. கே. ஏ. மதியழகன்]

இன்றைக்கு எங்களைப் பார்த்து மிரட்டுகிறார்கள். ஏதோ தேசத் துரோகம் என்று சொல்லிவிட்டால் இந்த அரசே இல்லாமல் கலைந்துவிடுமோ என்று கருதுகிறார்கள். நான் ஒன்றே ஒன்றைத்தான் சொல்லுகிறேன். ஆரம்பத்திலேயும் சொன்னேன். இந்த மந்திரிமார்கள் வேலை சாகுவதும் மல்ல; அதை எங்களுடைய பரம்பரைச் சொத்து என்று நாங்கள் கருதிக் கொண்டிருப்பவர்கள் அல்ல. எங்களுடைய பொதுப் பணியில் நான்கு கோடி மக்களுக்கும் இன்னும் பரந்த மக்களுக்கும் நாங்கள் உதவி செய்ய வேண்டும். எங்களுடைய பொதுப் பணியில் மக்களுக்காகப் பாடுபடவேண்டும், அதற்கு இதை ஒரு வாய்ப்பாகக் கருதித்தான் நாங்கள் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

இதைத் தெளிவுபடுத்துவது மட்டுமல்லாமல், இன்னொன்றும் சொல்லிக் கொள்வோம். தவறாக, கெட்ட எண்ணங்களோடு, ஏதேதோ காரணங்களை யொட்டி, எங்கெங்கோ தேடிக்கொண்டிருக்க வேண்டாம். மக்களுடைய நியாயமான உரிமைகளுக்குப் போராடுவதற்காக, இந்த மந்திரி பதவி அல்ல, எங்கள் ஊண், உயிர், எங்கள் ரத்தம், எங்களுடைய சகலத்தையும் நாங்கள் அர்ப்பணித்தவர்கள். எங்களுடைய மாபெரும் தலைவர் அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடைய வழியைப் பின்பற்றி, அவர் வகுத்த நெறிகளைப் பின்பற்றி, மக்களுடைய நலனுக்காகப் பாடுபடுவதற்காக, எங்களை அர்ப்பணித்துக்கொண்டிருக்கிறோமே தவிர, இந்தப் பதவிகளுக்காக அல்ல என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுவதோடு, இன்றைக்கு மக்களுடைய உணர்வுகள் இதன் இந்த மன்றத்திலே பிரதிபலிக்க வேண்டும். மத்திய அரசும் முன்வர வேண்டும். மத்திய அரசில் செல்வாக்கு உள்ள அவர்களுக்கு அந்த ஞானோதயம் வரவேண்டும்.

இன்னும் இரண்டு மூன்று பெரிய காரியங்கள் நடைபெற வேண்டியிருக்கின்றன. அவை நடைபெற்றால் இந்தியாவுக்கேசூட நல்லது என்று சொல்லும்போது, ஒன்றை நான் சொல்கிறேன். எங்களுக்கு மக்களிடத்திலே செல்வாக்கு இல்லை, மக்கள்மீது இருந்த பிடிப்புத் தளர்ந்துவிட்டது, என்று சொல்வார்களானால்—அந்த நிலைமை வராது—வருமானால்—நான் சொல்கிறேன்—உண்மையாகவே ஒரு மறு தேர்தல் வருமானால், மறு தேர்தல் நிர்ப்பந்தப்படுத்தப்படுமானால், இன்னும் அதிக அளவிலே இன்னும் அதிக எண்ணிக்கையிலேயே இந்த மாநிலத்தினுடைய பொறுப்பை வகிக்கும்படியான பெருமையை இந்த இரண்டு ஆண்டுச் சாதனைமூலம் நாங்கள் பெறுவோம் (ஆரவாரம்). இன்றைக்கு மக்களுடைய கருத்துக்களைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு அமைந்திருக்கிறது. மக்களுடைய கருத்தை என்றென்றும் நாங்கள் பிரதிபலிப்போம் என்பதில் எங்களுக்கு மிகுந்த நம்பிக்கை உண்டு. அதிலே எங்களுக்கு எந்தவித பயமும் இல்லை. எந்தவிதக் குழப்பமும் இல்லை. இன்றைக்கேசூட ஒரு ஒரு மறு தேர்தல் வருமானால், அத்தகைய நிலைமை வருமானால், இன்னும் அதிகமான எண்ணிக்கையில், இன்னும் அதிகமான வலுவோடு நாங்கள் இந்த மன்றத்தில் இருப்போம் என்று சொல்லிக்கொண்டு, எல்லோருக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்து நான் என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவை நிகழ்ச்சி இன்று இந்த அளவோடு முடிவுற்று, பேரவை 10-3-1969 அன்று காலை 9 மணி அளவில் மீண்டும் கூடும். வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

7. பேரவைமுன் வைக்கப்பட்டுள்ள ஏடுகள்
எதும் இல்லை.